Nr. 82. Czwartek, 11 Kwietnia 1912. Rok 102.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K,	**ćwierćrocznie**	8 K — h,	**rocznie**	24 K,	**ćwierćrocznie**	6 K,
półrocznie	16 K,	**miesięcznie**	2 K 70 h,	**półrocznie**	12 K,	**miesięcznie**	2 K.

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 80 h miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h, drudzy 50 h. **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabelaryczne i liczbowe po 30 **hal.**, nadesłane po 60 **hal.**, za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

P. Namiestnik przeniósł koncypistę Namiestnictwa, Ludwika Smalawskiego, z Rudek do Liska, a praktykanta konceptowego Namiestnictwa, Jana Nawojewskiego, ze Lwowa do Rudek.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 10 kwietnia.

Austro-Węgry a polityka państw bałkańskich.

W całej dziedzinie polityki międzynarodowej panuje już od kilku tygodni cisza, tem pożądańsza wobec naprężenia, jakie panowało przedtem. Także na Bałkanach pokój, przynajmniej t. zw. „względny pokój“. Zawdzięczać go należy przedewszystkiem stanowczym oświadczeniom bułgarskiego rządu, w ślad za czem także serbski kierownik polityki zagranicznej, p. Milovanowicz, uznał świeżo za odpowiednie, zapewnić Europę o swojem zamiłowaniu w pokoju.

W rozmowie z korespondentem *Berl. Tageblattu* rzekł on — jak już czytelnikom naszym wiadomo — że także stosunki Serbii z Austro-Węgrami nie kryją w sobie nic niepokojącego. „Ale — dodał — musimy przedewszystkiem upewnić się co do tego, czy aneksyę Bośnii uważają w Wiedniu jako zakończenie austro-węgierskiej ekspansyi na Bałkanach, czy też tylko za jeden z etapów jej rozwoju. Odpowiednio do tego — mówił p. Milovanowic — uporządkują się stosunki nie tylko nasze, lecz wogóle państw bałkańskich z Austro-Węgrami“.

Zastanawiając się nad temi słowami, *Pester Lloyd* zauważa: P. Milovanowicz tem mniej może mógł stłumić głos wewnętrzny, który kazał mu wystawić sobie świadectwo lojalności, — że tajemnicza misya dwu wysokich funkcyonaryuszy tureckich, którzy świeżo bawili w Belgradzie, mogła rozmaite budzić domysły. Można było n. p. mniemać, że rządowi serbskiemu przyszło to bardzo w porę, gdy mógł wystąpić z zaprzeczeniem wiadomości o ponownem grasowaniu drużyn serbskich w Macedonii.

Rzeczywiście też — przyznaje cytowany organ — królestwo serbskie zachowywało się w ostatnich czasach wzorowo. Ze słusznem zaś zadowoleniem, jakie zazwyczaj się nagrodą dobrych uczynników, może p. Milovanowicz zapewnić, że utrzymanie przezeń polityki serbskiej na pokojowych szlakach nie jest wynikiem ani przypadku, ani też wpływów zewnętrznych, lecz wynikiem dobrej woli Serbii i należytego zrozumienia własnego jej interesu.

A gdy tak rzeczy stoją, pisze *Pester Lloyd* w dalszym ciągu, to nie myślimy brać za złe p. Milovanowiczowi, który z pewnością nie liczy się do wrogów Austro-Węgier i tylko za daleko zapędził się w trosce swej o pokój bałkański, — jeśli w związku z zapewnieniami co do swych dążności pokojowych wyraził pewne powątpiewanie o takich że uczuciach Monarchii. Nie myślimy też dokładnie badać, jakie przytem miał cele przed oczyma. Wolimy raczej przypisać jego wynurzenia tej okoliczności, że p. minister Milovanowicz niezbyt pewny jest wyboru we własnym okręgu. Zapewne więc z tej przyczyny idąc za popędem serca, użył efektownego gestu, którym miał wyborcom w Vranii udowodnić, że on, p. Milovanowicz, pomimo zaprzątnięcia wyborami, ma jednakowoż dość czasu, by austro-węgierskiej polityce patrzeć na palce. Jeśli kwestya ta niepokoiła wyborców we Vranii i jeśli teraz wrócił im spokój, to wszystko jest w najpiękniejszym porządku i niema powodu zbytnio nicować wynurzeń p. Milovanowicza, zwłaszcza, że mogły tu i owdzie wywołać w Europie zdziwienie, posadami jej jednak nie wstrząsnęły.

Nie czekając też na rozproszenie wątpliwości p. Milovanowicza — ciągnie *Pester Lloyd* dalej — wiadomo powszechnie, a dzieje choćby ostatniego półrocza potwierdzają to niewątpliwie, że Austro-Węgry, są *par excellence* podporą pokoju na Bałkanach i niczego nie zaniedbają ze swej strony, aby w tym kierunku wpływ swój zaznaczyć. Jeśliby zachodziła potrzeba, to powołać by się można w tej mierze na świadectwo innego bałkańskiego dyplomaty, a mianowicie tureckiego ministra spraw zagranicznych, który niedawniej właśnie, jak przed kilku dniami, w jednem z pism tureckich w Konstantynopolu, wystawił zamiłowaniu Austro-Węgier w pokoju tak chlubne świadectwo. To pewne, kończy cytowany organ, że obawy p. Milovanowicza nie trzymają się tej samej drogi, co obawy Europy i polityce europejscy pragną raczej, by przedewszystkiem Austro-Węgier, a następnie innych na Bałkanie interesowanych czynników nie zmuszono do zabrania głosu, celem ochrony *status quo* na półwyspie.

Przed nowymi wyborami do Dumy rossyjskiej.

Hr. A. A. Uwarow, poseł saratowski w Dumie (był urzędnikiem do specyalnych spraw w Warszawie, przy boku generał-gubernatora Hurki), wybitny parlamentarzysta, oświadczył współpracownikowi *St. Petersburg. Zeitung*:

— P. Kokowcew nie goni za władzą; nie chodzi mu bynajmniej o utrzymanie się *quand même* na zajmowanem stanowisku. Ma w łonie gabinetu dwóch zaciętych przeciwników: ministrów Szczegłowitowa i Ruchłowa. Próbowano obalić prezesa Rady ministrów. Nie udało się. Ma p. Kokowcow silny atut w ręku: budżet... bez deficytu! Któżby po p. Kokowcewie mógł objąć tekę ministra skarbu? Jeden tylko hr. Witte. Stanowisko p. Sazonowa uważam, wbrew krążącym pogłoskom, za mocne. Zresztą p. Sazonow nie ma żadnej pretensyi do prowadzenia polityki zagranicznej według własnego widzi-mi-się. Spełnia tylko *strictissime* polecenia monarchy. W wojnę — nie wierzę!

Z ministrów może ustąpi tylko p. Makarow. Starają się go obalić i prawi i lewi. Rzeczą jest dziś jasną, że minister spraw wewnętrznych nie da w kampanii wyborczej rządowego poparcia nacyonalistom. Tedy nacyonaliści marzą tylko o — nowym ministrze spraw wewnętrznych. Mógłby zaś nim być tylko obecny wice-minister Kryżanowskij. Tego przynajmniej — mówił hr. Uwarow — obawiam się. Osobiście wolałbym, aby kampania wyborcza odbyła się jeszcze za ministeryalnych rządów p. Makarowa. Panowałaby na wyborach względna swoboda; rząd nie wywierałby zbyt bezwzględnego nacisku; organizujące się obecnie wielkie stronnictwo „bezpartyjnych postępowców“, mogłoby zdobyć sporo mandatów...

Hr. Uwarow wyraził na ostatek opinię, że reakcya doszła już do kulminacyjnego punktu i zaczyna powoli spadać. Nacyonalizm też — zdaniem hrabiego — wyczerpuje się powoli i jaskrawość swoją traci. Za objaw znamienny uważa hr. Uwarow odłączenie się t. zw. niezależnych nacyonalistów od nacyonalistów nieprzejednanych. P. Krupieński słyszy jak trawa rośnie i przewidział, iż nacyonalizm "starego typu" już wychodzi z mody.

Sprawę ustąpienia „niewygodnego“ nacyonalistom ministra Makarowa, porusza również *Golos Moskwy* Guczkowa.

Czytamy we wspomnianem piśmie:

W kołach politycznych zapewniają, że minister spraw wewnętrznych, Makarow, już niedługo pozostanie na swojem stanowisku. O przyczynach jego ustąpienia krążą najrozmaitsze wieści. Pomiędzy innemi powiadają, że duży wpływ wywarła kampania gazet przeciwko Rasputinowi i nieudolne z tego powodu środki represyjne, które jeszcze bardziej zaostrzyły sprawę. Nadmieniają, że p. Makarow odpokutowałby za cudze grzechy, albowiem zakazy i kary z powodu Rasputina za-

---

35)

TADEUSZ JAROSZYŃSKI.

WIELKIERZE.

POWIEŚĆ.

IX.

(Ciąg dalszy).

Porwie się więzień do jadła, jako dziki zwierz zgłodniały, bowiem, zaiste, człowiek, póki głodu nie nasyci a pragnienia w miarę swoją nie ukoi, nie inaczej jest od przyrodzenia postanowiony, jeno jako zwierz każdy, który duszy nie ma i umysłu subtelnego, ażeby go umysł nad zmysły mógł wywyższyć. Przecz człowiek, kęs głodu a pragnienia zaspokoiwszy, już się w pomyśleniu inszem obaczy i zaprawdę niekiedy górnemi szlaki chadzać może. Toż i Trzaska, kiedy podjadł mało nie gorzej, a osobliwie, kiedy wino mocne by żarzewie gorące po żyłach się rozniesło, na siłach się dobrze skrzepił i myśli upadłej zbywszy, jaśnie widzi, jako cudna jest niewiasta, która w bieli podle niego na słomie przysiadła, jako słodka jest i pełna lubości niewypowiedzianej, a wdzięcznej gładkości bogini.

Wie ano teraz, jako to małżonka jego prawa, przed Bogiem i ludźmi poślubiona, tedy w śmiałości i męstwie urastając, za rączkę białą ujął i ku piersi ją przycisnąwszy, jakoby szczęśliwości swojej dosyć nie wierząc, zapytał:

— Mojaś ty?

— Twoja, miły, i do zgonu!

Do ust białą małą rączkę podniósł.

Wraz pochodnia, co była w ścianie utkwiona, migać poczęła, błyskać nierówno, to znowu jakoby na moment przygasać.

— Biada nama — rzecze, widząc to pani. — Smoła mi się w żagwi dopala, a wżdy bez ognia jako miejsca nieświadoma, snadnie bych w lochach pobłądzić mogła. Długie są i kręte one chody pod ziemią, tedy pilno mi precz iść, aby we ćmie strasznej bez pomocnej światłości nie ostawać.

Zasępił się Trzaska.

— Już mnie porzechać się kwapisz? Och, nieszczęsny! Nieledwie słodkości głosu twego doznałem, nieledwie lubej rączki przy piersi hatłasowej miękkość czuć mi dałaś, już mam w rozpaczy z plugawymi jeno gadami towarzystwo mieć i tęsknotą się okrutną umęczać!

— Nie obawiaj się, miły, już cię nie zamierzknę i dzień w dzień zabiegać tu będę, iżby ci pomoc dać i pociechę. Mniemam, jako za staraniem statecznem, a opieką poczciwą do dni trzech lubo czterech zdrowie dobre zyszczesz i sił pokrzepienie niemałe, abychmy mogli, czasu ułowiwszy przychylnego, w świat szeroki, by ptakowie wyfrunąć szczęśliwości swobodnej zażyć.

Nachyliła się i na uściech jego usta swoje złożywszy, długie pocałowanie jako pieczęć gorącą wycisnęła, a potem porwawszy żagiew, żwawo precz pomknęła.

Po prawdzie nie zaznał dotychczas Trzaska, co to pocałunek niewieści, albo tak jakby zgoła nie zaznał, owo gorące, lube cudnej małżonki swojej pocałowanie przyjąwszy. Przymknął oczu i długo się słodkiem pieścił wspomnieniem i ucieszał wzruszeniem serdecznem, a myśl trudził okrutnie, bowiem mu się wszytko wydało, jakoby nową, wielką, a wiekuistą i niezmienną mądrość znagła uźrzał i pojął jej istotę najgłębszą. A wraz owa mądrość, którą z ksiąg uczonych miał, marnością się zdała i omamieniem.

Przecz to u Liviusa czytał, jako całowanie niewiast to jeno obyczaj, który ztąd powstał w onej Rzeczypospolitej rzymskiej, mającej być źwierciadłem cnót i obyczajów osobliwem, iże mężowie trzeźwości żon swoich radzi doznać, z ust ich pocałowanie brali, a tak, pijaństwa strzegąc, rozpusty nie dopuszczali.

Zaśby to jeno obyczaj miał być ku zachowaniu przystojności pospolitej, a zgoła, tak mówiąc, policyi domowej sposób podstępny, ku cnoty małżeńskiej zachowaniu? Zaśby to był postanowiony obrzęd polityczny, jako insze bywają, kiedy się jeden drugiemu w pas kłania, albo li też nogą w tył szastając, czapką ziemię zamiecie?

Skłamał mędrzec rzymski, jako żywo! Boć zaiste przyrodzona to skłonność, że usta ust szukają, że usta na uściech pocałowania pieczęć kładąc, tajemnym się znakiem wiążą, jako już niewątpliwie w raju było i dotychmiast ludzie nic nad to doskonalszego, a słodszego nie naszli.

O pocałowanie nieprzepłacone!

Trzaska czuje, jako mu się w duszy kłębi i szumi i zawodzi, a wraz słowa łacińskie, by żołnierze w ciągnieniu równo stają i jużby wnet nie wiedząc jak i dlaczego wiersze układał.

Prze go coś wewnętrznie, iże mu się słowa w myśli dziwnym kształtem wiążą, a skaczą raźno, jakoby im dudziarz niewiadomy do tańca na bąkach przygrywał.

Składał bywało Trzaska niekiedy wiersze łacińskie, skoro mu jeszcze jako żakowi krakowskiemu na zaślubiny, toż żałobne uroczystości jakiego pana, mistrza co przedniejszego, lub kupca bogatego, *ut moris est*, ozdobnie napisać co zlecili. Wszelako pomni, jako się nieborakowi nagłowić przychodziło, iżby jakowe epitalamium lub epitafium foremnie a *lege artis* wykoncypował i dobrze się na pieczenię a kufel piwa zasłużył. A wżdy w tym momencie i bez chęci osobnej płynęło to wartko, jako woda w ruczaju, toż biada, iże we ćmie a pióra i wszelkich k'temu przydatnych rzeczy zbawion, zapisać, co się owo w rozumie wierci, nie może.

Jużby się wnet bezmała między poety znamienite policzyć zdołał i o sławę Bekwarkową zabiegał.

Śpiewa mu coś w duszy, a gra cudnie, by aniołowie w muzyckie brzękają instrumenty, tedy błogość niewysłowiona ogarnęła zmysły i rzekłbyś, szczęśliwością wiekuistą napoiła mdłe ciało, że królem się wraz poczuł.

Za wieku starego ludzie sprośni, jako subtelnych natury poruszeń nieświadomi, demonom przyczynę wiela spraw przypisując, i poetów, którzy rzeczy cudowne i jakoby niebywałe śpiewali, z prosta obsesami mianować zwykli, a więc o nieczyste towarzystwo w podejrzeniu miewali.

Nie jest-ci wprawdzie poezya przeciwna rozumowi, wszelako niekiedy nad rozum zaiste bywa.

Bo jakże to rozumem ludzkim pojąć łacno, że nieborak, by Łazarz nieszczęsny, w lochu na barłogu, okrutnie stłuczony przez zbiry pańskie, leżąc, nad pany się możne wynosił, nędzę swoją doczesną za nic sobie ważąc.

Taka jest moc niesłychana niewieściego pocałunku i taka poezyi potęga mamiąca.

Toż mu się ciemność i wilgłe zimno lochów nie zda tą nieczesne, skoro na nią tam czekał.... na wtóry pocałunek....

(Ciąg dalszy nastąpi).

początkował naczelnik głównego zarządu prasy, A. Belgard, bez wiedzy ministra. Utrzymują też, że dymisyę Makarowa przygotowuje kółko osób ostrożnych i wyrachowanych, przeprowadzających za kulisami nowy gabinet, bardziej dla tego kółka odpowiedni. Kto będzie następcą Makarowa, dotychczas niewiadomo. Za najprawdopodobniejszego kandydata poczytują S. Kryżanowskiego (b. wiceministra spraw wewnętrznych przy Stołypinie). Przemawia za tem jego doświadczenie w prowadzeniu kampanii wyborczej. Kryżanowskij jest uważany za niezastąpionego, kiedy idzie o technikę wyborów do Dumy.

Do walki wyborczej stanąć mają nowe partye jako zrównoważenie zbyt rozwielmożnionych wpływów skrajnych szowinistów, którzy w obecnej Dumie tyle zajęli foteli poselskich. Czy ten zdrowy odruch rossyjskiego społeczeństwa pomyślnym uwieńczony zostanie skutkiem? — przewidzieć trudno. Na razie notujemy jedynie fakt oziębienia się nacyonalistycznych zapędów.

Nowoje Wremia wytacza już z góry przeciw przypuszczalnemu wrogowi cały rynsztunek, a posiada go w zbrojowni swej sporo. Publicysta Nieznanow twierdzi tutaj, że zainicyowana przez prof. Maksyma Kowalewskiego nowa partya „bezpartyjnych postępowców“ będzie tylko nową odmianą „kadetów“. Niewiele też obiecuje on sobie i po drugiej nowej partyi: „niezależnych konserwatystach“, chociaż ci drażnią go specyalnie i wyprowadzają z równowagi.

„Amatorowie politycznej charakteryzacyi znajdują się — zdaniem p. Nieznanowa — nietylko na lewem, ale i na prawem skrzydle. Świadczy o tem ukazanie się nowej partyi „niezależnych konserwatystów“. Na jej czele, wedle informacyj gazet, staje p. Pietrowskij-Pietro-Sołowowo, a pewną jej jest sam ks. E. Uchtomskij, wydawca gazety ***Pietierburskija Wiedomosti***. Program partyi jej przywódcy określają bardzo zwięźle: „wierność idei monarchicznej, walka z rewolucyą i... życzliwe traktowanie inorodców“. Ten konserwatywno-inorodczy program zaczerpnięty jest chyba z dzienników ks. Meszczerskiego. Prawdopodobnie obie nowe partye równie dobrze zejdą się z sobą, jak ks. Meszczerski z Hessenem i zawrą czerwonoczarny blok. Rossya niecierpliwie oczekuje pierwszego publicznego wystąpienia „niezależnych konserwatystów“, nie dopatrując się w ich epitecie „niezależni“ żadnego wpływu ani p. Żukowskiego, ani p. Winawera“.

Gdyby p. Kryżanowskij objął istotnie ster ministerstwa spraw wewnętrznych wówczas z góry dałby się przewidzieć wynik wyborów do petersburskiej Dumy. Że dla nas wypadłyby one bardzo niepocieszająco — dodawać rzecz zbyteczna.

John Redmond o homerule'u.

Przywódca irlandzkiej partyi narodowej John Redmond ogłosił artykuł o homerule'u tem bardziej zasługujący na uwagę, że porusza sprawę, która znajduje się na pierwszem miejscu poświątecznych obrad Izby gmin.

Redmond przypomina, że 112 lat upłynęło od czasu, jak akt unii zniweczył parlamentarną niezawisłość królestwa Irlandyi. W czasie tego całego okresu Irlandya ani na chwilę nie przestała dopominać się przywrócenia praw słusznych. W różnych okresach agitacya ta przybierała różne formy, niekiedy utrzymywała się w granicach konstytucyjnych, to znowu wpadała na szlaki rewolucyjne, ale zawsze cel jej był jeden: uczynienie zadość szlachetnemu życzeniu narodu, iżby miał prawo rozstrzygania o swej doli.

Irlandzcy nacyonaliści stale domagają się własnego parlamentu z prawem odpowiedzialnej egzekutywy. Już Parnell całkiem jasno określił to żądanie, które także dzisiaj jest hasłem narodowców irlandzkich.

Żądamy — pisze Redmond — izby parlament państwowy postąpił z nami podobnie, jak postąpił z krajami zamorskimi, ażeby wię stworzył Izbę ustawodawczą, która wykonywałaby kontrolę nad wszystkiemi sprawami irlandzkiemi. Równocześnie wszakże uznajemy, że geograficzne położenie obu wysp wymaga naturalnie ściślejszych węzłów, aniżeli n. p. te, jakie łączą Anglię z Kanadą. Proponujemy nie tylko, by sprawy Korony, polityki zagranicznej i kolonij w całości pozostałyby przy parlamencie w Westminsterze, lecz nadto uznajemy w zupełności, że sprawy militarne obu wysp uregulowane powinny być jednolicie, że kontrola nad armią i flotą spoczywać ma wyłącznie w ręku parlamentu angielskiego. Krótko mówiąc, celem naszych żądań jest odrębny, w prawa egzekutywy wyposażony parlament irlandzki, któremu podlegałyby wyłącznie sprawy irlandzkie i który mimo, że swobodnie wybrany przez lud irlandzki, związany byłby z W. Brytanią nie tylko wspólnością Korony, lecz także formą jednolitej kontroli wojskowej.

W r. 1886 zaprojektował Gladstone po raz pierwszy bil homerule. Ale projekt został porzucony skutkiem niesnasek i rozdwojenia we własnem stronnictwie Gladstone'a. W latach 1886—1890 sprawa homerule'u górowała w Anglii nad wszelkiemi innemi. Tragedya w życiu Parnella zadała jej cios bolesny. Mimo to w r. 1892 homerule przeszedł w Izbie gmin większością 40 głosów, ale odrzucony został przez Izbę lordów.

Po Gladstonie zajął się nim Rosebery. Nigdy jednak nie sprzyjając szczerze homeruleowi, wkońcu odstrychnął się odeń zupełnie.

W r. 1895 dostali się do steru nawy państwowej unioniści, którzy w pięć lat później skorzystali z wojny południowo-afrykańskiej, by utwierdzić swe stanowisko.

Przy powszechnych wyborach w styczniu r. 1910 przedłożono wyborcom kwestyę homerule'u równocześnie z kwestyą veta w Izbie lordów. Temi samemi kwestyami musiał kraj zająć się w grudniu r. 1910; i jednym i drugim razem wybrano parlament przychylny dla homerule'u z większością 120 głosów.

Obecne położenie przedstawia się następująco: Po raz czwarty wybrana została Izba, w której zasada homerule'u pozyskała większość, a po raz trzeci staje u steru rząd, który zobowiązał się ująć owe żądania irlandzkie w kształty ustawy. Rozstrzygnięcie zawisło od demokracyi obu krajów. Dawne prawo veta Izby lordów, które stanowiło niepokonaną dla oswobodzenia Irlandyi przeszkodę, zostało zmienione na prawo zasystowania ustawy na przeciąg lat dwu — ale w samym kraju może przyjść z powodu wniesionej ustawy do konfliktów, które opóźnią jej wejście w życie.

Wobec tego — pisze Redmond — upraszamy Europę o poparcie. Jak bardzo potrzebne jest wprowadzenie homerule'u, dowodzą cyfry i dane. W r. 1845 ludność Irlandyi wynosiła przeszło 8 milionów, dziś zaś obliczają ją na 4·25 miliona. Administracya pociąga za sobą niezmierne koszta. Z ludności oddanej przeważnie uprawie roli, wyciąga się rocznie przeszło 10 milionów fnt. szterl. Zarząd wyspy nie pozostaje w żadnej styczności z ludnością. Tak n. p. ważna sprawa, jak wychowanie publiczne pozostaje pod urzędem, który wobec nikogo nie jest odpowiedzialny. Słowem: administracya Irlandyi jest równie droga, jak bezpożyteczna, jeśli nie wprost szkodliwa.

Naszem zdaniem — kończy Redmond — nie tylko W. Brytania, lecz wogóle cała Europa doznać powinna ulgi z chwilą, gdy przedstawione stosunki ulegną pomyślnej zmianie i naród irlandzki odzyska prawo rozstrzygania o swych losach.

SNUSSI.

Semper aliquid novi ex Africa! mawiali starożytni Rzymianie, mogą to zaś powtórzyć sobie śmiało także nowożytni ich potomkowie. Europa wprawdzie zdumiewa się z powodu łagodnego stosunkowo przebiegu wojny, ale ogół włoski, bezpośrednio w niej interesowany, zapatruje się na sprawę inaczej i każda wieść z nad brzegów afrykańskich wprawia go w żywe poruszenie.

Ta zaś, która w ostatnich dniach nadeszła, ma niewątpliwie większe od innych znaczenie i może na dalszym toku walki wycisnąć wyraziste piętno. Oto doniesiono mianowicie, że szeik tak zwanych Snussi — nie Senussi, jak mylnie ich nazywa się w prasie, — wezwał swoich do walki z Włochami. Jeśli dodają, że idzie tu o prawdziwą „wojnę świętą“ tz. „Dżihad“ to warunkiem koniecznym wydania takiej „wojny świętej“ byłoby rozwinięcie zielonej chorągwi proroka, sporządzonej rzekomo ze spodniej szaty Mahometa, w rzeczywistości podobno czarnej. Rozwinąć zaś chorągiew tę można jedynie na podstawie osobnej fetwy szeika-ul-islam. A ponieważ wspomnianą chorągiew przechowują w skarbcu w Konstantynopolu, „wojnę świętą“ więc wydać może jedynie sułtan, jako posiadacz chorągwi proroka, nikt inny. Nie przeszkadza to wszakże nazywaniu każdej wojny z niewiernymi „wojną świętą“. W rzeczywistości prawdziwy „Dżihad“, jest aktem niesłychanie rzadkim. W w. XIX. rozwinięto chorągiew proroka raz tylko dnia 16 czerwca 1826 r. i to przeciwko muzułmanom, mianowicie jańczarskim buntownikom. Sułtan Mahomet II. odważył się na ten krok niebywały z porady swego seraskiera Husseina baszy, uzyskawszy od szeika-ul-islam fetwę z cytatem koranu: „Jeśli niesprawiedliwi uciskają swych braci, to zwalczaj ich!“. Rozwinąwszy świętą zieloną chorągiew, tz. „sandżaki szerif“, złamał sułtan przy pomocy regularnego wojska i zbiegających się zewsząd mas ludu bunt jańczarów, poczem korpus ten oficyalnie zniesiono.

Także obecnie, gdyby nie pewne względy polityczne, — mógłby sułtan wywiesić „dżihad“ i ogłosić „wojnę świętą“ przeciwko Włochom, ale nie może tego uczynić, gdyż nie ma w ręku owej chorągwi. Inna rzecz jednak, że i bez chorągwi, może zorganizować przez powołanie swych braci po duchu pod broń wcale poważny korpus zbrojny, tem groźniejszy, że owiany fanatyzmem.

Początki „snussich“ nie są znane. Wiadomo tyle, że już u schyłku w. XVIII. istniała w głębi Trypolidy organizacya o charakterze rycerstwa zakonnego. Wyznaczyła sobie ona jako cel pielęgnowanie czystej nauki proroka i odpieranie wpływu niewiernych od wybrzeży północnej Afryki. Wówczas naczelnikiem rycerskiego zakonu był Sidi Abetul Alaziz. Następca jego niczem się nie odznaczył. a dopiero następca tego następcy Achmed ibn Idriz wyraziściej wpisał się w księdze dziejów „snussich“ — co prawda, niezbyt dodatnio, za jego to bowiem czasów przyszło wśród „braci“ do rozdwojenia. I gdy Achmed w r. 1833 umarł, część zakonu oderwała się, aby pod wodzą Machmuda ibn Ali el Snussi utworzyć odrębną gminę i postawić sobie za cel główny czyszczenie islamizmu z kacerskich naleciałości. Po śmierci Machmuda w r. 1859 nastąpił syn jego Sidi Mahdiu el Snussi, a po nim objął rządy w r. 1903 dzisiejszy szef snussich Sidi Achmed el Szerif, wówczas ledwie 24 lat życia liczący.

Zakon „snussich“ objął całą Afrykę północną aż po Sudan, główną jednakże jego siedzibą były zawsze okolice, położone w głębi Trypolidy. Od czasu, gdy Egipt i Tunis opa-

---

28)

CZARODZIEJKA Z GUILDO.

(Pierre Sales: Le trésor du Guildo).

Część pierwsza.

XIII.

(Ciąg dalszy).

Bardzo wzruszona, wstrząsana zimnym dreszczem, Emelina usunęła się w ramiona Rajmunda i przytulona do niego, ogrzana przy jego piersi, szepnęła mu do ucha głosem przerażonym:

— Czy ośmielimy się kiedy powiedzieć jej o naszem dziecku?

Rajmund przycisnął ją do siebie tak silnie, aż oddechu jej brakło.

— Och! milcz, przez litość!

Pociągnął ją na drugi koniec salonu, gdzie na chwilę słabo jej się zrobiło. Ojciec patrzył na nią zaniepokojony. Rajmund go uspokoił.

— Już lepiej... Szczęście czasami trudne do zniesienia, ale potrafimy stawić mu czoło... Nieprawdaż, panie?

Westchnęła z lekka i ślicznie spojrzała w stronę ojca. Następnie, zatonęła we wzroku Rajmunda.

Tymczasem baronowa de Kermeric zajmowała się panem de Preuilly i jego synem, unikając starannie, żeby nie dotknąć kwestyi tyczącej się dawnego ich nieporozumienia, przyjmując ich z taką samą dozą uprzejmości, z jaką upierała się przy kłótni. Kazała im usiąść obok siebie po obu stronach i dotykała ich, aby być pewną, że się nie myli.

— Bo nie mam już oczu... Pan po prawej stronie, panie de Preuilly, a pan po lewej, panie Arnoldzie... Wkrótce będę rozpoznawać wasze głosy... Macie szczęście widzieć mego Rajmunda, ja go poznaję tylko po głosie, po nowym jego głosie, do którego muszę się przyzwyczaić, bo od czasu, jak mnie opuścił, brzmienie się zmieniło... Wyobraźcie sobie, że nawet z powodu tej chrypki, której się nabawił podczas wilgotnych nocy na morzach australskich, nie poznałam go od razu... Lecz wreszcie, jest już z nami! Będziemy go dobrze pielęgnować... Obiecał mi, że weźmie dymisyę. Będzie całkiem do nas należał... Jak sobie pomyślę, że gdyby nie on, bylibyśmy jeszcze wszyscy tacy nieszczęśliwi!

Podała rękę panu de Preuilly, który pochylił się z powagą i złożył na niej pocałunek, potem Arnoldowi, który uczynił to samo; ale w głębi duszy miał ochotę się śmiać: znajdował to wszystko nadto *vieux jeu*, a przemowę nieco teatralną, którą baronowa wystosowała przed chwilą do Emeliny, „wcale nie z tego wieku!“ Nie przyszło mu jednak na myśl podzielić się swojemi wrażeniami z ojcem lub siostrą; nadto był zadowolony z rozwiązania, które go pozostawi swobodnym władcą na Frochais i ułatwi w dalszym ciągu urzeczywistnienie złotych marzeń. Tymczasem baronowa zagadnęła wesoło narzeczonych.

— Czy wiecie, moje dzieci, że pozwalamy wam pójść sobie przejść się po parku.... Nieprawdaż, panie de Preuilly?...

— Naturalnie! Dość już długo czekali na swoje szczęście! — zawołał hrabia.

Emelina i Rajmund natychmiast powstali. W przedsionku spotkali Dominika, który bełkotał dość niezrozumiale, wychyliwszy sporą liczbę kieliszków na cześć państwa, którzy mieli tyle radości. Z poufałością pełną szacunku odezwał się do Emeliny:

— A co? zadowolona panienka, że go ma znowu?...

I otworzył szybko drzwi do ogrodu. Promień światła padł na oblicze Rajmunda i znowu Emelina została uderzona tą nieokreśloną różnicą pomiędzy twarzą dawniejszego a dzisiejszego Rajmunda. Była to jednakże ta sama barwa włosów, te same oczy, ten sam owal twarzy, te same usta, faworyty, ale wszystko jakby bardziej twarde, zgrubiałe.... Powiedziała sobie, że to zapewne jest wiek, w którym człowiek się zmienia, z młodzieńca staje się mężczyzną.... A przez tych lat kilka Rajmund tyle wycierpiał!...

— Czy nie odczuwasz żadnego zmęczenia?

— Najmniejszego, odkąd jestem pewny naszego szczęścia.

Ujął ją wpół i prowadził po za dom, ku cienistej części parku. A ona mówiła:

— Mam wrażenie, jak gdybyś cierpiał, mówiąc... Och! jakże będziemy ciebie pielęgnować, żeby wyleczyć te bole gardła!... Dzisiaj masz głos jeszcze bardziej zmęczony, wyczerpany....

— Bo wczoraj, chcąc przekonać moją matkę, musiałem tak długo przemawiać!

— Bardzo więc nas nienawidziła?

— Nie ukochana moja....

Posadził ją na mchem obrosłej ławce, przypartej do bardzo starego buku.

— Nie. Nie miała żadnej nienawiści; ulegała całemu tłumowi przestarzałych pojęć, trochę dziwacznych.... Lecz przeciw tobie, zaręczam, nie miała nic zgoła; była całkiem gotowa kochać ciebie, szanować....

— A.... gdyby wiedziała? — szepnęła Emelina z nieopisaną melancholią.

Rajmund rzucił przerażonem spojrzeniem w około siebie.

— Mów cicho, przez litość; odkrycie tej tajemnicy byłoby końcem naszego szczęścia!

— Biedne nasze dzieciątko! — szeptała Emelina głosem pełnym łez.

I z oczami spuszczonemi do ziemi, ze zmienionym wyrazem twarzy:

— Ileż to razy żałowałam, że nie jestem prostą wieśniaczką, jak Annaic! Gdyby Annaic miała dziecko, w czemby ją to zhańbiło?... Żałowanoby jej i oto wszystko. Bo wszyscy w okolicy myślą, że to dziecko, z którem ją widziano w Paryżu, jest jej dzieckiem. Jedynie tylko złośliwi drwią sobie z Treburneca.... A ja, matka tego kochanego dziecka, nie widziałam go ani razu od jego urodzenia.... Byłam panną de Preuilly, nie miałam prawa być matką; wyższe obowiązki zmuszały mnie do tego potwornego egoizmu....

— I jeszcze ciebie zmuszają, Emelino!

— Jakto Rajmundzie, czy pozostawimy go po za obrębem naszego szczęścia? Skoro nas połączą, czyż mu nie damy.... tego nazwiska, do którego ma prawo?

— Tak myślisz, Emelino?

Podniosła na niego na chwilę uczciwe swoje oczy. Po tej odpowiedzi spuściła je szybko i wstrząsnęła się boleśnie.

— Czyż nie można.... czy nie można.... — bąkała — uprawnić swojego dziecka za pomocą ślubu?... Mnie.... mnie się tak zdawało.... Z Naic.... tak często.... pieściłyśmy się tą.... tą nadzieją!

— Nadzieją, która mogła być urzeczywistniona dla takiej wieśniaczki jak Naic, Emelino, ale która dla panny de Preuilly jest tylko szalonem złudzeniem.

Ucałował jej włosy.

— Przebacz mi, widzę, że wielką przykrość ci sprawiłem.

— Mój drogi, zatruwasz moją radość.

— Posłuchaj mnie uważnie, Emelino. Wiesz czegoby potrzeba, aby się spełniło twoje życzenie?... życzenie, które byłoby także mojem, nie możesz w to wątpić, gdyby było możliwe doprowadzić je do skutku.... Musielibyśmy uczynić zeznanie, o którem wszyscyby się dowiedzieli, trzebaby, żeby nasza sytuacya została wyjaśniona każdemu, publicznie, wobec twego ojca, wobec mojej matki!

— Boże!

Emelina, jak biedne zranione ptaszę, ukryła twarz na piersi Rajmunda.

(Ciąg dalszy nastąpi).

nowane zostały przez innowierców, koncentrowali się „snussi“ coraz bardziej w głębi Trypolidy, tam tylko bowiem „bracia“ uprawiać mogli ulubione swe rzemiosło: połów niewolników i handel tym żywym towarem. Za oficyalną rezydencyę naczelnika „snussich“ obrano w r. 1855 Jaghbub, później jednakże przeniesiono ją do oazy Kufra. Jaghbub miało tę przynajmniej zaletę, że otoczone było wałami i fosami, Kufra natomiast jest konglomeratem małych wiosek. Wstęp do obu tych miejsc jest Europejczykom wzbroniony. Nie udało się zajrzeć w nie ani Duveyrierowi, ani Gerhardowi Rohlfsowi.

Do niedawna „snussi“ tworzyli organizacyę zgoła niepodległą. Dopiero w r. 1910 zgodzili się na to, iż w Kufra osadzono turecki garnizon i tureckiego rezydenta. Godność tę piastuje obecnie Sid Radża, spokrewniony z przywódcą „snussich“, a więc Arab, nie Turek.

Liczba ogólna „snussich“ nie jest dokładnie znana. Zazwyczaj liczą ich na 8 do 10.000 zdolnych do broni. W każdym razie siła to, której nie powinno się niedoceniać, zwłaszcza, że „snussi“ mają za sobą fanatyzm i nadzwyczajną, dzięki odwiecznej akkomodacyi, nabytą odporność na działanie klimatu, wprost zabójczego dla Europejczyków.

KRONIKA.

Lwów, 10 kwietnia.

Kalendarz.
Czwartek (11 kwietnia):
Leona W. papieża. — Jaromira. — Marka.
Wschód słońca o godzinie 4·43 rano, zachód słońca o godzinie 6·07 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 4 stopni C.

— **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić ze Swej prywatnej szkatuły gr. kat. komitetowi budowy cerkwi w Oryszkowcach, powiatu bobreckiego, zapomogi w kwocie 200 kor. na dokończenie tej budowy.

— **Najd. Arcyksiążę Karol Franciszek Józef w Galicyi.** Z Chyrowa donoszą do *Gazety Narodowej*: Po kilkudniowem oczekiwaniu i zwłoce z powodu śnieżycy i przerwy w komunikacyi, przybył w piątek, dnia 5 b. m., o godz. 7 rano pociąg Dworski, odwożący Najd. Arcyksięcia Karola Franciszka Józefa z Kołomyi do szwadronu, stacyonowanego w Chyrowie. Na dworcu przybranym, jak i w mieście, uroczyście przywitali Dostojnego Gościa starosta p. Piasecki, burmistrz miasta p. Strzelecki, urzędnicy kolejowi etc. Następnie około godziny pół do ósmej zajechał Najd. Arcyksiążę do przybranego odświętnie zakładu OO. Jezuitów w Bąkowicach pod Chyrowem. W bramie gmachu, wśród szpaleru księży i wychowanków, pozostałych na święta w zakładzie, rektor zakładu ks. Jan Słonkowski T. J. przywitał Najd. Arcyksięcia, poczem przybranymi w zieleń i kwiaty kurytarzami, odprowadził Go do przygotowanych dla Niego apartamentów. Najd. Arcyksiążę po przywitaniu się ze Swoją świtą, rozlokowaną po pokojach zakładu, odbył naradę wojskową, na której postanowiono mimo brzydkiego czasu ruszyć z swadronem do Sambora, zwiedził zakład, wpisał się do księgi pamiątkowej Kongregacyi maryańskiej i przyjął na pamiątkę od konwiktu ofiarowany Sobie medal kongregacyjny. O godzinie 11 zasiadł do postnego obiadu, a o 12 żegnany podobnie jak witany, dosiadł konia i ruszył w drogę, dziękując za przyjęcie i owacye. Najd. Arcyksiążę w zwykłym mundurze rotmistrza kawaleryi pozwolił na kilkakrotne zdjęcia fotograficzne, zostawiając po sobie jak najlepsze wrażenie kilkogodzinnego pobytu w zakładzie chyrowskim.

Wczoraj o godzinie 3 po południu — jak donieśliśmy w numerze poprzednim — udał się Najd. Arcyksiążę z Drohobycza do Borysławia.

O pobyciu Najd. Arcyksięcia w Borysławiu otrzymała *Gazeta Poranna* następującą depeszę:

Najd. Arcyksięcia powitał na dworcu borysławskim dyrektor Tow. „Galicya“ Chłapowski i sekretarz Związku pracodawców Oczosalski, imieniem „Związku producentów“ dyrektor Burzyński, nadto przedstawiciele władz i liczna publiczność. Najd. Arcyksiążę udał się z dworca na kopalnię „Premier“, gdzie oglądał szyb „Dorith“, produkujący dziennie 14 wagonów. Objaśnień udzielali Najd. Arcyksięciu dyrektorowie Burgor i Wollmej.

O godzinie 5 po południu odjechał Najd. Arcyksiążę z powrotem do Drohobycza.

— **JE. P. Namiestnik dr. Michał Bobrzyński** wyjechał wczoraj wieczorem w sprawach urzędowych do Wiednia.

— **Nabożeństwo żałobne** za spokój duszy ś. p. Namiestnika Galicyi Andrzeja hr. Potockiego odbędzie się dnia 12 kwietnia o godz. 10 przed południem w kościele archikatedralnym we Lwowie staraniem, urzędników Namiestnictwa.

— **Wiadomości kościelne.** Archidyecezya lwowska ob. łać. Dziekanem konkolnickim mianowany Antoni Skalski, proboszcz w Haliczu. Konkursy rozpisano na nowo utworzone probostwo w Oknianach, w powiecie stanisławowskim i w Wygodzie, w dekanacie dolińskim, z terminem do 15 maja. Rozpisano konkurs na dwa stypendya dla chorych księży z fundacyi ś. p. Jana Kucharskiego z terminem do 15 maja.

Archidyecezya lwowska ob. orm. Egzamin konkursowy zdał ks. Dyonizy Roman Kajetanowicz, administrator w Śniatynie.

Dyecezya przemyska. Administratorem w Strachocinie zamianowany Władysław Barcikowski, wik. miejscowy. Konkurs na opróżnione probostwo w Strachocinie rozpisano z terminem do 1 maja.

— **Prawo publiczności.** P. Minister wyznań i oświaty nadał prawo publiczności na rok szkolny 1911/12 I., II., V. i VII. klasie prywatnego gimnazyum żeńskiego w Nowym Sączu i I.—III. klasie prywatnego realnego gimnazyum w Jaśle.

— **Z Uniwersytetu lwowskiego.** Wykłady na Uniwersytecie lwowskim rozpoczną się z dniem jutrzejszym.

— **Biblioteka Uniwersytecka we Lwowie.** Od szeregu lat wraz z rozwojem Uniwersytetu wzrasta też stale i Biblioteka uniwersytecka.

W r. 1911 zasób jej powiększył się o 4370 dzieł w 6356 tomach. Na ten przyrost złożyło się 1993 dzieł w 3482 tomach, nabytych drogą kupna, 753 dzieł w 956 tomach, egzemplarzy obowiązkowych, wreszcie 1624 dzieł w 1918 tomach darów rządowych i prywatnych.

Wobec tego przyrostu Biblioteka z wszystkimi w skład jej wchodzącemi zbiorami obejmuje 223.736 tomów, 214 inkunabułów, 857 rękopisów, 297 dokumentów, 11.178 monet i 505 medali.

W roku 1911, nabyła Biblioteka o 304 dzieł więcej, aniżeli w roku poprzednim. Cyfra darów rządowych natomiast zmalała o 353 tomów.

Na zakupno książek, jakoteż na ich oprawę miała Biblioteka zwykłą dotacyę rządową w kwocie 20.000 koron, ponadto taksy wpisowe, immatrykulacyjne, tudzież t. zw. datki biblioteczne przyniosły jej kwotę 16.955 koron.

Zarząd Biblioteki starał się o równomierne ile możności zaopatrzenie każdego działu umiejętności i tą zasadą kierował się tak przy nabywaniu rzeczy nowych jak i uzupełnianiu starszych. Szczególną jednak uwagę poświęcano tym gałęziom wiedzy, które odznaczają się wyjątkowym rozkwitem w ogóle, albo też specyalnie na naszym Uniwersytecie, jak nauki przyrodnicze, filozofia, etnografia, etnologia, semitologia, archeologia, heraldyka i historya sztuki.

Z dzieł najważniejszych, jakie Biblioteka w r. 1911 zakupiła, zasługują na specyalną wzmiankę:

„Encyclopaedia of religion and ethics“ by J. Hastings Vol 1 — 3, za 123 kor.

„Einige Werke des Philosophen“ Maine de Biran za 100 fr.

Brünnow u Domaszewski: „Provincia Arabia“. I. — III. za 160 mk.

Clermont-Ganneau: „Recueil d'Archeologie orientale“ 1 — 7.

Leonardo da Vinci: „Il Codice atlantico“ za 800 koron.

„Jahresbericht der deutschen Mathematiker-Vereinigung“ od I. — XIX. za 261 mk.

„Sbornik za narodni umotworenija“ komplet 180 mk.

Meyer: „Die Philippinen“ I. — II. za 120 mk.

Bondier E.: „Icones mycologicae“ T. I.—V. za 1040 mk.

Stephani: „Species Hepaticarum“ I. — III. za 148·50 mk.

Deshayes: „Description des coquilles fossiles“ I. — II. za 261·25 mk.

Deshayes: „Description des animaux sans vertèbre“ za 142·50 mk.

„Palaeontographica“ 1 — 23 za 1500 mk.

„Encyclopedie franç. d'ophtalmologie 9 vol.“ 150 fr.

„A system of ophtalmic operations“ I. — II. 112 kor.

Moltke: „Militärische Werke“ 126 mk.

Siebmacher: „Wappenbuch“ za 504 mk.

„Codex diplomaticus Saxonia Regiae“ za 400 mk.

„Wissenschaftliche Veröffentlichungen der deutschen Orient-Gesellschaft“ komplet 279 mk.

„Bibliothek des litterarischen Vereins in Stuttgart“ komplet za 228 mk.

„Veröffentlichungen der Gesellschaft f. Typenkunde des XV. Jhdts. voll. 5“ za 150 mk.

„International Catalogue of scientific literature“ za 480 kor.

„Abhandlungen der Kgl. Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen“ za 300 mk.

„Encyclopaedia Britannica voll. 29“ za 558 kor.

Obok dzieł zakupionych otrzymała Biblioteka część dzieł drogą wymiany dubletów z innych bibliotek austryackich, jakoteż dzięki darom prywatnym, które w ostatnim roku wpłynęły obficiej niż lat poprzednich.

Równolegle z wzrostem frekwencyi na Uniwersytecie, który po wiedeńskim pierwsze w Austryi pod względem liczby słuchaczów zajmuje miejsce, rosła też i liczba korzystających z zasobów Biblioteki.

W ciągu roku 1911, przez 246 dni, w których Biblioteka była dla publiczności otwarta, korzystało z niej 84.973 osób, którym wydano 211.754 tomów. Ten ostatni rok wykazuje przyrost czytelników o 11.852, potrzebujących o 22.745 dzieł więcej niż w roku 1910. W niektórych miesiącach, jak we wrześniu lub maju, frekwencya się wprost podwoiła.

Wobec tak licznego napływu chcących korzystać ze zbiorów bibliotecznych, czytelnia, choć gmach niedawno, bo ledwo przed siedmiu laty zbudowany, często okazuje się za szczupłą i nie zawsze może pomieścić wszystkich zgłaszających się. To też w miesiącach, w których ruch biblioteczny jest najintenzywniejszy i wszystkie miejsca w sali są zajęte, wielu musiało odchodzić. Jak ze statystyki prowadzonej w tym kierunku przez zarząd Biblioteki się okazuje, nie mogło z powodu braku miejsca korzystać z Biblioteki w listopadzie 1970 a w grudniu 1333 osób.

Okoliczność ta odbiła się na wzmożonym ruchu w wypożyczalni książek do domu, ponieważ zgłosiło się o 494 osób, a wydano im o 1220 tomów więcej niż w roku ubiegłym.

Jednak wypożyczanie książek do domu, ledwo w części usuwało tamtą wielką niedogodność. Wszczęta przez młodzież akademicką akcya, zmierzająca do usunięcia tych braków znalazła poparcie w senacie uniwersyteckim, który wysłał w marcu 1911 r. w tej sprawie przedstawienie do Ministerstwa oświaty. Również i dyrekcya Biblioteki przedłożyła Ministerstwu w lipcu 1911 roku swe wnioski co do przemiany niektórych sal, pomnożenia miejsc w czytelni, powiększenia liczby godzin urzędowych i personalu.

Nie ograniczając się tylko do obsługi pracujących na miejscu, wysłała Biblioteka 956 tomów do różnych bibliotek i zakładów naukowych tak austryackich jak i zagranicznych. Nawzajem zaś korzystała Biblioteka częstokroć z obcych zbiorów, sprowadzając dla tutejszych pracowników rozmaite dzieła i rękopisy w ilości 528 tomów również z różnych bibliotek i archiwów austryackich i zagranicznych, jak z Berlina, Monachium, Wrocławia, Gdańska, Kórnika i Warszawy.

— **Z kolei.** Na szlaku Lwów-Stryj przywrócony został z dniem dzisiejszym ruch osobowy z przesiadaniem w miejscu przerwy między stacyami Szczerzec a Mikołajów i kursować będą pociągi 1713, 1716, a d. 11 i 12 b. m. pociągi 1721, 1712, 1713 i 1716. D. 13 b. m. przypuszczalnie linia ta będzie otwarta także dla ruchu ogólnego.

Na szlaku Stryj-Ławoczne przywrócony został dzisiaj ruch towarowy, tak, że linia ta będzie otwarta już dla ruchu ogólnego.

Na przestrzeni Lwów-Brzeżany przeszkody o tyle usunięto, że od dnia dzisiejszego kursują pociągi osobowe Lwów-Łyczaków-Wołków. Przestrzenie Lwów Podzamcze-Lwów Łyczaków i Wołków-Brzeżany będą zamknięte dla ruchu przypuszczalnie do 12 b. m.

Oprócz tych linij są jeszcze dla ruchu zamknięte koleje lokalne Tarnopol-Zbaraż i Nowy Łupków-Cisna, lecz i one przypuszczalnie w przeciągu 3 dni będą otwarte dla ruchu ogólnego.

Na czas przerwy w ruchu kolejowym pomiędzy Lwowem a Chodorowem kursują na częściowym szlaku Lwów-Bóbrka pociągi osobowe nr. 317 i 315, jakoteż nr. 316 i 312.

Z dniem dzisiejszym przywrócono ruch na kolei lokalnej Tarnopol-Zbaraż.

† **Dr. Józef Merunowicz,** radca Dworu i krajowy referent sanitarny, zmarł wczoraj wieczorem we Lwowie w 63 roku życia.

Ś. p. Merunowicz uzyskał dyplom doktora wszech nauk lekarskich na Uniwersytecie w Krakowie, a jeszcze przed promocyą poruczono mu obowiązki asystenta kliniki lekarskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Następnie otrzymawszy stypendyum Cesarskie, studyował na Uniwersytetach w Wrocławiu, Berlinie i Lipsku pod kierunkiem znakomitego profesora dr. Ludwiga. Wynikiem tych studyów były prace samodzielne, ogłaszane po części w sprawozdaniach saskiej Akademii Umiejętności w Dreźnie, po części w polskich czasopismach lekarskich. Po złożeniu egzaminu fizykackiego wstąpił do krajowej służby sanitarnej w c. k. Namiestnictwie. W r. 1880 mianowany został lekarzem powiatowym I. klasy, a w r. 1889 radcą Namiestnictwa i krajowym referentem sanitarnym. Na stanowisku tem rozwinął ś. p. Merunowicz działalność pod każdym względem znakomitą, nacechowaną niezmordowaną gorliwością i poświęceniem dla dobra służby. Jako wzór pracowitości i sumienności świecił pięknym przykładem młodemu pokoleniu lekarzy, poświęcających się służbie państwowej, spełniał odpowiedzialne i trudne obowiązki swego urzędu z pełnem zaparciem się i położył na polu stosunków sanitarnych w Galicyi zasługi niepożyte. Łączył on głęboką wiedzę lekarską za zmysłem administracyjnym, stanowczość z niezwykłą dobrocią serca, pierwszorzędne zdolności ze wzorową obowiązkowością. To też działalność jego spotkała się kilkakrotnie z Najwyższem uznaniem. W r. 1893 odznaczony został orderem Żelaznej Korony III. kl., w r. 1901 otrzymał tytuł i charakter radcy Dworu, w r. 1905 zaś polecił Najjaśniejszy Pan Najwyższem postanowieniem z 1 maja tegoż roku wyrazić mu Najwyższe uznanie. W r. 1910 mianowany został radcą Dworu.

Ś. p. radca Dworu Merunowicz zajmował się też gorliwie rozwojem Krynicy, a niemniej wybitną była jego działalność w stowarzyszeniu Czerwonego Krzyża, którego biuro przez szereg lat prowadził. Administracya polityczna Galicyi, która w ostatnich tygodniach była doświadczona bolesnemi stratami, oto poniosła nową i ciężką. Zszedł do grobu mąż pełen niezwykłych zalet charakteru, który przez długi szereg lat kierując jedną z najważniejszych dziedzin Administracyi państwowej, zapisał się w niej jako wzór sumienności i poświęcenia.

Koledzy - lekarze dali wymowny wyraz uznania jego zasług około podniesienia zdrowotności kraju i bytu materyalnego lekarzy, jakoteż wdzięczności za opiekę troskliwą nad losem wdów i sierot po lekarzach — mianując go członkiem honorowym wszystkich trzech istniejących w naszym kraju stowarzyszeń lekarskich — mianowicie: Towarzystwa lekarskiego, a wreszcie i Towarzystwa lekarzy lwowskich.

Tragicznem zrządzeniem losu w chwili, gdy ś. p. Merunowicz zapadł ciężko na zdrowiu, dogorywała żona jego, ś. p. Antonina ze Strasserów, z którą w najszczęśliwszem pożyciu małżeńskiem przebył lat 38. Zmarła ona po dłuższej słabości w piątek zeszłego tygodnia, a przedwczoraj, w poniedziałek, odbył się jej pogrzeb. Była to kobieta niezwykłego umysłu, wierna towarzyszka prac i trudów swojego męża. Gorliwy brała udział w pracach zarządu Czerwonego Krzyża i była też założycielką i najgorliwszą opiekunką do śmierci kolonii leczniczej dla dziewcząt anemicznych w Krynicy.

Ś. p. radca Dworu Merunowicz pozostawił czterech synów, lekarza pow. w Chrzanowie, dr. Romana, dr. praw Feliksa, dyrektora miejskiej Kasy oszczędności w Samborze, Zygmunta, urzędnika technicznej kontroli skarbowej i asystenta Zakładu uniwersyteckiego dla badania środków spożywczych w Krakowie, dr. fil. Jana, oraz dwie córki, z których jedna jest nauczycielką w szkole św. Elżbiety we Lwowie, druga poślubiła p. Bolesława Kapłańskiego, urzędnika skarbowego w Brodach.

Żywe, a powszechne współczucie towarzyszy tym najbliższym, w głębokim ich bolu po stracie Rodziców, których zrządzeniem Opatrzności prawie równocześnie stracili. Oby to współczucie było im ulgą w tej ciężkiej żałobie!

Pogrzeb śp. dr. Józefa Merunowicza odbędzie się w czwartek, 11 b. m., o godzinie 3 po południu z domu pod l. 8 przy ul. Zyblikiewicza. W ciągu swej długiej słabości niejednokrotnie wyrażał on stanowczo życzenie, ażeby na jego trumnę nie przysyłano wieńców i ażeby nie wygłaszano żadnych przemówień na pogrzebie. Prosił natomiast, ażeby pieniądze, które ktokolwiek zechciałby przeznaczyć na wieniec pośmiertny dla niego, raczej był łaskaw obrócić na wspomożenie funduszu zaopatrzenia wdów i sierot po lekarzach w Towarzystwie lekarzy galicyjskich.

*

Zamiast wieńca na trumnę swego szefa śp. dr. Józefa Merunowicza, złożyli urzędnicy biura sanitarnego c. k. Namiestnictwa kwotę stu koron na rzecz istniejącego funduszu imienia dr. Józefa Merunowicza, przeznaczonego dla wdów i sierot po lekarzach galicyjskich.

— **Zjazd techników kolejowych.** VI. Zjazd techników polskich, który odbędzie się w Krakowie w czasie od 12 do 16 września b. r., obejmie zjazdy zawodowe, a pomiędzy nimi I. Zjazd polskich techników kolejowych. Komitet tego Zjazdu (przewodniczący Wł. Zborowski, dyrektor kolei państw. w Krakowie) zwraca się do techników kolejowych z usilną prośbą o wzięcie udziału w Zjeździe. Wyjaśnień udziela sekretarz komitetu K. Ciechanowski, Kraków (dyrekcya kolei państw.).

— **V. Zjazd prawników i ekonomistów polskich** odbędzie się, jak donosiliśmy, we Lwowie między 26 a 28 maja b. r. Członkowie Zjazdu, którzy udział swój zgłoszą przed dniem 1 maja, otrzymają już w początku maja referaty, obejmujące przedmiot obrad. Przy zgłoszeniach późniejszych z natury rzeczy ekspedycya łączyć się będzie z kilkodniową zwłoką. Wkładkę uczestnika Zjazdu (10 rb., 25 kor., 20 marek) przyjmuje Bank hipoteczny we Lwowie (rachunek bieżący nr. 4932). Wyjaśnień wszelkich udziela dr. Jan Jordan (Lwów, Uniwersytet).

— **Święcone w »Gwieździe«** odbędzie się w niedzielę, dnia 14 b. m. o godz. 6 wieczorem w wielkiej sali stowarzyszenia. Na uroczystość tę zaprasza wydział wszystkich członków honorowych, wspierających i czynnych z rodzinami.

— **Odznaczenie artysty.** Związek narodowy polski w Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej zamianował artystę - malarza, Wojciecha Kossaka, swoim członkiem honorowym.

— **Hojny zapis.** Wczoraj zmarł w Wiedniu w 87 roku życia kapitalista Józef Spitzberg. Majątek swój, w kwocie dwu i pół mi-

liona koron zapisał na budowę szpitala dla dzieci.

△ **Znaleziono:** w wozach miejskiej kolei elektrycznej: parasol, torbę, sukienkę dziecinną i ręcznik, oraz pulares.

△ **Śmiertelny wypadek z bronią.** Szesnastoletni Mieczysław Salwicki, uczeń V. klasy gimnazyalnej, zamieszkały przy ul. św. Józefata l. 12, wybrał się wczoraj z 16-letnim Mieczysławem Pieniążkiem, uczniem VI. klasy wydziałowej, zamieszkałym w tej samej realności, na wzgórze Pełczyńskie, wziąwszy z sobą z mieszkania elektrotechnika p. Mieczysława Markiewicza browning. Po drodze zakupili chłopcy sześć naboi, a przybywszy na wzgórze Pełczyńskie włożyli je do magazynu browninga, zapominając jednak zamknąć klapę bezpieczeństwa. Podczas zabawy browning nagle wypalił w ręku Salwickiego, a kula ugodziła Pieniążka w prawą skroń, kładąc go trupem na miejscu.

Po bezskutecznych próbach przywołania do życia zabitego przyjaciela, Salwicki udał się do domu i doniósł o wypadku swemu ojcu, ten zaś rodzicom tragiczną śmiercią zmarłego chłopca.

Policya zawiadomiona o wypadku, poleciła odstawić zwłoki Pieniążka do kostnicy Zakładu medycyny sądowej, sama zaś wdrożyła w tej sprawie dochodzenia.

△ **Niebezpieczna zabawka.** Czternastoletni Bernard Schnee, bawiąc się wczoraj na dziedzińcu realności przy ulicy Sieniawskiej l. 15 nabitym rewolwerem, obchodził się z nim tak nieostrożnie, że rewolwer wystrzelił, a kula ugodziła w prawą nogę 14-letnią Różę Finklównę. Opatrzyło ją pogotowie Tow. ratunkowego.

△ **Umysłowo chorego** Wasyla Puryja, który awanturował się wczoraj w realności przy ul. Pilichowskiej l. 14, oddała policya w opiekę komisaryatowi II. dzielnicy, celem umieszczenia go w Zakładzie obłąkanych w Kulparkowie.

△ **Znaczna kradzież.** W nocy z poniedziałku na wtorek włamali się złodzieje do składu papieru i farb firmy Schönfeld i Rappaport, znajdującego się w realności przy ulicy Lindego l. 10 i rozbili ogniotrwałą kasę, z której zabrali 1200 koron w gotówce, oraz weksle, losy i papiery wartościowe za łączną kwotę 5000 koron.

△ **Dzika zemsta.** Szesnastoletni Abraham Menzinger żył od dłuższego czasu w niezgodzie z Natanem Kramplerem. Spotkawszy wczoraj Kramplera na ulicy, oblał go Menzinger witryolem, przyczem poparzył mu ciężko twarz i zniszczył ubranie.

Menzingera aresztowała policya.

† **Zmarła** w ostatnich dniach: w Warszawie, Felicya z Pniewskich Bagniewska, wdowa po Adamie, senatorze i dyrektorze głównym b. Komisyi rządowej przychodów i skarbu, zmarłym w roku 1875, autorze wielu prac prawniczo-finansowych, w 99 roku życia.

— **Budżet m. Krakowa** na rok 1912 ukazał się już w druku. Obejmuje w wydatkach zwyczajnych 6,343.335 koron, nadzwyczajnych 352.017 koron. Razem 6,695.352 koron. W dochodach zwyczajnych 6,406.970 koron, nadzwyczajnych 308.117 koron. Razem 6,715.087 koron. Nadwyżka przychodów wynosi 19.735 koron.

— **Powodzie na Węgrzech.** Z Marmarosz-Szigeth donoszą: Powódź zrządziła wielkie szkody w gminie Fölseviso. Ogrody i pola stoją pod wodą. Fale poprzerywały lub uniosły mosty. Komunikacya niemożliwa. Połączenie pocztowe przerwane. Deszcz i śnieżyca trwają dalej.

— **Wypadek automobilowy.** Komendantowi korpusu w Zagrzebiu, generałowi piechoty Rajmundowi Gerbie zdarzył się wczoraj podczas jazdy automobilem nieszczęśliwy wypadek. Mianowicie wskutek popsucia się hamulca automobil uderzył o słup telegraficzny. Generał Gerba wypadł i złamał nogę, a nadto odniósł inne lekkie kontuzye.

— **Czarna ospa.** W Tryeście — jak donoszą ztamtąd — stwierdzono wypadek czarnej ospy.

— **Zawalenie się domu.** Czteropiętrowy dom przy ul. Pańskiej w Łodzi, w którym mieszczą się zakłady litograficzne, zawalił się onegdaj. Powodem było to, że w tymże domu w styczniu wybuchł pożar, który widać naruszył konstrukcyę domu. Zawaliła się również ściana sąsiedniego domu. Popłoch w mieście był ogromny, na szczęście obyło się bez ofiar w ludziach, gdyż wczas zdołano usunąć ludzi z zagrożonych domów.

Kronika prowincyonalna.

§ Śmierć wskutek zaczadzenia Z Tarnowa donoszą: We wtorek 9 b. m. około godziny 10 rano spostrzegł policyant miejski Mączka, który miał doręczyć jakieś orzeczenie magistratu, mieszkającym w Rynku pod nr. 3 Herszowi i Gitli Schmindlingom, że ci nie dają żadnego znaku życia. Wyważył więc drzwi ich mieszkania i stwierdził, że oboje małżonkowie są zupełnie zaczadzeni, córka zaś ich 10 letnia Hudes daje już tylko słabe znaki życia. Wezwany natychmiast lekarz miejski stwierdził śmierć wskutek zaczadzenia 65 letniego Hersza i 45 letniej Gitli Schmindlingów, córkę zaś zdołał jeszcze ocucić, poczem odstawiono ją do szpitala. Hersz i Gitla Schmindlingowie trudnili się handlem masła i sera. W poniedziałek, jako w dzień świąteczny poszli wcześniej niż zwykle spać, zasunąwszy w piecu, w którym się jeszcze węgle paliły, zasuwę do komina. To spowodowało ujście czadu na pokój i sprowadziło ich śmierć. Jest natomiast nadzieja utrzymania córki Schmindlingów przy życiu.

§ Śmiertelny wypadek w lesie. Z Żółkwi donoszą nam: W tych dniach rąbali drzewo na sągi Michał Kiczma i Jan Jaremko, obaj z Mokrotyna, w lesie, należącym do gminy Polany. Ponieważ w czasie pracy zaskoczyła ich noc, pozostawili podkopanego buka, a sami udali się do domu. Na drugi dzień rano leśny Jan Rogowski zaprowadził robotników w pobliże owego buka sadzić młode drzewka, nie wiedząc o tem, że buk został podkopany. Nagle drzewo to runęło na pracujących tamże robotników, przygniatając swym ciężarem pięciu robotników, z których trzech poniosło śmierć na miejscu, dwaj inni zaś odnieśli tak ciężkie obrażenia, że musiano ich odwieźć do szpitala powszechnego w Żółkwi.

§ Zamarznięcie dwu osób w Domaszowie. Z Rawy ruskiej piszą nam: W tych dniach wieczorem w czasie silnej burzy, połączonej ze śnieżycą, powracali z Uhnowa do Chlewczan Mykieta Kowal i Marya Kupczyjowa drogą przez Domaszów. Następnego dnia rano w okolicy Domaszowa znaleziono ich zwłoki. Jak stwierdzono, śmierć obojga nastąpiła wskutek zamarznięcia.

§ Utonięcie. Stefan Kadyk ze Skołoszowa, powiatu jarosławskiego, pracując w tych dniach na Sanie przy wyciąganiu pilotów, uderzył łódką o nisko ucięty pilot, wskutek czego łódka rozbiła się, a Kadyk wypadłszy z niej do wody, utonął.

§ Śmierć w płomieniach Z Jarosławia donoszą nam: Włościanka Marya Płocica z Zarzecza będąc od dłuższego czasu chorą, nacierała się kamforowym spirytusem, wskutek czego całe ubranie na niej było tym spirytusem przesiąknięte. Onegdaj Płocicowa robiąc takie nacieranie przy palącym się spirytusie, zapaliła na sobie odzież i znalazła śmierć w płomieniach.

Kronika zagraniczna.

* Burze w Niemczech wyrządziły olbrzymie szkody. Fala wody zalała nadbrzeżne ulice w Hamburgu. Koło Helgolandu zatonęły trzy statki.

Wczoraj burza szalała nad Monachium i okolicą i wyrządziła wielkie szkody.

* Skutki niemieckiego strajku węglowego. Dzienniki wiedeńskie w depeszach z Berlina podają bilans strat, spowodowanych strajkiem węglowym. I tak: straty w płacach, jakie ponieśli górnicy, wynoszą 120,000.000 marek, dodatki płatne z funduszów kas stowarzyszeniowych 40,000.000 marek, straty płac innych robotników 160.000.000 marek, straty producentów węgli 200,000.000 marek, inne przemysły figurują ze stratą 200,000.000 m. Doliczając do tego 280,000.000 marek dalszych szkód, otrzymuje się ogólną stratę w sumie okrągło miliarda marek.

* Wypadek na Nilu. Parowiec, należący do Tow. tramwayowego, przepełniony wycieczkowcami, zatonął onegdaj na Nilu o godz 11 w nocy. Słychać, że utonęło 200 ludzi W Kairze panuje wielki niepokój.

Notatki literacko-artystyczne.

Z muzyki. („Madame Butterfly" z panią de Lys. — Przyszłe koncerty).

Filigranowej postaci Japonki, kobietymotyla, bohaterki powieści Lottiego, a opery Pucciniego trudno o lepszą przedstawicielkę, jak p. de Lys. Prawdziwa to „figurynka z porcelany", drobniutka, zgrabniutka, pełna wdzięku, szlachetności i dystynkcyi — mała figurynka, która potrafi stać się wielką w chwilach gniewu, oburzenia, czy rozpaczy. Partya przemyślana widocznie i przestudyowana doskonale, przejście od czystego liryzmu do dramatyczności (w połowie aktu drugiego po słowach konsula „a jeśliby nie wrócił ?!" zaznaczone jak być powinno. Dodajmy do tego bardzo miły głos zarówno w dole, jak w górze, prześliczne pianissima, doskonałe akcentowanie, wielką pewność i muzykalność, grę wysoce dyskretną, ruchy i gesty eleganckie, a otrzymamy całość tak sympatyczną, jak rzadko, podbijającą widza i słuchacza nie wielkością, ale właśnie skromnością środków. Wszystko świadczy o wielkiej kulturze. Bo też p. Edyta de Lys, Amerykanka rodem, uczenica sławnej pani Schuman-Heink i jeszcze sławniejszego Jana Reszkego, poślubiona hrabiemu Saint-Hilaire, należy do najbardziej dystyngowanych śpiewaczek. Nie angażując się nigdzie na stałe, śpiewa w sezonie w Monte Carlo, w Londynie — znaną jest też w Pradze i Wiedniu. U nas śpiewa po raz pierwszy i sądząc po wczorajszem, gorącem przyjęciu, będzie nam mile widzianym gościem. Następne występy jej są w „Fauście" i „Traviacie". Szkoda, że z powodu zbytniego ogrania „Toski" nie możemy jej zobaczyć w tej partyi, która ma należeć do najlepszych w jej dość obszernym repertuarze. — Partnerami jej byli znani nam pp. Dobosz i Okoński. Nową była Suzuki (p. Ostrowska) niezbyt pewna jeszcze w tej roli, ale głosowo weale dobra. Ogół przedstawienia wczorajszego zaliczyć należy do najlepszych w tym sezonie — nastrój końca aktu II. utrzymany został zupełnie dobrze, a nawet chór śpiewający za sceną był nań łaskaw i nie zepsuł go, śpiewając dyskretnie i porządnie. Dyrygował p. Ribera, jak zawsze, oględnie i starannie.

Niezwykła uczta muzyczna czeka nas w najbliższej przyszłości: mimowolne zdaje się uczczenie zeszłorocznego jubileuszu Lisztowskiego. Na dochód pomnika Chopina we Lwowie odbędzie się 17 b. m. koncert, na którym wykonana zostanie po raz pierwszy we Lwowie faustowska symfonia Liszta. Sławny nasz rodak pianista, dziwnym sposobem dotychczas nam nieznany, Michał Zadora, uczeń Busoniego, odegra koncert fortepianowy Es i parę utworów Chopina. Sama myśl wystawienia w grodzie naszym pomnika dla największego naszego geniusza muzyki, a jednego z niewielu geniuszy muzycznych całego świata, myśli cel długoletnich starań JE. Tchorznickiego, jest sama przez się tak sympatyczna, że dziwić się należy, iż do jej urzeczywistnienia tak jeszcze daleko. Dlatego spodziewamy się, że we środę sala Filharmonii zapełni się po brzegi, jeśli nie dla usłyszenia nowości, należącej do najlepszych dzieł symfonicznych drugiej połowy XIX. wieku, usłyszenia nowego pianisty i ujrzenia nowego a już wsławionego dyrygenta polskiego (p. Dołżyckiego), to choćby dla samego tak wzniosłego celu.

Symfonii Szymanowskiego nie usłyszymy podobno. Spóźniona pora odstraszyła p. Türka od urządzenia koncertu z orkiestrą wiedeńską i Fitelbergiem. Kraków szczęśliwszy; w dniach 23 i 24 b. m. usłyszy jedną z najlepszych orkiestr, jedno z najznakomitszych współczesnych dzieł i ujrzy jednego z najlepszych obecnie dyrygentów. Nie zdziwilibyśmy się przeto, gdyby wtych właśnie dniach spotkało się w sali starego teatru w Krakowie (a oczywiście potem u Hawełki) pół muzykalnego Lwowa.

E. Walter.

Dwa konkursy ogłasza komitet obchodu pięćdziesiątej rocznicy 1863 r. Pierwszy z nich na historyę powstania 1863 r. Ma to być dzieło popularno-naukowe, przeznaczone dla szerokich kół czytelników, oparte na ogłoszonych już drukiem dokumentach, pamiętnikach i opracowaniach, oraz na materyale rękopiśmiennym. Obejmować ma około 25 arkuszy druku większej ósemki. Do konkursu może być dopuszczona również monografia jednego z ważniejszych momentów z dziejów ruchu, pierwszeństwo jednak będzie miała monografia całości.

Komitet zaprasza chcących podjąć się tej pracy, do zgłoszenia programu, według którego zamierzają rzecz opracować, do komisyi konkursowej pod adresem przewodniczącego komitetu obchodowego, Franciszka Rawity-Gawrońskiego we Lwowie, ul. 29 Listopada l. 15 — a to do końca maja 1912. Z nadesłanych programów komitet wybierze jeden i jego autorowi odda napisanie tego dzieła. Nagroda za tę pracę wynosi 3000 kor. Dzieło, przez komitet nagrodzone, staje się jego własnością.

Drugi konkurs na książeczkę, obejmującą całość historyi powstania styczniowego, przeznaczoną dla ludu. Książeczka ta napisana na tych samych wytycznych zasadach, co dzieło poprzednie, lecz w formie popularnej, ma obejmować 5—6 arkuszy druku małej 8-ki, i szereg ilustracyi. Nagroda za najlepsze dziełko wynosi 1000 kor. Będzie ono wydane w porozumieniu z Macierzą Polską, która osobne jeszcze autorowi jej wypłaci honoraryum. Termin nadsyłania prac na ten drugi konkurs upływa z dniem 1 października b. r.

Prace nadsyłać należy również pod adresem p. Franciszka Rawity-Gawrońskiego, gdzie można też będzie po rozstrzygnięciu konkursu odebrać prace nienagrodzone. Rękopisy zaopatrzyć należy godłem, pod którem w zamkniętej kopercie podane ma być nazwisko autora. Ocenieniem programów i dzieł do konkursu zgłoszonych, tudzież przyznaniem nagród, zajmie się sekcya historyczno-literacka komitetu obchodowego.

»Dziennik Petersburski« wydał numer świąteczny w ozdobnej szacie, ogłaszając w słowie wstępnem z radością, że dzień Zmartwychwstania jest dla redakcyi podwójnem świętem, rozpoczęła ona bowiem druk *Dziennika* w polskiej drukarni udziałowej, opierając dalsze jego istnienie na trwałej podstawie finansowej. *Dziennik* jest organem kolonij polskich w cesarstwie rossyjskiem.

Józef Weyssenhoff. „Znaj pan". Warszawa. Nakład Gebethnera i Wolffa. 1912.

(z. s.) Książki, zawierające w sobie większą ilość nowel utalentowanego pisarza, podobne są do bukietów, splecionych z różnorodnego kwiecia. W jednym parę prawdziwie pięknych kwiatów podnosi wartość całości i pozwala nie zwracać uwagi na mniej ładne; w drugim wszystkie, równie urocze i zachwycające, tworzą wiązankę sharmonizowaną tak szczęśliwie, że niepodobna wskazać kwiatka, wyróżniającego się doskonalszą lub wdzięczniejszą krasą. Do takiego bukietu podobny jest zbiorek, wymieniony wyżej Składa się on z pięciu nowel jednako ślicznych i jednako artystycznie napisanych, jaśniejących nowością pomysłów i wytwornem ujęciem w formę literacką

S. Pietraszkiewiczówna. „Dzieje Filomatów". Kraków 1912. Skład główny w księgarni H. Gebethnera i Spółki.

(z. s.) Córka ś. p. dr. Jana Pietraszkiewicza, synowca filomaty Onufrego Pietraszkiewicza, jednego z sześciu uczniów Uniwersytetu wileńskiego, którzy w 1817 roku zawiązali filomatyczne stowarzyszenie, w książce powyższej opowiada zwięźle, lecz w sposób niezmiernie interesujący, prawie nieznaną ogółowi historyę Filomatów, opartą na fundamencie dokumentów, które dziad jej i ojciec przechować zdołali, ona zaś, przy pomocy prof. Józefa Kallenbacha uporządkowawszy je należycie, powierzyła cenne archiwum krakowskiej Akademii Umiejętności na czas, jakiego wymagać będzie jego wydanie.

Na pracę jej, przyozdobioną doskonałemi postaciami Onufrego i Jana Pietraszkiewiczów, zwracamy uwagę szerokich kół czytelników naszych, jest bowiem ona wstępnem objaśnieniem do ukazać się mającego wkrótce całego archiwum, pomnika myśli, czynów i ideałów grona ludzi o wielkich sercach i wielkim rozumie, którzy przed dziewięćdziesięciu laty podjęli zadania (złośliwie przez wroga przerwane), a które dziś dopiero najlepsi z pośród nas rozpocząć zamierzają na nowym dla nich terenie, gdzie nie spotkają się wprawdzie z podobnemi jak na Litwie przeszkodami, lecz za to walczyć będą musieli z rozstrojem ducha, w jaki popadło społeczeństwo nasze w latach ostatnich.

Eugeniusz Starczewski. „Sprawa Polska". Kraków 1912. Skład główny w księgarni G. Gebethnera i Sp.

(z. s.) W książce o formacie większej ósemki, liczącej około czterysta stronic druku, omawia autor sprawę polską w przeszłości, teraźniejszości i przyszłości, twierdząc słusznie, że aż do swego normalnego rozwiązania musi ona stanowić jeden z głównych czynników całej polityki europejskiej. Na uwagi jego, spostrzeżenia, rady i wnioski, trzymane w tonie wytwornej, pełnej umiarkowania dyskusyi, zgodzić się można w znacznej mierze, chociaż popsuwa on niekiedy umiarkowanie swoje aż do granic, zasługujących poniekąd na zakwestyonowanie, zwłaszcza, gdy mniema, że naród polski, nie mogąc rozpraszać sił swoich zbyt szeroko, powinien przedewszystkiem skupić się w swem jądrze etnograficznem, a na terytoryach o ludności mieszanej, bronić tylko swego stanu posiadania i swojej narodowości. Ograniczenie to, o ile odnosi się do przyszłości, ze względu na Litwę, wydaje nam się zbyt wąskie, a w praktyce okaże się niezawodnie błędne, jako bowiem na wskroś samolubne, jest w istocie niepolityczne.

(j. pietrz) **H. Struve.** „Historya logiki, jako teoryi poznania w Polsce, poprzedzona zarysem jej rozwoju u obcych". Nakładem antora. Warszawa. Skład główny w księgarni E. Wendego i Sp. 1912.

Książka Struvego, podająca historyę logiki w najobszerniejszem znaczeniu, tj. teoryi poznania w Polsce, wypełnia nietylko dotkliwą lukę, jaką posiadamy w bardzo i tak skromnem piśmiennictwie filozoficznem, daje nadto niejako podwalinę pod historyę filozofii, traktującą przedewszystkiem rozwój nauk ścisłych u nas. Jasne przeprowadzenie rzeczy omawianej, sumienność opracowania, obszerne traktowanie filozofii nowszej z wysunięciem na plan pierwszy naszych myślicieli i ich zasług dla filozofii, liczne dodatki bibliograficzne — oto pierwszorzędne zalety dzieła Struvego.

We wstępie zapoznajemy się z rozmaitymi poglądami na istotę logiki, z historyą logiki w innych krajach i podstawą umysłową, na jakiej oparła się nauka logiki w Polsce. Opracowanie wstępu jest tak świetne, iż niejedna z zagranicznych literatur filozoficznych mogłaby nam śmiało pozazdrościć tak doskonałego odmalowania zaczątków, z których w życiu umysłowem narodu poczyna się budzić i kształtuje forma nauki ścisłej.

Historyę logiki w Polsce dzieli Struve na pięć okresów. Okres pierwszy trwa przez 250 lat, tj. od najświetniejszego rozkwitu krakowskiej Wszechnicy, aż do upadku scholastycyzmu, pokonanego przez humanizm. Tutaj zajmuje się autor bliżej postacią Grzegorza z Sanoka, nawołującego do łączenia nauki z życiem. Okres drugi, od początku wieku XVII.

do połowy następnego stulecia, przywraca dogmatyczny formalizm, który po części znika w okresie trzecim, nazwanym okresem odrodzenia, a trwającym od połowy w XVIII. do r. 1830. Reforma nauk daje posiew zwolennikom sensualizmu, filozofii Wolffa i Kanta. Okres czwarty (od r. 1830—1860) dąży do zaspokojenia potrzeb narodowych na tle filozoficznem i wykazuje największą samodzielność i oryginalność pojęć, rodząc — jednem słowem — polską narodową filozofię. Okres piąty (po r. 1860) daje nam filozofię krytyczno-syntetyczną. Opracowując go, przedstawia Struve poglądy prawie wszystkich współcześnie piszących na tle teoryi poznania.

Ogólnemi cechami myśli filozoficznej w Polsce są — według zdania autora — dążności życiowe, łączące teoryę z zaspokojeniem wymagań praktycznych, tendencya syntezy w jak najszerszych granicach w celu osiągnięcia pełnego poglądu na przedmiot, a przedewszystkiem malownicza obrazowość, wynikająca z chęci zrównoważenia ogólnych potrzeb duchowych i przemówienia do szerokich warstw inteligentnego ogółu.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we środę, 10 kwietnia, po raz pierwszy (nowość), „Trybun“, sztuka w 3 aktach Pawła Bourgeta, z Romanem Żelazowskim w roli tytułowej. Abonament Nr. 28. — We czwartek, 11 kwietnia, „Faust“, opera w 5 aktach Gounoda, drugi gościnny występ Edyty de Lys, primadonny opery w Monte Carlo i król. opery Covent Garden w Londynie, oraz jedyny gościnny występ Stanisława Tarnawskiego w partyi Mefista. — W piątek, 12 kwietnia, po raz drugi, „Trybun“, sztuka w 3 aktach P. Bourgeta. — W sobotę, 13 kwietnia, o godzinie 3 po południu, dla młodzieży szkolnej „Irydion“. — W sobotę, 13 kwietnia, o godz. pół do 8 wieczorem, „Noc w Wenecyi“, operetka. — W niedzielę, 14 kwietnia, o godz. 3 po południu, „Kościuszko pod Racławicami“. — W niedzielę, 14 kwietnia, o godz. $7\frac{1}{2}$ wieczorem „Madame Butterfly“, występ Edyty de Lys. — W poniedziałek, 15 kwietnia, po raz 1-szy nowość „Ulubieniec kobiet“ (Aimé des femmes), krotochwila w 3 aktach Maurycego Hennequin i Jerzego Mitschell; z Janem Nowackim w roli tytułowej. Abonament nr. 29. — We wtorek, 16 kwietnia, „Kościuszko pod Racławicami“. — We środę, 17 kwietnia, „Ulubieniec kobiet“. We czwartek, 18 kwietnia, „Traviata“, opera w 4 aktach Verdiego; występ Edyty de Lys. — W piątek, 19 kwietnia, po raz pierwszy (nowość), „Cnotliwa Barbara“ (Cudna Barbora), operetka w 3 aktach Rudolfa Bernanera i Leopolda Jakobsona, muzyka Oskara Nedbala, z Heleną Miłowską w roli tytułowej. Abonament nr. 30.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Jotro, we czwartek, dnia 11 kwietnia, „Madame sans gêne“, komedya. — W piątek, 12 kwietnia, „Demostenes“, tragedya. — W sobotę, 13 kwietnia, „Lilije“, dramat. — W niedzielę, 14 kwietnia, o godzinie pół do 4 po południu, „Kościuszko pod Racławicami“, obraz historyczny. — W niedzielę, 14 kwietnia, o godzinie pół do 8 wieczorem, „Lilije“, dramat. — W poniedziałek, 15 kwietnia, „Warszawianka“, pieśń z r. 1831 i „Sędziowie“.

Przed stu laty.

(Gwardya narodowa w Księstwie Warszawskiem).

W dniu dzisiejszym mija sto lat, gdy pojawiło się rozporządzenie króla saskiego i księcia warszawskiego Fryderyka Augusta, zarządzające utworzenie w Księstwie Warszawskiem gwardyi narodowej. O składzie tej gwardyi i jej przeznaczeniu znajdujemy w nr. 45 *Gazety Lwowskiej* z dnia 5 czerwca 1812 następującą wiadomość:

„Xięstwo Warszawskie. Ogłoszono przez pisma publiczne wyrok Królewski d. 10 Kwietnia r. b. w Dreźnie wydany, tyczący się urządzenia gwardyi narodowéy w Xięstwie Warszawskiém. W skutku tego wyroku, każdy mieszkaniec Xięstwa, nie więcéy iak 50, ani mniéy iak 20 lat mający, iest członkiem gwardyi narodowéy. Uwolnieni są od tego duchowni wszystkich wyznań, tudzież 1 Rabin i 1 kantor w każdym kahale, nakoniec kalecy i chorzy. — Gwardya narodowa dzieli się na nieruchomą, ruchomą i płatną. Do nieruchoméy należą wszyscy właściciele, tudzież urzędnicy w służbie publicznéy aktualnie będący, uczeni i artyści w listę obywateli głosuiących na zgromadzeniach politycznych zapisani, włościanie na pół włoce Chełmińskiéy osadzeni, nakoniec kupcy, fabrykanci i rzemieślnicy niewłaściciele, do opłaty patentowego obowiązani. Do gwardyi ruchoméy należą wszyscy czeladnicy, służący i wyrobnicy, włościanie mniéy iak pół włoki Chełmińskiéy posiadaiący i wszyscy mieszkańce nienależący do gwardyi nieruchoméy. Gwardya narodowa służy do zabezpieczenia spokoyności wewnętrznéy i do pomocy woysku w przypadku woyny. Gwardya użytą bydź może: albo sama ruchoma, lub sama nieruchoma, lub też obiedwie.

W przypadku zaburzenia w gminie, gwardya nieruchoma sama do służby powołaną bydź może; gwardya zaś ruchoma sama lub iéy część, może bydź wezwana do służby czynnéy, końcem chwytania kupy hultaiów w niedostatku woyska, tudzież za wyraźnym Królewskim rozkazem ku pomocy woysku podczas woyny. Obrona własnéy gminy od nieprzyjaciela Kraiu iest iedynym przypadkiem, w którym obie gwardye razem połączone użyte bydź mogą w okręgu gminy, nie przechodząc za tenże okręg. Będzie w całém Xięstwie 17 kompanii gwardyi płatnéy, które ogółem 1339 głów wynosić maią; na żołd i utrzymanie tychże gwardyi wyznaczona iest rocznie summa 434.588 Z. p. $23\frac{1}{3}$ gr. Celnieysze miasta Xięstwa Warszawskiego będą mieć w miarę ludności swoiéy umundurowaną i iednostaynie uzbroioną część gwardyi narodowéy nieruchoméy, która to część w całém Xsięstwie ogółem 2270 ludzi wynosić powinna“.

W. S.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Bank przemysłowy dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wykazuje z dniem 31 marca b. r. stan wkładek na książeczki wkładkowe i w rachunku bieżącym w sumie łącznej 29,101.338 kor. 50 hal.

Stan Banku austro-węgierskiego przedstawiał się z dniem 7 b. m. następująco: Banknoty w obiegu 2.233,028.000 koron w porównaniu z poprzednim tygodniem mniej o 72,861.000, rezerwa kruszcowa 1,625.060.000 koron (mniej o 7,083.000), portfel wekslowy 863,328.000 (mniej o 56,309.000), lombard papierów 131,577.000 (więcej o 5,712.000), zobowiązania natychmiast płatne 253,795.000 (więcej o 8,202.000), noty opodatkowane 7,967.000 (mniej o 65,778.000 koron).

OSTATNIA POCZTA.

= Najj. Pan ofiarował gen. adjutantowi hr. Paarowi z okazyi 25-letniego jego jubileuszu na stanowisku generalnego adjutanta Monarchy złoty medal, na którym z jednej strony jest podobizna hr. Paara, z drugiej zaś bardzo łaskawa dedykacya Najj. Pana.

Hr. Paar otrzymał z okazyi swego jubileuszu liczne życzenia, między innemi telegram od cesarza Wilhelma.

= Najj. Pan nadał ambasadorowi francuskiemu p. Crozier, z okazyi odwołania go z dotychczasowego stanowiska, wielką wstęgę orderu św. Szczepana.

= Wedle *Neue Fr. Presse* termin zebrania się Delegacyj nie jest jeszcze ustalony. Rokowania między obu Rządami i wspólnem Ministerstwem toczą się w dalszym ciągu. Prawdopodobnie Delegacye zbiorą się 22 lub 23 b. m. Pierwszem zadaniem Delegacyj będzie uchwalenie nowego prowizoryum budżetowego, lecz istnieje również plan, aby delegaci zajęli się uchwaleniem budżetu definitywnego. Zawisłe to jest od ukształtowania się stosunków na Węgrzech. Jeśli obrady w Sejmie węgierskim potoczą się raźnem tempem, w takim razie Delegacye potrwają tylko kilka dni i załatwią jedynie prowizoryum budżetowe, w przeciwnym razie, jeżeli obstrukcyi w Sejmie nie uda się przełamać, to przyjdzie do przerwy w obradach Sejmu, natomiast Delegacye przystąpią do obrad nad budżetem definitywnym. Rozstrzygnięcie — twierdzi cytowany organ — przyniosą najbliższe dwa tygodnie.

= W kołach bliskich rządu węgierskiego głoszą, że najbliższy rozwój walki o zabezpieczenie reform wojskowych mieć będzie następujące etapy:

Rząd i to w sposób bardziej wiążący powtórzy swe przyrzeczenie, że reforma wyborcza za kilka miesięcy będzie dokonana, a mianowicie zgodzi się, by Sejm nałożył nań terminowy obowiązek przedłożenia projektu tej reformy. W takim wypadku część Justhowców zaprzestanie technicznej obstrukcyi. Gdyby opozycyi nie można było skłonić w ten sposób do zawieszenia broni, rząd będzie ją zwalczał energicznem stosowaniem regulaminu obrad. Gdyby i to nie pomogło, Izba będzie rozwiązana.

= Wedle doniesień z Berlina ustąpienie sekretarza stanu spraw zagranicznych Kiderlen-Wächtera nastąpić ma w najbliższym czasie, jeszcze w ciągu kwietnia. Jako następcę dzienniki wymieniają obecnego ambasadora niemieckiego w Waszyngtonie hr. Bernsdorffa.

= Wedle informacyj petersburskich ostatecznie zdecydowano, że Duma będzie rozwiązana w połowie czerwca. Prawybory odbędą się w połowie września, wybory zaś ostateczne w początku października. Czwarta Duma zostanie zwołana z końcem października.

= Z Petersburga zaprzeczają wiadomości, jakoby hr. Witte miał znowu przejść do polityki czynnej.

= *Agencya Stefaniego* donosi, że naczelny komendant floty włoskiej admirał Faravelli na własną prośbę ze względu na stan zdrowia został uwolniony ze stanowiska komendanta. Następcą jego mianowany dotychczasowy komendant 2-giej eskadry wiceadmirał Viale.

= Ambasador turecki w Teheranie zaprotestował u rządu perskiego przeciw wtargnięciu policyi perskiej do konsulatu tureckiego w Tebris, gdzie szukano zbrodniarzy, którzy rzekomo mieli się ukryć w konsulacie.

Według wiadomości ze źródła tureckiego czterej Turcy, którzy udali się do Kairu, zostali zamordowani przez żołnierzy rossyjskich na terytoryum rossyjskiem koło Kasman.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Najd. Arcyksiążę Karol Franciszek Józef w Galicyi.

Stryj, 10 kwietnia. (*Tel. własny*). Najd. Arcyksiążę Karol Franciszek Józef przybył dziś o godzinie 12·30 po południu na czele szwadronu do naszego miasta, witany owacyjnie po drodze przez licznie zebraną publiczność.

Miasto przybrało odświętny wygląd. Z gmachów rządowych i prywatnych powiewają chorągwie. Wiele domów jest bardzo pięknie udekorowanych.

Najd. Arcyksiążę odprawiwszy szwadron do kwater, udał się do przygotowanych dla Niego apartamentów w gmachu Rady powiatowej.

Przybycia Najd. Gościa oczekiwali przed gmachem Rady powiatowej kierownik starostwa stryjskiego radca Namiestnictwa Emil Czepielewski, prezes Rady powiatowej stryjskiej Adam Onyszkiewicz, burmistrz miasta dr. Juliusz Falk.

Na powitanie Najd. Arcyksięcia przybyli do gmachu Rady powiatowej proboszczowie obu obrządków, pastor ewangelicki, prezydent sądu obwodowego radca Dworu Marceli Misiński, prokurator Państwa Wiktor Swoboda, naczelnik urzędu pocztowego i wielu innych.

U wstępu do apartamentów, przeznaczonych dla Najd. Arcyksięcia, przedstawił się najpierw Dostojnemu Gościowi radca Namiestnictwa Czepielewski, który przedstawił następnie Najd. Arcyksięciu wybitne osobistości.

Najd. Arcyksiążę zaszczycił łaskawie przedstawione Sobie osoby dłuższą rozmową.

Burmistrz dr. Falk powitał Najd Arcyksięcia imieniem miasta krótkiem przemówieniem.

Wieczorem na cześć Najd. Arcyksięcia odbędzie się iluminacya.

Jutro rano udaje się Najd. Arcyksiążę na czele Swego szwadronu w dalszą drogę w kierunku Doliny.

Kraków, 10 kwietnia. Przed sądem przysięgłych stanął pod zarzutem oszustwa Saul Schenker. Zaopatrywał on w podrobione pieczęcie państwa niemieckiego zagraniczne papiery wartościowe, a także austryackie, celem wprowadzenia ich na niemiecki rynek pieniężny. Bez pieczęci były niedopuszczalne Papiery podrobione zyskiwały w ten sposób na kursie. Podrobił 6306 sztuk lombardów. Wspólnicy Schenkera w r. 1907 siedzieli na ławie oskarżonych, wówczas ich uwolniono. Schenker uciekł wówczas do Ameryki. Po powrocie oskarżono go dodatkowo.

Wylewy w Galicyi.

Czerlany, 10 kwietnia. (*Tel. własny*). Na razie wszelkie niebezpieczeństwo wykluczone. Akcya ratunkowa utrudniona z powodu Świąt i oporu ludności, która nie chce brać udziału w pracach.

W Małkowicach delożowano mieszkańców z około 20 domów.

W Lubieniu wielkim sztuczne stawy z rybami Adolfa bar. Brunickiego w przeważnej części zniszczone.

W Malczycach zerwany most betonowy na drodze powiatowej, wskutek czego komunikacya z wielu gminami przerwana.

Nisko, 10 kwietnia. (*Tel. własny*) Koło Ulanowa spłynęło drzewo firmy Franker z Królestwa Polskiego i oparło się o most krajowy, któremu grozi uszkodzenie.

Stan wody przy moście 3·90 m.

Halicz, 10 kwietnia. (*Tel. własny*). Dniestr w Haliczu 3 75 m. po nad 0. Katastrofa powodzi w całej kotlinie przybrała bardzo wielkie rozmiary.

Halicz, 10 kwietnia. Woda dziś opadła o 70 cm. Ludzie i inwentarze są zupełnie zabezpieczeni. Pionierzy pracują na miejscu.

Woda w górskich rzekach przybiera, możliwe podniesienie się wody nadbrzeżnej. Kilka wsi pod wodą.

Kraków, 10 kwietnia. Dziś wody Wisły opadły. Stwierdzono znaczne uszkodzenia robót kanalizacyjnych. Wichry ustały, pada drobny śnieg.

Sandomierz, 10 kwietnia. (*Tel. pryw.*). Poziom Wisły wynosi 1·94 sążnia. Przybór powolny, bez przerwy. Wały zagrożone.

Wiedeń, 10 kwietnia. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan nadał nadzwyczajnemu posłowi i upełnomocnionemu Ministrowi, Eugeniuszowi Kuczyńskiemu, z okazyi przeniesienia go w stan rozporządzalności, godność tajnego radcy.

Kolonia, 10 kwietnia. Do *Köln. Ztg.* donoszą z Teheranu, że słychać, iż regent ze względu na nadwątlone zdrowie zamierza przez pewien czas zamieszkać zagranicą. Prawdopodobnie nastąpi jego abdykacya z powodu nowych trudności, na jakie napotkał szczególnie u duchowieństwa.

Londyn, 10 kwietnia. Prawie we wszystkich zagłębiach wczoraj rozpoczęto pracę, o ile pozwalał na to stan kopalń. W Walii południowej maszyniści dalej strajkują, pracę ich jednak pełnią urzędnicy, a kilkanaście tysięcy górników wczoraj zjechało do kopalń. Także strajk robotników, pracujących na powierzchni ziemi, w Yorkshire i Derbyshire zakończył się. Natomiast w Lancashire dwie trzecie robotników nie chcą przystąpić do pracy, zanim nie będzie ustalona płaca minimalna w tem zagłębiu. We wszystkich okręgach czynią przygotowania do ustanowienia komisyi, wprowadzonych w życie przez ustawę o płacy minimalnoj.

Konstantynopol, 10 kwietnia W kołach urzędowych Porty przypuszczają, że krok wspólny mocarstw w celu sprowadzenia pokoju nastąpi z końcem tygodnia Krok ten będzie miał charakter informacyjny.

Kair, 10 kwietnie. (*Havas*). Podczas katastrofy okrętowej na Nilu nie zginął żaden z turystów. Zatonęły tylko osoby, pochodzące z Egiptu. Podana zrazu liczba ofiar wydaje się mocno przesadzona.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 10 kwietnia 1911. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 657·—, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 834·75, Akcye Anglobanku 330 75, Akcye Unionbanku 613 50, Akcye Länderbanku 543·25, Akcye Bankvereinu 533 25, Akcye Bodencredit 1271·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 702·—, Akcye kolei państwowych 731 75, Akcye kolei Południowej 106 50, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej 5050.—, Akcye kolei czerniowieckiej —·—, Akcye Alpiny 940·50, Akcye Rima Muranyi 721 75, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 2832 —, Akcye Fabryki broni 902·—, Akcye Tureckie tytoniowe 333·50, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 730 —, Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—, Renta majowa 89 60, Austryacka Renta koronowa 89·60. Węgierska Renta koronowa 89·25, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 91·30, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 91·75, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 98·35, 5-prc. Listy Banku hipotecznego 110·—, 4-prc. Listy Banku krajowego 92·40, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 98·50, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne 97·50, 4-prc. Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 91 35 4-prc. pożyczka m. Lwowa 92·—, Losy tureckie 243·50, Marki 117·83, Rubel 254·50, 5-prc. Rossyjska pożyczka z r. 1906 103 75, Akcye praskiego Banku kredytowego (płacono) —·—, Skoda 728·50, Pożyczka miasta Krakowa 1909 89·10. Galicyjski Bank ziemski 99·50.

Usposobie trale spokojne, kursa miernie osłabione.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa
dnia 10 kwietnia 1912.

HOTEL GEORGEA. Pp.: K. Normark z Rossyi, J. Kaden z Tarnobrzega, J. Jechalski z Krakowa.

HOTEL IMPERIAL. Pp.: Z. Obertyński z Hujeza, H. Mikuli z Borysławia, K. Tchorznicki z Nadyby, A. Halpern z Drohobycza, J. Kowalczuk z Drohobycza, R. Stepan z Pragi.

HOTEL CITY. P.: B. Korytyński z Przemyśla.

HOTEL GRAND. B.: E. Raś z Glinian.

HOTEL EUROPEJSKI. Pp.: J. Smoniewski z Rossyi, C. Cyngot z Rossyi, W. Smoniewski z Rossyi, H. Lewandowska z Rossyi, J. Stankiewicz ze Skałata.

CENNIK
Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 10 kwietnia 1912.

(Kolumna boczna: Kurs papierów wartościowych)

	płacą K	h	żądają K	h
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	700	—	706	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	438	—	446	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	544	—	549	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	468	—	482	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5 pr. w. a. wyl. z 10 pr.	109	80	—	—
„ „ „ 4½ pr. w. a. los w 50 l.	98	30	99	—
„ „ „ 4 pr. w. a. 60 l. po 200 k.	91	60	92	30
„ kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	98	50	99	20
„ „ 4 pr. w. a. los w 57 l.	92	60	93	30
Banku gal. ziem. kr. 4½% 60 l.	98	50	99	20
List. Zast. Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½% 60 l.	98	50	99	20
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	98	10	98	80
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. pierwsza emisya)	97	—	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4 pr los w 41½ lat	96	—	—	—
4 pr. los w 56 lat	91	80	92	50
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97	80	98	50
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	—	—	—	—
Komun. Banku kr. 4½ pr. (3 em.)	98	10	98	80
„ „ „ 4 pr. (4 em.)	89	70	90	40
Kol. lokalne dtto 4 pr.	89	70	90	40
Pożyczki kr. 4 pr. po 200 kor. z roku 1893	90	50	91	20
Pożyczki kraj. 4 prc. z r. 1908	90	—	90	70
„ m. Lwowa 4 pr.	88	50	89	20
„ „ „ 4 konwers.	91	—	91	70
„ m. Krakowa	89	—	89	70
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	35	11	45
20 frankówka	19	15	19	30
100 rubli rossyjskich srebrnych	252	—	254	—
„ „ „ papierowych	254	—	255	—
100 marek niemieckich	117	90	118	20

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6 kwietnia 1912.

Koronowa waluta.	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	89·65	89·85
styczeń-lipiec	89·60	89·80
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	92·85	93·05
kwiecień-październik	93·—	93·20
Losy z r. 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	—·—	—·—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1577·—	1637·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 pr.	426·—	438·—
„ „ 1864 po 100 zł.	611·—	623·—
„ „ 1864 po 50 zł.	305·—	311·—
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	287·—	289·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	114·15	114·35
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	89·65	89·85
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	91·—	92·—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	110·50	111·50
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	441·—	445·—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	112·—	113·—
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye)	90·30	91·30
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	90·10	91·10
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	101·60	102·60
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120·75	121·75
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	91·80	92·80
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	91·80	92·80
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	94·50	95·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (sr.)	94·80	95·80
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	94·40	95·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	94·25	95·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	94·75	95·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	94·80	95·80
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	94·80	95·80
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	89·—	90·—
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	91·65	92·65
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	90·50	91·50
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	112·35	—·—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	109·20	109·40
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	89·40	89·60
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	297·75	309·75
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	427·—	439·—
„ „ 50 zł. (100 kor.)	213·—	219·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii	98·—	99·—
Węgier za 100 zł. 4 pr.	90·05	91·05
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·30	101·30
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	89·70	90·70
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 pr.	91·10	92·10
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr.	97·85	98·85
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1898 4 prc.	88·—	89·—
Renta włoska za 100 lirów (96 koron) 4 prc.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	121·—	127·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	243·75	248·78
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo-Austr. banku los 4½ pr.	—·—	—·—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	—·—	—·—
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	305·50	317·50
„ „ „ „ 1889 3 pr.	269·—	281·—
Bukow. zakł. kred. ziem. los 5 pr.	100·—	101·—
„ „ „ „ 4 pr.	—·—	—·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	110·—	—·—
„ „ „ „ los 50 l. 4½ pr.	98·35	99·35
„ „ „ „ 60 l. 4 pr.	91·75	92·75
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	98·50	99·50
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	91·30	92·30
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	96·—	—·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	97·60	98·60
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zarobna	98·50	99·50
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 42 lat 4½ pr.	98·25	99·25
Banku kr. obl. kolej. lat 57½ l. 4 pr.	89.20	90·10
Austro-węg. banku 50 lat 4 prc.	96·15	97·—
„ „ „ 50 lat w. k. 4 pr.	96·50	97·50
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr. z r. 1883	113·15	114·15
Tow. żegl. par po Dun. Em. r. 1886 pr.	112·25	113·25
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 200 zł.	83·30	84·30
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	89·35	90·35
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
Węg. gal. kol. ex. 1870 za 300 zł. 5 pr.	100·90	—·—
„ „ „ „ 1890 „ 4 pr.	—·—	—·—
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	32·25	36·25
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 zł.	493·—	505·—
Clary 40 zł. m. k.	175·—	195·—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	70·50	76·50
Palfy 40 zł. m. k.	—·—	—·—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	63·—	69·—
„ „ węg. tow. 5 zł.	41·—	47·—
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	77·—	83·—
Salma 40 zł. m. k.	330·—	—·—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	—·—	—·—
J. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	331·90	332·90
Peszt. Banku handl. 500 zł.	3960·—	3970·—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	657·75	658·75
Węg. Banku kredyt. 200 zł.	836·50	837·50
Dolno austr. tow. esk. 400 kor.	772·—	773·50
Gal. banku hip. 200 zł.	702·25	703·—
„ „ dla han. i przem. 200 zł.	439·—	441·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	545·—	546·—
„ Austro-węg. 1400 kor.	1980·—	1990·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	615·25	616·25
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	271·75	272·75
Živnostenska banka 100 zł.	283·25	284·25
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	453·—	456·—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	420·—	430·—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5040·—	5060·—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	400·—	402·—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	543·—	545·40
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	310·—	320·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1151·—	1160·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	789·—	793·—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	740·—	745·—
Austr. tow. górnicze Alpina 100 zł.	942·—	943·—
Prag. tow. żelazn. przem. 200 zł.	2837·—	2848·—
Schodnicy 500 kor.	436·—	440·—
Tow. asek. tytoniow. 500 franków	333·—	334·80
Trifail. tow. kop. węgla 50 zł.	247·—	250·—
M. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	—·—	—·—
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	241·17½	241·42½
Paryż za 100 franków	95·60	95·75
Petersburg za 100 rubli 4 pr.	253·75	254·75
Niemieckie banki	117·75	117·95
Włoskie banki	94·65	94·85
Francuskie banki	—·—	—·—
Szwajcarskie banki	95·37½	95·50
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·38	11·41
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·14	19·18
20-markówka	23·54	23·58
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·72½	117·92½
Włoskie banknoty za 100 lir	94·65	94·90
Ruble	2·53¾	2·54¾

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. 456 (4292 3—3)

Ogłoszenie.

Dnia 1 maja 1912 o godzinie 11 przed południem odbędzie się w Oddziale wojskowego budownictwa przy 10. Korpusie w Przemyślu (ulica Górna l. 4) pisemna rozprawa ofertowa, celem oddania robót budowlanych w preliminowanej kwocie około 160.000 koron, a mianowicie wybudowanie jednego magazynu na owies i dwóch magazynów na siano w Jarosławiu.

Bliższe warunki dotyczące tych robót przejrzeć można w powyższym urzędzie.

Oddział wojskowego budownictwa
10. Korpusu.

Przemyśl, dnia 1 kwietnia 1912.

L. cz. E. 1888/11 (7) (4348 2—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Firmy Landau & Lieber w Krechowicach, odbędzie się dnia 26 kwietnia 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12 licytacya:

1. całych realności lwh. 52 i 53 ks. gr. Salamonowa Górka, a to: domu budynków gospodarczych i fabrycznych (garncarnia) Nr. d. 21 pbud. 667, 671 z ogrodem i sadem,

2. połowa realności lwh. 95 Salamonowa Górka t. j. domu parc. bud. 670 i ogrodu Nr. 12 b,

3. 6/24 części realności lwh. 35 gminy Salamonowa Górka i

4. całej realności lwh. 713 ks. gr. gm. Wołoska wieś wraz z przynależnościami, składającemi się: ad 1. z 61 drzew owocowych, dwu młynków garncarskich i wychodków, ad 2. z 49 drzew owocowych.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytacyę, są ocenione: ad 1. łącznie obie realności 17 053 kor., ad 2. na kwotę 1457 kor., ad 3. na kwotę 20 kor., ad 4. na kwotę 2144 kor.

Najniższa cena wynosi: ad 1. kwotę 11 368 kor. 66 hal., ad 2. kwotę 971 kor. 32 hal., ad 3. kwotę 13 kor. 32 hal., ad 4. kwotę 1429 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 15.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości i cząstek nieruchomości.

Przedłożone warunki licytacyjne zatwierdza się z tem, że obie realności lwh. 52 i 53 gm. Salamonowa Górka, stanowiące wraz z budynkami jedną całość i jednakowo obciążone sprzedane zostaną łącznie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bolechów, dnia 15 marca 1912.

L. cz. E. 6467/11 (5) (4313 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Nowego Sącza, zastąpionej przez adwokata dr. Sterkowicza, odbędzie się dnia 30 kwietnia 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 107 w Nowym Sączu, licytacya realności lwh. 295 ks. gr. gm. Nowy Sącz, składającej się z parceli budowlanej i stojącego na niej budynku mieszkalnego.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 13 545 kor.

Najniższa cena wynosi 6772 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może

każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 122.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX
Nowy Sącz, dnia 20 marca 1912.

L. cz. E. 2127/11 (6) (4460 2—3)

Dnia 24 kwietnia 1912 o godzinie 9·30 rano odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacya realności lwh. 1236 gm. Barysz.

Nieruchomość ta jest oceniona na 4160 koron.

Najniższa cena wynosi 2744 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Monasterzyska, dnia 15 marca 1912.

L. Nam. VIII. b. 1394/13 (27) (4486 1—3)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy materyałów faszynowych do budowli na rzece Sanie pod Jabłonicą ruską w km. od 251·50 do 252·18 zezwolonych przez c. k. Ministerstwo robót publicznych rozporządzeniem z 20 marca 1912 l. 383/1 X. b. ex 1911 wykonać się mających w roku 1912, odbędzie się dnia 29 kwietnia 1912 o godzinie 12 w południe (czas kolejowy) rozprawa ofertowa w c. k. Kierownictwie budowy regulacyi Sanu w Przemyślu.

Ilość w powyższym czasie dostawić się mających materyałów wynosi około:

3.000 m³ faszyn wiklowych,
6.000 m³ faszyn lasowych,
90.000 sztuk kołków faszynowych.

Powyż podana ilość materyałów wartości fiskalnej około 23.100 koron ma być dostarczoną do budowy częściowo w terminach oznaczonych przez Ekspozyturę c. k. Kierownictwa budowy regulacyi Sanu w Dynowie i może być w razie zwiększenia lub zmniejszenia zapotrzebowania o 20% zwiększona lub zmniejszona, przedsiębiorca jednak w razie zwiększenia dostawy nie może żądać wyższej ceny za materyały w większej ilości dostarczone, ani też rościć sobie jakichkolwiek pretensyi do Skarbu Państwa w razie zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy i wykaz cen jednostkowych przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionej Ekspozyturze c. k. Kierownictwa budowy, gdzie także do godz. 12 w południe oznaczonego na rozprawę dnia, mają być wnoszone oferty sporządzone ściśle według przepisanego wzoru, zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 koronę i w wadyum w kwocie 600 koron w gotówce lub pupilarnych papierach wartościowych, obliczonych według kursu z dnia poprzedniego.

W ofercie sporządzonej według podanego wzoru ma być podany jednolity opust z cen fiskalnych dla całej dostawy, wyrażony cyframi i słowami.

Oferty wniesione po godzinie 12 oznaczonego dnia nie będą przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie, albo nie zaopatrzone znaczkiem stemplowym lub we wadyum, niesporządzone ściśle w sposób przepisany, opiewające na częściową dostawę, wyrażające różnoraki opust z cen fiskalnych dla różnych materyałów, lub zaopatrzone dopiskami nie będą uwzględnione.

Lwów, dnia 3 kwietnia 1912.
Z c. k. Namiestnictwa.
Za c. k. Namiestnika.
Ustyanowski w. r.

Stempel 1 Korona — (Wzór oferty).

Oferta.

Mocą któ rej ja (my) niżej podpisany (ni) obowiązuję (my) się w latach . . . . . dostarczyć w terminach przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi . . . . w . . . . oznaczonych, materyały faszynowe do budowli regulacyjnych na . . . . pod . . . . . . w km. od . . . do . . . w ilości i pod warunkami podanymi w obwieszczeniu za opustem . . . . . . (cyframi i słowami) odsetek z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne znane mi (nam) są dokładnie i poddaję (my) się takowym bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składam (my) . . . .

W . . . . , dnia . . . . 1912.
(Podpis i miejsce zamieszkania).

L. VIII. b. 1227/2 (26) (4485 1—3)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy materyałów faszynowych do budowli na rzece Wisłoce pod Kleciem-Skurową w klm. od 86·420 do 85·260 zezwolonych przez c. k. Ministerstwo robót publicznych reskryptem z 2 marca 1912 l. 1714 X. b. i przez c. k. Namiestnictwo rozporządzeniem z 21 marca 1912 l. VIII. b. 1227/1 wykonać się mających w roku 1912, odbędzie się dnia 29 kwietnia 1912 o godzinie 12 w południe (czas kolejowy) rozprawa ofertowa w c. k. Kierownictwie regulacwi Wisłoki w Dębicy.

Ilość w powyższym czasie dostawić się mających materyałów wynosi około:

2.200 m³ faszyn lasowych,
40.000 sztuk kołków faszynowych.

Powyż podana ilość materyałów wartości fiskalnej około 6000 koron ma być dostarczoną do budowy częściowo w terminach oznaczonych przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi Wisłoki w Dębicy i może być w razie zwiększenia lub zmniejszenia zapotrzebowania o 20 prc. zwiększona lub zmniejszona, przedsiębiorca jednak w razie zwiększenia dostawy nie może żądać wyższej ceny za materyały w większej ilości dostarczone, ani też rościć sobie jakichkolwiek pretensyi do Skarbu Państwa w razie zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy i wykaz cen jednostkowych przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Kierownictwie budowy, gdzie także do godziny 12 w południe oznaczonego na rozprawę dnia, mają być wnoszone oferty sporządzone ściśle według przepisanego wzoru zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 koronę i w wadyum w kwocie 300 koron w gotówce lub pupilarnych papierach wartościowych, obliczonych według kursu z dnia poprzedniego.

W ofercie sporządzonej według poniżej podanego wzoru ma być podany jednolity opust z cen fiskalnych dla całej dostawy wyrażony cyframi i słowami.

Oferty wniesione po godzinie 12 oznaczonego dnia nie będą przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie, albo nie zaopatrzone znaczkiem stemplowym lub w wadyum, niesporządzone ściśle w sposób przepisany, opiewające na częściową dostawę, wyrażające różnoraki opust z cen fiskalnych dla różnych materyałów, lub zaopatrzone dopiskami, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 3 kwietnia 1912.
Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

Stempel 1 Korona — (Wzór oferty).

Oferta.

Mocą któ rej ja (my) niżej podpisany (ni) obowiązuję (my) się w latach . . . . . dostarczyć w terminach przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi . . . . oznaczonych, materyały faszynowe do budowli regulacyjnych na . . . . pod . . . . . . w klm. od . . . . do . . . . . w ilości i pod warunkami podanemi w obwieszczeniu za opustem . . . . (cyframi i słowami) odsetek z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne znane mi (nam) są dokładnie i poddaję (my) się im bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składam (my) . . . .

W . . . . . dnia . . . . 19 . .
(Podpis i miejsce zamieszkania).

L. VIII. b. 768/5 (27) (4489 1—3)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy materyałów faszynowych i kamienia łamanego do budowli na rzece Sanie pod Dobrą szlachecką w km. 262.8. 0 do 261.850, zezwolonych przez c. k. Ministerstwo robót publicznych z 5 października 1911 L. 448 X. b. ex 1911 i c. k. Namiestnictwa z 14 listopada 1911 L. VIII. b. 3594/2 wykonać się mających w roku 1912, odbędzie się dnia 25 kwietnia 1912 o godzinie 12 w południe (czas kolejowy) rozprawa ofertowa w c. k. Kierownictwie regulacyi Sanu w Przemyślu.

Ilość w powyższym czasie dostawić się mających materyałów wynosi około:

4.000 m³ faszyn wiklowych,
9.000 m³ faszyn lasowych,
150.000 m³ sztuk kołków faszynowych,
2.000 kamienia łamanego.

Podana wyżej ilość materyałów budowlanych ma być dostarczoną do budowy częściowo w terminach oznaczonych przez Ekspozyturę c. k. Kierownictwie budowy regulacyi Sanu w Dynowie i może być w razie zwiększenia lub zmniejszenia zapotrzebowania o 20 prc. zwiększona lub zmniejszona, przedsiębiorca jednak w razie zwiększenia dostawy nie może żądać wyższej ceny za materyały w większej ilości dostarczone, ani też rościć sobie jakichkolwiek pretensyi do Skarbu państwa w razie zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy i wykaz cen jednostkowych dla materyałów faszynowych przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Kierownictwie budowy, gdzie także do godziny 12 w południe oznaczonego na rozprawę dnia, mają być wnoszone oferty sporządzone ściśle według przepisanego wzoru, zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 koronę i w wadyum w kwocie 800 kor. na materyały faszynowe a 300 kor. na kamień łamany w gotówce lub pupilarnych papierach wartościowych, obliczonych według kursu z dnia poprzedniego.

W ofercie na materyały faszynowe sporządzonej według poniżej podanego wzoru ma być podany jednolity opust z cen fiskalnych dla całej dostawy wyrażony cyframi i słowami, zaś w ofercie na kamień łamany ma być podana cena 1 m³ kamienia łamanego cyframi i słowami.

Oferty wniesione po godzinie 12 oznaczonego dnia nie będą przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie, albo niezaopatrzone znaczkiem stemplowym lub w wadyum, niesporządzone ściśle w sposób przepisany lub zaopatrzone dopiskami nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 3 kwietnia 1912.
Ustyanowski w. r.

Stempel 1 korona — (Wzór oferty).

Oferta.

Mocą któ rej ja (my) niżej podpisany (ni) obowiązuję (my) się w latach . . . . . dostarczyć w terminach przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi . . . . . . w . . . . . oznaczonych:

I. materyały faszynowe do budowli regulacyjnych na . . . . pod . . . . w km. od . . do . . w ilości i pod warunkami podanymi w obwieszczeniu za opustem . . . (cyframi i słowami) odsetek z cen fiskalnych,

II. kamień łamany w ilości i pod warunkami podanymi w obwieszczeniu i żądam:

a) za 1 m³ kamienia miejscowego dostarczonego wprost z łomu na plac budowy wraz z ułożeniem w stosy po . . K . . h słownie . . . .

b) za 1 m³ kamienia dostarczonego koleją przy użyciu transportu kolejowego od stacyi kolejowej . . . . . do stacyi kolejowej . . . . . . wraz z dostawą na plac budowy lecz bez ułożenia w stosy po . . K . . h słownie . . . .

c) za ułożenie w stosy 1 m³ na placu budowy . . K . . h słownie . . . .

Równocześnie z ofertą składam próbkę kamienia stosownie do wymogów w obwieszczeniu.

Warunki licytacyjne znane mi (nam) są dokładnie i poddaję (my) się takowym bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składam (my) . . . .

W . . . . . dnia . . . . 191 .
(Podpis i miejsce zamieszkania)

L. cz. VIII. b) 716/6 (24) (4490 1—3)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy materyałów faszynowych do budowli na rzece Dunajcu pod a) Nowym Sączem-Wi-lopolem km. 109·460—102·700 i b) Witowicami Dolnemi w km. 72·540 do 72·778, zezwolonych przez c. k. Namiestnictwo do L. VIII. b) 716/2 ex 1912, wykonać się mających w roku 1912, odbędzie się dnia 23 kwietnia 1912 o godzinie 12 w południe (czas kolejowy) rozprawa ofertowa w c. k. Kierownictwie budowy regulacyi Dunajca w Nowym Sączu.

Ilość w powyższym czasie dostawić się mających materyałów wynosi dla:

a) 390·0 m³ faszyn wiklowych, 1560·0 m³ faszyn lasowych, 19.500 sztuk kołków faszynowych,

b) 330·0 m³ faszyn wiklowych, 1320·0 m³ faszyn lasowych, 16.500 sztuk kołków faszynowych — razem 720 m³ faszyn wiklowych, 2880 m³ faszyn lasowych, 36.000 sztuk kołków faszynowych.

Powyż podana razem ilość materyałów wartości fiskalnej około 9000 koron, ma być dostarczoną do budowy częściowo w terminach, oznaczonych przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi Dunajca w Nowym Sączu i może być w razie zwiększenia lub zmniejszenia zapotrzebowania o 20% zwiększona lub zmniejszona, przedsiębiorca jednak w razie zwiększenia dostawy nie może żądać wyższej ceny za materyały w większej ilości dostarczone, ani też rościć sobie jakichkolwiek pretensyi do Skarbu Państwa w razie zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy i wykaz cen jednostkowych przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Kierownictwie, budowy, gdzie także do godziny 12 w południe oznaczonego na rozprawę dnia mają być wnoszone oferty sporządzone ściśle według przepisanego wzoru, zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 koronę i w wadyum w kwocie 300 kor. w gotówce lub pupilarnych papierach wartościowych, obliczonych według kursu z dnia poprzedniego.

W ofercie sporządzonej według poniżej podanego wzoru ma być podany jednolity opust z cen fiskalnych dla całej dostawy wyrażony cyframi i słowami.

Oferty wniesione po godzinie 12 oznaczonego dnia nie będą przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie, albo niezaopatrzone znaczkiem stemplowym lub w wadyum, niesporządzone ściśle w sposób przepisany, opiewające na częściową dostawę, wyrażające różnoraki opust z cen fiskalnych dla różnych materyałów lub zaopatrzone dopiskami nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 2 kwietnia 1912
Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

Stempel 1 Korona — (Wzór oferty).

Oferta.

Mocą któ rej ja (my) podpisany (ni) obowiązuję (my) się w latach . . . . dostarczyć w terminach przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi . . . . w . . . . oznaczonych, materyały faszynowe do budowli regulacyjnych na . . . . pod . . . . . w klm. od . . . . . . do . . . . . w ilości i pod warunkami podanymi w obwieszczeniu za opustem . . . . . . (cyframi i słowami) z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne znane mi (nam) są dokładnie i poddaję (my) się takowym bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składam (my) . . . .

W . . . . dnia 1912
(Podpis i miejsce zamieszkania).

L. VIII. b. 659/4 ex 1912 (90) (4487 1—3)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy materyałów faszynowych i kamienia łamanego do budowli na rzece Dunajcu:

a) w km. 71·220 do 66·150 faszyn wiklowych 4000 m.³, pod Tropiem-Drużkowem faszyn lasowych 6000 m.³, kołków faszynowych 100.000 szt. i 2000 m.³ kamienia łamanego;

b) w km. 61·880 do 56·360 faszyn wiklowych 5000 m.³, pod Filipowicami-Melsztynem faszyn lasowych 12.000 m.³, kołków faszynowych 175.000 szt. i 2000 m.³ kamienia łamanego;

c) w km. 56·360 do 54·000 faszyn wiklowych 2000 m.³, pod Melsztynem-Zawadą faszyn lasowych 8000 m.³, kołków faszynowych 100.000 szt. i 2000 m³ kamienia łamanego;

d) w km. 52·000 do 47·100 faszyn wiklowych 4000 m.³, pod Roztoką-Gierową janowicką faszyn lasowych 6000 m.³, kołków faszynowych 100.000 szt; — razem faszyn wiklowych 15.000 m.³, faszyn lasowych 32.000 m³, kołków faszynowych 475.000 sztuk i 6000 m.³ kamienia łamanego, — wykonać się mających w roku 1912, odbędzie się dnia 29 kwietnia 1912 o godzinie 12 tej w południe (czas kolejowy) rozprawa ofertowa w Ekspozyturze c. k. Kierownictwa regulacyi Dunajca w Tarnowie.

Powyżej podana ilość materyałów faszynowych wartości fiskalnej około 113.000 koron i kamienia łamanego, ma być dostarczoną do budowy częściowo w terminach oznaczanych przez Ekspozyturę c. k. Kierownictwa regulacyi Dunajca w Tarnowie i może być w razie zmniejszenia lub zwiększenia zapotrzebowania o 20 prc. zwiększona, lub zmniejszona, przedsiębiorca jednak w razie zwiększenia dostawy nie może żądać wyższej ceny za materyały w większej ilości dostarczone, ani też rościć sobie jakichkolwiek pretensyi do Skarbu Państwa w razie zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy i wykaz cen jednostkowych dla materyałów faszynowych przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionej Ekspozyturze regulacyi, gdzie także do godz. 12 w południe oznaczonego na rozprawę dnia mają być wnoszone oferty, sporządzone ściśle według przepisanych wzorów, zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 kor. i w wadyum w kwocie 2800 kor. na materyały faszynowe, zaś w kwocie 300 koron na kamień łamany w gotówce, lub pupilarnych papierach wartościowych, obliczonych według kursu z dnia poprzedniego.

Oferty mogą być także wniesione osobno dla każdego placu budowy oznaczonego pod a) b) c) d) i to osobno na kamień i osobno na materyały faszynowe w tym razie jednak wynosi wadyum:

dla a) na materyał faszynowy 600 kor., na kamień 300 kor.,
dla b) na materyał faszynowy 1000 kor., na kamień 300 kor.,
dla c) na materyał faszynowy 600 kor., na kamień 300 kor.,
dla d) na materyał faszynowy 600 kor.

W ofertach sporządzonych według poniżej podanych wzorów ma być podany jednolity opust z cen fiskalnych dla całej dostawy materyałów faszynowych wyrażony cyframi i słowami i cena za 1 m.³ kamienia łamanego.

Oferty wniesione po godzinie 12 oznaczonego dnia nie będą przyjęte, oferty zaś

oddane w innym urzędzie, albo niezaopatrzone znaczkiem stemplowym lub w wadyum, niesporządzone ściśle w sposób przepisany, opiewające na częściową dostawę, wyrażające różnoraki opust z cen ffskalnych dla różnych materyałów lub zaopatrzone dopiskami, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 3 kwienia 1912.

Za c. k. Namiestnika
Ustyanowski w. r.

Wzór oferty na dostawę kamienia łamanego.

Stémpel 1 korona

(Wzór oferty).

Oferta.

Mocą której ja (my) niżej podpisany (ni) obowiązuję (my) się w latach . . , . dostarczyć w terminach przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi . . . w . . oznaczonych kamień łamany do budowli regulacyjnych na . . . . pod . . . . w km. od . . . . do . . . . w ilości i pod warunkami podanymi w obwieszczeniu i żądam:

a) za 1 m^3 kamienia miejscowego, dostarczonego końmi wprost z łomu na plac budowy wraz z ułożeniem w stosy po . . . koron . . hal. słownie . . . .

Warunki licytacyjne znane mi (nam) są dokładnie i poddaję (my) się takowym bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składam (my) . . .
. . . .

W . . . . . dnia . . 1912.
(Podpis i miejsce zamieszkania).

Wzór oferty na dostawę materyałów faszynowych.

Stempel 1 Korona

(Wzór oferty).

Oferta.

Mocą której ja (my) niżej podpisany (ni) obowiązuję (my) się w latach . . . . . dostarczyć w terminach przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi . . . . . . w . . . . oznaczonych materyały faszynowe do budowli regulacyjnych na . . . . pod . . . . w km. od . . . . . . do . . . . . . w ilości i pod warunkami podanymi w obwieszczeniu za opustem . . . . (cyframi i słowami) odsetek z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne znane mi (nam) są dokładnie i poddaję (my) się takowym bez żadnych zastrzeżeń.

Jako wadyum składam (my) . . . .
. . . , ...

W . . . . dnia . . . 191 .
(Podpis i miejsce zamieszkania).

L. VIII. b. 1188/1 (24) (4488 1—3)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy materyałów faszynowych do budowli na rzece Dunajcu pod Wielopolem-Wielogłowami km. 102·810 — 102·100 zezwolonych przez c. k. Namiestnictw o rozporządzeniem z 23 lutego 1912 L. VIII. b. 2255/24 ex 1911 wykonać się mających w roku 1912 odbędzie się dnia 24 kwietnia 1912 o godzinie 12 w południe (czas kolejowy) rozprawa ofertowa w c. k. Kierownictwie budowy regulacyi Dunajca w Nowym Sączu.

Ilość w powyższym czasie dostawić się mających materyałów wynosi około:

2 000 $m.^3$ faszyn wiklowych,
8.000 „ faszyn lasowych,
100.000 sztuk kołków faszynowych.

Powyż podana ilość materyałów wartości fiskalnej około 25 000 koron ma być dostarczoną do budowy częściowo w terminach oznaczonych przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi Dunajca w Nowym Sączu i może być w razie zwiększenia lub zmniejszenia zapotrzebowania o 20 prc. zwiększona lub zmniejszona, przedsiębiorca jednak w razie zwiększenia dostawy nie może żądać wyższej ceny za materyały w większej ilości dostarczone, ani też rościć sobie jakichkolwiek pretensyi do Skarbu Państwa w razie zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy i wykaz cen jednostkowych przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Kierownictwie budowy, gdzie także do godziny 12 w południe oznaczonego na rozprawę dnia, mają być wnoszone oferty, sporządzone ściśle według przepisanego wzoru, zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 koronę i w wadyum w kwocie 700 kor. w gotówce, lub pupilarnych papierach wartościowych, obliczonych według kursu z dnia poprzedniego.

W ofercie sporządzonej według poniżej podanego wzoru ma być podany jednolity opust z cen fiskalnych dla całej dostawy wyrażony cyframi i słowami.

Oferty wniesione po godzinie 12 oznaczonego dnia nie będą przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie, albo nie zaopatrzone znaczkiem stemplowym, lub w wadyum, nie sporządzone ściśle w sposób przepisany, opiewające na częściową dostawę, wyrażające różnoraki opust z cen fiskalnych dla różnych materyałów lub zaopatrzone dopiskami nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 2 kwietnia 1912.

Za c. k. Namiestnika
Ustyanowski w. r.

Stempel na 1 kor.

(Wzór oferty)

Oferta.

Mocą której ja (my) niżej podpisany (ni) obowiązuję (ni) obowiązuję (my) się w latach . . . . dostarczyć w terminach przez c. k. Kierownictwo regulacyi . . . . w . . . . . oznaczonych, materyały faszynowe do budowli regulacyjnych na . . . . . pod . . . . w km. od . . . . do . . . . . . w ilości i pod warunkami podanymi w obwieszczeniu za opustem . . . . . . (cyframi i słowami) odsetek z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne znane mi (nam) są dokładnie i poddaję (my) się takowym bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składam (my) . . . .
. . . .

W . . . dnia . . . . . . 1912.
(Podpis i miejsce zamieszkania).

Z. G. D. Z. 5240 ex 1912 VIII. (4491 1—3)

Bauausschreibung.

Bei der k. k. Tabakfabrik in Zabłotów gelangen für den Bau eines Beamtenwohnhauses:

A) Bauarbeiten im veranschlagten Kostenbetrage von sechsundachtzigtausendneunhundert (86.900) Kronen und

B) Eisenbetonarbeiten im veranschlagten Kostenbetrage von dreizehntausend (13.000) Kronen im Offertwege zur Vergebung.

Den Offerenten steht es frei, auf jede der beiden Gruppen getrennt oder auf beide zusammen zu offerieren. Im letzteren Falle ist im Offerte ausdrücklich anzugeben, ob das Offert auch dann aufrecht erhalten wird, wenn dem Offerenten nur eine der beiden Gruppen übertragen wird.

Die Arbeiten sollen nach instanzenmässiger Genehmigung der Offerte sofort begonnen und derart gefördert weden, dass der Bau im heurigen Jahre wenigstens unter Dach gebracht wird und bis Ende September 1913 in Benützung genommen werden kann.

Als Vadium sind 5 prc. der Offertsumme zu berechnen und, soferne nicht ein Garantiebrief beigebracht wird, bei einer k. k. Kassa zu erlegen.

Die zur Offertstellung erforderlichen Behelfe (Arbeitsausweise, allgemeine und spezielle Bedingungen) sind bei der k. k. Tabakfabrik in Zabłotów, woselbst auch in die Pläne Einsicht genommen werden kann, erhältlich. Bei dieser Tabakfabrik werden währeud der Amtsstunden nähere Auskünfte erteilt.

Die Anbote sind unter Anschluss des hinausgegebenen, zu datierenden Arbeitsausweises, in welchem die auf Grund der eingesetzten Preise und Beträge ermittelte Endsumme auch in Buchstaben auszudrücken ist, zu stellen und haben zu enthalten:

a) Die genaue Adresse und Bezeichnung des Bewerbers;

b) die Erklärung, dass der Bewerber von deu vorerwähnten allgemeinen und speziellen Bedingungen Kenntnis genommen hat und sie als für das Vertragsverhältnis massgebend anerkennt, ferner, dass er die für die Bauarbeiten allenfalls massgebenden örtlichen Verhältnisse erhoben hat;

c) seitens gemeinschaftlich bietender Personen die Erklärung, dass sie sich für das Anbot solidarisch verbindlich machen und die Bezeichnung des für die Geschäftsabwicklund und zur Empfangnahme der Zahlungen Bevollmächtigten;

d) die Erklärung, dass der Bewerber bis zum Termine der Zuschlagserteilung im Worte bleibt und dass er die Einhaltung der im § 862 a. b. G. B. beziehungsweise Art. 318 und 319 H. G. B. zur Annahme eines Versprechens festgesetzten Frist nicht beansprucht;

e) die Erklärung, dass sich der Bewerber dem unter § 18 der allgemeinen Bedingungen angeführten Gerichtsstande unterwirft;

f) den Hinweis auf das, dem Offerte auzuschliessende Vadialdokument (Quittung oder Garantiebrief);

g) nähere Angeben über die Zahl und Bezeichnung der dem Offerte nebst dem Arbeitsausweise und dem Vadialdokumente etwa sonst noch angeschlossenen Behelfe.

Die vorschriftsmässig gestempelten Offerte haben auf dem inneren versiegelten Umschlage ausdrücklich als „Offert betreffend den Bau eines Beamtenwohnhauses“ (äusseres Kuvert mit der Adresse der k. k. Tabakfabrik in Zabłotów) bezeichnet zu sein und sind bis spätestens 30 April 1912, 12 Uhr mittags bei dieser Tabakfabrik einzubringen oeer frankiert derart rechtzeitig abzusenden, dass sie längstens zu obgenanntem Zeitpunkte daselbst vorliegen.

An ein anderes Amt etwa gelangende Offerte finden keine Berücksichtigung und werden dem Anbotsteller retourniert.

Die Eröffnung der Offerte findet am genannten Einreichungstermine um 2 Uhr nachmittags in der Kanzlei der beziehungsweise deren Bevollmächtigten frei, der Offertverhandlung beizuwohnen.

Von jenen Offerenten, welche für die k. k. Tabakregie noch keine grösseren Bauarbeiten ausgeführt haben, sind die Offerte mit einer Referenzliste über ihre bisherige Tätigkeit im Baufache insbesondere bezüglich öffentlicher Bauten zu belegen.

Auch haben solche Offerenten, welche für die Eisenbetonarbeiten offerieren, ohne selbst Spezialisten auf diesem Gebieto zu sein, in ihrem Offerte und am Schlusse des Arbeitsausweises jene Fachfirma namhaft zu machen, durch welche sie die Arbeiten ausführen zu lassen beabsichtigen.

Die Auswahl unter den Offerenten bleibt dem k. k. Ministerium für öffentliche Arbeiten, vorbehalten, ebenso das Recht die Offertverhandlung zu annulieren.

Die Anbotsteller werden seinerzeit von der Annahme oder Ablehnung ihres Anbotes schriftlich verständigt werden.

Bei Annahme der Offerte gilt das erlegte Vadium als Vertragskaution.

K. k. Generaldirektion der Tabakregie.

Wien, am 29 März 1912.

L. cz. E. 1468/11 (5) (4480)

Na żądanie Majera Eisena kupca w Wieliczce odbędzie się dnia 29 kwietnia 1912 o godz. 9·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, Nr. 15 licytacya realności lwh. 38 ks. gr. gm. kat. Słomiróg stanowiącej posiadłość wiejską z budynkami.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na kwotę 6913 kor.

Najniższa cena wynosi 4609 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Wieliczka, dnia 20 grudnia 1911.

L. cz. E. V. 3334/11 (12) (4495)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Eisika Friedmana, odbędzie się dnia 23 kwietnia 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 92 w Stanisławowie, licytacya 1/4 części realności lwh. 24 gm. Stanisławow opb. 1823 obsz. 1 ar. 35 m. i pgr. 1304/1 obszaru 35 ar. 70 m. na pb. stoi dom drewniany w zaniedbanym stanie i komórka.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona przy utrzymaniu dożywocia na rzecz Antoniny Andrunyszyn na 742 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 562 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oszacowania i t. d), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 95.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądow pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Stanisławów, dnia 14 marca 1912.

L. 8137/12 (4509)

Ogłoszenie licytacyi.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Rzeszowie podaje niniejszem do wiadomości, że celem zabezpieczenia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgu poborowym Rozwadów na lata 1912 i 1913 (od dnia objęcia dzierżawy począwszy) odbędzie się w dniu 23 kwietnia 1912 od godziny 9 rano do 12 w południe w tutejszej Dyrekcyi okręgu skarbowego publiczna ustna licytacya z dopuszczeniem ofert pisemnych.

Cenę wywołania tego podatku spożywczego od mięsa stanowi roczna kwota 7540 kor. słownie: siedm tysięcy pięćset czterdzieści koron. Oferty opieczętowane i zaopatrzone we wadyum w kwocie 754 kor. muszą zawierać dokładnie wyrażoną kwotę rocznego czynszu dzierżawnego tak liczbami jakoteż słowami, muszą być ułożone według przepisanego formularza i mają być wniesione na ręce c. k. Dyrektora okręgu skarbowego w Rzeszowie najpóźniej do godziny 9 rano w dniu licytacyi.

O bliższych warunkach można się dowiedzieć w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Rzeszowie w godzinach urzędowych.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Rzeszów, dnia 3 kwietnia 1912.

L. cz. E. 431/10 (14) (4367)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Cypry Armhaus odbędzie się dnia 29 kwietnia 1912 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, biurze Nr. 8 w Sieniawie ponowno licytacya realności 117 gm. Zaradawa.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest ocenioną na 2400 kor.

Najniższa cena wynosi 1200 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Sieniawa, 12 marca 1912.

L. cz. E. 1449/11 (5) (3990)

Edykt licytacyjny.

W sądzie tutejszym, biuro Nr. 11, odbędzie się dnia 11 kwietnia 1912, godzina 9 rano, licytacya: 1. całej realności lwh. 73 ks. gr. gm. Hałbów, 2. i 50/120 części realności lwh. 283 tejże samej gminy.

Wartość szacunkowa realności ad 1. 1500 kor. a najniższa oferta 1000 kor., zaś realności ad 2. 2520 kor. 83 hal a najniższa oferta 1680 kor. 48 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Żmigród, dnia 4 marca 1912.

L. cz. E. 2712/11 (6) (4272)

Edykt licytacyjny.

Dnia 23 kwietnia 1912 o godz. 10 zrana odbędzie się w biurze Nr. 6 sądu tutejszego licytacya:

1. 3/8 części realności lwh. 57,
2. 3/32 części realności lwh. 55 gm. Zubsuche.

Powyższe części realności oceniono:
ad 1. na 1816 kor. 83 hal.,
ad 2. na 127 kor. 23 hal., razem na 1944 kor. 06 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi zatem ad 1. i 2. kwotę 1296 kor. 04 hal.

Warunki licytacyjne i odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Nowy Targ, dnia 8 marca 1912.

(4508 1—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie, ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej wieczorem.

Licytacye:

Poniedziałek 15 kwietnia 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: sukna, płótna, pianino, maszyna do szycia, towary korzenne i kolonialne, maszyny krawieckie, kasa, przybory lecznicze, owoce, towary cukrowe, 100 desek sosnowych, futro, oraz meble domowe.

Wtorek 16 kwietnia 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: sukna, towary bławatne, maszyna do szycia, srebro stołowe, złoto, obrazy, dywany, lichtarze i kubki srebrne, garderoba męska. perskie dywany i meble domowe.

Sroda 17 kwietnia 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: pianino, obrazy, dywany, futro, zegarek, para portyer, maszyna do szycia, kasa, lampa, maszyna do pończoch i meble domowe.

Czwartek 18 kwietnia 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: rogi, samowar, obrazy, 2 kasy ogniotrwałe, maszyny drukarskie, fortepian, dywany, obraz,

różne meble domowe, maszyny introligatorskie i pościel.

Piątek 19 kwietnia 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: pianino, gramofon, aparat fotograficzny, żarówki, kubki srebrne, sukna, maszyna do pisania i do szycia, kasa, fortepian, pfeiler, lampa, portyery, gąbki, dywany i meble domowe.

Sobota 20 kwietnia 1912 od 4 do 8 godziny wieczorem: lichtarze, dywany, firanki maszyna do szycia, palto zimowe, towary korzenne, obrazy, budzik, postument do odrabiania modeli, rury, i gałki mosiężne, oraz różne tanie meble i sprzęty domowe.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali aukcyjnej przed licytacyą w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 10 kwietnia 1912

L. cz. E. 1056/11 (3) (4462)

Edykt licytacyjny.

Dnia 22 kwietnia 1912 o godzinie 9 rano, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 w Muszynie, odbędzie się licytacya 1/8 części realności lwh. 6 ks. gr. gm. Mochnaczka wyżnia wraz z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 674 kor.

Najniższa oferta wynosi 449 kor. 39 hal., wadyum 67 kor. 40 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Muszyna, dnia 15 marca 1912.

L. cz. E. 314/10 (31) (4128)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Bernarda vel Bermana i Arona Rappaportów, Anny z Rappaportów Rothenberg mał. Ady i Róży Rothenberg, zastąpionych przez adw. dr. Leona Rothenberga, odbędzie się dnia 24 kwietnia 1912 o godz. 8 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 licytacya 1/2 realności lwh. 480 gm. Podszumlańce.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 3265 kor.

Najniższa cena wynosi 1632 kor. 50 h, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bołszowce, dnia 22 marca 1912.

L. cz. E. 1477/11 (4) (4479)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Salamona Danziga, kupca w Wieliczce, odbędzie się dnia 25 kwietnia 1912 o godzinie 9·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 15 licytacya realności lwh. 67 ks. gr. gm. kat. Zabawa stanowiącej posiadłość wiejską z budynkami.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 3650 kor.

Najniższa cena wynosi 2434 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Wieliczka, dnia 22 lutego 1912.

L. cz. E. 540/11 (8) (4149)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie p. Mozesa Hirsza Riegelhaupta, odbędzie się dnia 25 kwietnia 1912 o godzinie 8·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 licytacya połowy realności objętej lwh. 143 ks. gr. gm. kat. Borowa zobowiązanego Abrahama Pellera własnej oraz z przynależytościami.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 22.729 kor. 81 hal.

Najniższa cena wynosi 15.153 kor. 22 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości, dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Dla osób, którym doręczenie edyktu lub innej uchwały w sprawie niniejszej nie mogłoby być wogóle lub w czasie właściwym uskutecznione, ustanawia się kuratorem p. Ludwika Stropińskiego, c. k. notaryusza w Zakliczynie

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Zakliczyn, dnia 14 marca 1912.

L. cz. E. V. 3524/11 (5) (4431)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Josla Kranera zastąpionego przez adw. dr. Sokala, odbędzie się dnia 23 kwietnia 1912 o godzinie 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 92 w Stanisławowie licytacya:

1. 1/2 realności lwh. 661 gm. Opryszowce stanowiącego pgr. 3126 obszaru 27 ar. 8 m.,

2. 1/2 realności lwh. 104 tejże gminy stanowiącego pgr. 3156, 3157 obszaru 58 ar. 37 m.,

3. 1/2 realności lwh. 1101 tejże gminy składającej się z 5 parcel obszaru 93 ar. przyczem na pb. 229 stoi chata lepianka, stajnia i szopa.

4. połowy realności lwh. 1102 tejże gminy o pgr. 3535 obszaru 27 ar. 8 m.

Nieruchomości te, wystawione na licytacyę, są ocenione przy utrzymaniu dożywocia na rzecz Iwana Kohutiaka a to:

ad 1. na 50 kor.,
ad 2. na 100 kor.,
ad 3. na 805 kor.,
ad 4. na 25 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad 1. 17 kor.,
ad 2. 67 kor.,
ad 3. 357 kor.,
ad 4. 18 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 95.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Stanisławów, dnia 21 marca 1912.

L. cz E. 3397/11 (6) (4363)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jakóba Bergera w Rawie, odbędzie się dnia 29 kwietnia 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3 w budynku głównym licytacya:

a) całej realności lwh. 280 gm. Rzyczki zobowiązanych po połowie własnej,

b) 2/4 części realności lwh. 170 gm. Rzyczki zobowiązanych po 1/4 części własnych.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) na 1507 kor.,
ad b) na 722 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 1004 kor. 67 hal.,
ad b) 481 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Rawa, dnia 19 marca 1912.

L. cz. E. 2709/11 (9) (4444)

Edykt licytacyjny.

Dnia 29 kwietnia 1912 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym biuro Nr. 25 licytacya 3/12 części realności wyk. hip. 580 gm. Brody.

Realność tę (parc. bud. sklep z przynależytościami) oceniono na 917 kor. 52 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 458 kor. 76 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 24.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Brody, dnia 16 marca 1912.

L. cz. E. 21/12 (5) (4310)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Schulima Pessla, negocyanta w Brzeżanach, odbędzie się dnia 26 kwietnia 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 28 licytacya domu wraz z ogrodem p. b. 1197/1 i p. gr. 3170/1 objętych lwh. 2207 gminy kat. Brzeżany.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, oceniona jest na 1173 kor.

Najniższa cena wynosi 586 kor. 50 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 27.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Brzeżany, dnia 11 marca 1912.

L. cz. 722 (4379 1—2)

Publiczne rozpisanie ofert

tyczące się dostawy łóżek i pościeli, jakoteż ubrań, bielizny szpitalnej i pantofli dla c. k. obrony krajowej.

Ministerstwo obrony krajowej zamierza rozdać dostawę łóżek i rozmaitej pościeli, jakoteż ubrań, bielizny szpitalnej i pantofli na zapotrzebowanie w roku 1912, w drodze ogólnej konkurencyi i wzywa niniejszem publicznie do wnoszenia pisemnych ofert, które mają być podane do powyż wymienionego Ministerstwa najpóźniej do 23 kwietnia 1912 10 tej godziny przed południem.

Odnośne rozpisanie ofert tyczące się tejże dostawy, w której podane są rodzaj i ilość dostarczyć się mających przedmiotów, warunki wnoszenia ofert i ogólne warunki dostawy, zostały ogłoszone w całej osnowie w „Gazecie Lwowskiej" Nr. 81 z dnia 10 kwietnia 1912.

Z c. k. Ministerstwa obrony krajowej.

Wiedeń, w marcu 1912.

L. cz. E. 2/12 (3) (4467)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie firmy „Fabryki wiedeńsko-reindorfskiej spiryt. drożdży Maxa Springera" w Wiedniu, odbędzie się dnia 29 kwietnia 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 w Rawie licytacya połowy realności lwh. 1394 gm. Rawa.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 921 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 614 koron 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Rawa, dnia 19 marca 1912.

L. cz. E. 1822/11 (4) (4481)

Na żądanie Powiatowej Kasy Oszczędności w Wieliczce, odbędzie się dnia 29 kwietnia 1912 o godz. 9·30 rano w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 15 licytacya realności lwh. 22 ks. gr. gm. kat. Rzeszotary stanowiącej posiadłość wiejską z budynkami.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1939 kor.

Najniższa cena wynosi zatem 1292 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Wieliczka, dnia 22 lutego 1912.

L. cz. E. 1826/11 (7) (4371)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Chany Nesser, kupcowej w Uhnowie, odbędzie się dnia 5 czerwca 1912 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. III. sądu tutejszego licytacya:

1. realności lwh. 1244 gminy Uhnów-Zastawie,

2. realności lwh. 2594 gm. Uhnów-Zastawie.

Wartość szacunkowa realności ad 1. kwotę 995 koron, realności ad 2. kwotę 160 koron.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi: realn. ad 1. kwotę 663 koron 33 hal., realności ad 2. kwotę 106 kor. 66 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Uhnów, dnia 5 marca 1912.

L. cz. E. 627/12 (4376)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jurka Ropiaka, rolnika w Lubszy, odbędzie się dnia 3 maja 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II. licytacya realności lwh. 64 gm. Lubsza.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 800 kor.

Najniższa cena wynosi 533 koron 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Akta przejrzeć można w tut. sądzie Oddz. II.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Żurawno, dnia 21 marca 1912.

L. cz. E. 283/12 (6) (4443)

Edykt licytacyjny.

Dnia 6 maja 1912 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym biuro Nr. 25 licytacya realności wyk. hipot. 1324 gm. Brody.

Realność tę (parc. bud. i dom z przynależnościami) oceniono na 26.736 koron.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 13.368 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym biuro Nr. 24.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-

wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brody, dnia 9 marca 1912.

L. cz. E. XI. 251/12 (4) (4433)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie wierzyciela Stanisława Stróża w Zabojkach, odbędzie się dnia 3 maja 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 27 w c. k. sądzie powiatowym w Tarnopolu licytacya realności objętej lwh. 1411 ks. gr. gm. kat. Zabojki, zobowiązanej Maryi Stachurskiej zam. Strzałkowskiej własnej wraz z przynależnościami, składającemi się z 44 drzew owocowych.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1968 kor. 04 hal., przynależności zaś na 28 kor.

Najniższa cena wynosi 1331 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.)., może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 32.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.
Tarnopol, dnia 22 marca 1912.

L. cz. E. 3923/11 (6) (4452)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Herscha Lajby Schütza w Horodence, odbędzie się dnia 7 maja 1912 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30 licytacya realności objętej lwh. 1111 ks. gr. gminy Strzylcze Marcina Terleckiego Onufrego własna, składająca się z parcel pb. 38/1 obszaru 38 s.² z chatami starą i nową, oraz kamnikiem, pgr. 1736/1 obszaru 351 s.² ogród wraz z przynależnościami, składającemi się z 2 grusz, wisznią i 4 wierzb.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1053 kor., przynależności zaś na 526 kor.

Najniższa cena wynosi 1026 kor 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do Sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horoden a, dnia 19 marca 1912.

Rozmaite obwieszczenia.

Zl. 9273/1912 (4289 3—3)

Kundmachung der k. k. Direktion der Staatsschuld in Betreff der Ausfolgung neuer Couponsbogen zu den Obligationen der steuerfreien 4% österreichischen Staatsrente (Kronenrente) sämtlicher Betragskategorien.

Mit Rücksicht auf die mit 1 März 1912 eintretende Fälligkeit der Talons zu den Obligationen der steuerfreien 4% österreichischen Staatsrente (Kronenrente) sämtlicher Betragskategorien werden hiemit für die Hinausgabe neuer Couponsbogen folgende Bestimmungen getroffen:

1. Die Ausgabe der neuen Couponsbogen wird am 1 März 1912 beginnen.

Die Einreichung der Talons kann bei der k. k. Staatsschuldenkasse oder bei den im Punkte 3 genannten Vermittlungsstellen bereits 30 Tage vor der Fälligkeit der Talons erfolgen, die Ausfolgung der neuen Couponsbogen wird jedoch erst mit dem Umwechslungstermine der Talons beginnen.

Die neuen Couponsbogen werden enthalten:

hinsichtlich der Obligations Kategorien zu 20.000 K, 10.000 K, 2000 K und 1000 K je 36 Halbjahrscoupons zu 400 K, beziehungsweise 200 K, 40 K und 20 K mit den Fälligkeitsterminen 1 September 1912 bis einschliesslich 1 März 1930 und einen Talon; hinsichtlich der Obligations-Kategorien zu 200 K und 100 K je 38 Halbjahrscoupons zu 4 K, beziehungsweise 2 K mit den Fälligkeiten 1 September 1912 bis einschliesslich 1 März 1931 und einen Talon.

2. Die neuen Couponsbogen werden bei der k. k. Staatsschuldenkasse in Wien ausgefolgt werden.

3. Als Vermittlungsstellen für diese Couponsbogen-Ausgabe werden aufgestellt:

a. Die k. k. Landeskassen ausserhalb Wien (Landeshauptkassen, Finanz-Landeskassen, Landeszahlämter und die Filial-Landeskasse in Krakau), die k. k. Steuerämter und die k. k. Finanz- und gerichtlichen Depositenkassen in Wien.

b. Im Auslande:
in Amsterdam: Bankhaus L. Auerbach;
in Berlin: Direktion der Diskonto-Gesellschaft, Bankhaus S. Bleichröder, Deutsche Bank, Bank für Handel und Industrie, Bankhaus Mendelsohn & Komp.;
in Breslau: Schlesischer Bankverein;
in Dresden: Deutsche Bank, Filiale Dresden;
in Frankfurt a. M: Direktion der Diskonto Gesellschaft, Deutsche Bank, Filiale Frankfurt;
in Hamburg: Norddeutsche Bank, L. Behrens & Söhne, M. M. Marburg & Komp., Deutsche Bank, Filiale Hamburg;
in Leipzig: Deutsche Bank, Filiale Leipzig;
in München: Bayerische Vereinsbank, Merck, Finck & Komp., Deutsche Bank, Filiale München;
in Zürich: Schweizerische Kreditanstalt.

4. Bei der k. k. Staatsschuldenkasse und bei den unter Punkt 3 genannten Vermittlungsstellen haben die Parteien die Talons mittels Konsignationen in doppelter, wenn möglich im Durchschreibverfahren hergestellter Ausfertigung einzureichen.

Die Konsignationen haben, getrennt nach Wertkategorien, die Nummern der Talons in arithmetischer Reihenfolge zu enthalten und sind von der Partei unter Angabe ihrer Adresse zu unterfertigen. Über mehrere Konsignationen ist ein Summarium mit Angabe der Anzahl der Pakete und der Stückzahl der Talons beizubringen.

Bei der k. k. Staatsschuldenkasse und den unter Punkt 3. a. aufgeführten Vermittlungsstellen erhält die Partei für die eingereichten Talons eine Empfangsbestätigung (Rückschein, Rezepisse), in welcher u. a. auch der Zeitpunkt für die Behebung der neuen Couponsbogen angegeben ist.

Bei der Vermittlungsstellen im Auslande (Punkt 3 b.) wird der Partei auf einem Pare der eingereichten Konsignationen der Empfang der Talons, unter Angabe des Zeitpunktes, wann die neuen Couponsbogen behoben werden können, bestätigt werden.

5. Die Behebung der Couponsbogen kann nur bei der Stelle stattfinden, bei welcher die Talons zum Zwecke der Couponsbogen Erneuerung eingereicht wurden.

Die neuen Couponsbogen werden gegen Rückstellung der Empfangsbestätigung (Rückschein Rezepisse) über die Talons ausgefolgt werden und ist den Vermittlungsstellen der Empfang der neuen Couponsbogen auf der Rückseite der Empfangsbestätigung von den Parteien zu bestätigen.

6. Die neuen Couponsbogen werden an die Parteien ohne Anrechnung von Kosten oder österreichischen Gebühren verabfolgt.

Von der k. k. Direktion der Staatsschuld.
Wien, am 18 Jänner 1912.

L. cz. C. I. 55/12 (4360 3—3)
E d y k t.

Przeciw Antoniemu Szwakowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu w Podwołoczyskach przez Barbarę Humeniuk z Dorofijówki pozew o uznanie prawa własności.

Na podstawie tego pozwu wyznaczono rozprawę na 16 kwietnia 1912 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Mantla adw. w Podwołoczyskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Poowołoczyska, 22 marca 1912.

L. cz. C. III. 91/12 (2) (4374 2—3)
E d y k t.

Przeciw Jurze Kimejczukowi Wasyla w Żabiu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k sądu powiatowego w Żabiu przez Wasyla Filipczuka pozew o 263 kor. 90 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 26 kwietnia 1912.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. Antoniego Niwelińskiego, adw. w Żabiu, kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Żabie, dnia 1 kwietnia 1912.

L. cz. C. IV. 56/12 (4466 2—3)
E d y k t.

Przeciw Sylwestrowi Głuszek, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Podwołoczyskach przez Antoniego Prusa pozew o 432 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 17 kwietnia 1912 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. dr. Gromnickiego, adw. w Podwołoczyskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Podwołoczyska, dnia 20 marca 1912.

L. cz. C. II. 137/12 (1) (4217)
E d y k t.

Przeciw Katarzynie z Kurandów Czyszczoniowej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowym Targu przez Józefa Jagodkę w Rokicinach pozew o 1000 kor. z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 24 kwietnia 1912 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Katarzyny Czyszczoń ustanawia się p. Mikołaja Gracza w Rokicinach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Katarzynę Czyszczoń w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nowy Targ, dnia 27 marca 1912.

L. cz. C. I. 78/12 (1) (4277)
E d y k t.

Przeciw Dominikowi Jagiełło ze Zbaraża starego, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zbarażu przez Franciszka Frygę w Bayonne (Ameryka), pozew o zapłatę kwoty 700 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono ustną rozprawę na dzień 19 kwietnia 1912 o godz. 9 przed południem w tut. sądzie, biuro Nr. 2.

Celem strzeżenia praw Domlnika Jagiełło ustanawia się p. dr. Natana Steina adw. w Zbarażu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Zbaraż, dnia 29 marca 1912.

L. cz. C. II. 111/12 (4503)
E d y k t.

Przeciw Dmytrowi Pieńczukowi Petra, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Peczeniżynie przez Nastię z Pieńczuków Tarańską ż. Iwana, pozew o 460 kor. i t. d., z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya na dzień 15 kwietnia 1912 o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw nieobecnego ustanawia się p. Aleksandra Ottmanna c. k. notar. w Peczeniżynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Peczeniżyn, dnia 2 kwietnia 1912.

L. cz. C. I. 112/12 (1) (4459)

Przeciw nieobecnemu Dmytrowi Hładkiemu przedtem w Łuce wielkiej, wniósł Prokop Hładki syn Michała w Łuce wielkiej przez adwokata dr. Brumera w Mikulińcach pozew o 440 kor.

Rozprawa odbędzie się dnia 17 kwietnia 1912 o godz. 9 rano w biurze Nr. 4.

Ustanowiony celem strzeżenia praw pozwanego kuratorem adwokat dr. Roosberger w Mikulińcach zastępować go będzie, dopóki się w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Mikulińce, dnia 1 kwietnia 1912.

L. XVII. 6127 (4378)
O g ł o s z e n i e.

Przeciętna cena targowa mięsa wieprzowego w miesiącu marcu 1912, mająca służyć według §§ 48 i 52 ustawy z 6 sierpnia 1909, Dz. pp. Nr. 177, za podstawę do wymiaru odszkodowania ze Skarbu Państwa za świnie rzeźne (Schlachtschweine) wybite z urzędu lub padłe wskutek zarządzonego z urzędu szczepienia w miesiącu kwietniu 1912 wynosi 1 kor. 22 hal. za kilogram.

Co się podaje do publicznej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 5 kwietnia 1912.

L. cz. C. I. 107/12 (1) (4357)
E d y k t.

Przeciw Jackowi Kmyta synowi Iwana, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Mostach wielkich przez Ksenię Spodar pozew o własność i intabulacyę.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 30 kwietnia 1912 o godz. 8 rano, biuro Nr. 2.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Ignacego Kamma adw. kraj. w Mostach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jacka Kmytę w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Mosty w., dnia 2 marca 1912.

L. cz. C. I. 115/12 (1) (4366)
E d y k t.

Przeciw Michałowi Dobreńko, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sieniawie przez Semka Huka pozew o zapłatę 267 kor. 41 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 6 maja 1912 o godz 9 rano, b. Nr. 3.

Celem strzeżenia praw nieznanego ustanawia się p. Mikołaja Bochnę w Mołodyczu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieznanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Sieniawa, dnia 2 kwietnia 1912.

L. cz. C. II. 108/12 (4354)
E d y k t.

Przeciw Edwardowi, Włodzimierzowi i Kazimierze Torosiewiczom, których miejsce pobytu jest nieznane, oraz przeciw nieobjętej masie spadkowej po ś. p. Michalinie z Torosiewiczów Manisały wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jabłonowie przez Józefa Welzera kupca w Jabłonowie, pozew o wykreślenie praw zastawu etc.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin do ustnej rozprawy kontradyktoryjnej na dzień 14 maja 1912 o godz. 10 rano.

Celem strzeżenia praw niewiadomych z miejsca pobytu pozwanych i nieobjętej masy spadkowej po ś. p. Michalinie Manisały ustanawia się p. dr. Bociurkowa kand. adw. w Jabłonowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomych z miejsca pobytu pozwanych i pozwaną nieobj. masę spadkową w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki niewiadomi z miejsca pobytu pozwani w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują, a pozwana nieobj. masa spadkowa objętą nie zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Jabłonów, dnia 1 kwietnia 1912.

L. cz. C. 161/11 (10) (4504)
E d y k t.

Przeciw Salamonowi Rathausowi handlarzowi z Dobromila, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do tut. sądu przez Katarzynę Motyl i tow. z Kropiwnika starego pozew o uznanie i intabulacyę prawa własności pgrt. 3484/2 gm. Kropiwnik.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na miejscu sporu w Kropiwniku starym na dzień 20 maja 1912 o godz. 10 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. Danyłę Lutczaka wójta w Kropiwniku starym, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Podbuż, dnia 11 marca 1912.

Konkursa.

L. 741/12 (4335 3—3)

Konkurs.

Na podstawie reskryptu Wydziału krajowego z 6 marca 1912 l. 10.514 rozpisuje Wydział powiatowy w Bohorodczanach konkurs na opróżnioną posadę lekarza okręgowego w Łyścu.

Do okręgu sanitarnego należą gminy i obszary dworskie: Łysiec, Łysiec stary, Stebnik, Iwanikówka, Pochówka, Posiecz, Niewoczyn, Hryniówka i Lesiówka z zaludnieniem 11.783 dusz.

Do posady przywiązana jest płaca roczna w kwocie 1200 kor. i ryczałt na objazdy 600 kor., jakoteż dodatek od gminy Łysiec w kwocie 800 kor. rocznie.

Chcący uzyskać tę posadę mają w terminie do 10 maja 1912 wnieść do Wydziału powiatowego w Bohorodczanach podanie, do którego dołączyć należy:

1. dowód, iż posiadają obywatelstwo austryackie,
2. dyplom doktora medycyny,
3. dowód nieskazitelności charakteru,
4. dowód znajomości języków krajowych,
5. poświadczenie odbycia praktyki, najmniej dwuletniej w zawodzie lekarskim,
6. metrykę urodzin na dowód nieprzekroczonego wieku lat 40,
7. świadectwo zdrowia.

Między kandydatami mają pierwszeństwo ci, którzy wykażą się dwuletnią służbą w szpitalu powszechnym po uzyskaniu dyplomu doktorskiego, albo egzaminem fizykackim.

Lekarz okręgowy w Łyścu obowiązany jest utrzymywać aptekę domową.

Z Wydziału Rady powiatowej.
Bohorodczany, dnia 3 kwietnia 1912.

L. 4546/12 (4293 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Tymczasowy Zarząd miasta Drohobycza rozpisuje konkurs na posadę drogomistrza z płacą 1400 kor. i dodatkiem czynnej służby 400 kor. rocznie.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę, mają się wykazać:

1. ukończonym 24 a nie przekroczonym 40 rokiem życia,
2. dokładną znajomością obu języków krajowych w słowie i piśmie,
3. świadectwem zdrowia,
4. obywatelstwem austryackiem,
5. świadectwem moralności,
6. ukończeniem trzyletniej szkoły praktycznej konduktorów drogowych przy Wydziale krajowym we Lwowie z przepisanym egzaminem kwalifikacyjnym.

Podania należy wnosić najdalej do dnia 15 kwietnia br.

Drohobycz, dnia 26 marca 1912.
Komisarz rządowy.

L. Prez. 5173 (4382 1—3)

Konkurs.

Przy Sądzie obwodowym w Nowym Sączu jest do obsadzenia posada podurzędnika sądowego.

Podania o powyższą, lub przy innych sądach opróżnić się mogącą dla wojskowych certyfikatystów zastrzeżoną posadę podurzędnika sądowego wnosić należy do dnia 11 maja 1912 do Prezydyum Sądu obwodowego w Nowym Sączu.

Prezydyum sądu wyższego.
Kraków, dnia 4 kwietnia 1912.

Upadłości.

L. cz. S. 1/11 (174) C. C. (4355)

W sprawie konkursowej firmy Aleksander Landau do powzięcia przez ogół wierzycieli uchwały na wniosek firmy Feliks Lederer co do sposobu sprzedaży maszyn co do których firma ta zastrzegła sobie prawo własności, wyznacza się w Sądzie tut. biuro Nr. 16 audyencyę na dzień 18 kwietnia 1912 o godz. 10 rano, biuro Nr. 16, na którą się wierzycieli konkursowych zaprasza.

Jarosław, dnia 21 marca 1912.
Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 8/12 (1) (4507 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zezwolił na otwarcie (kupieckiego) konkursu do majątku firmy Pierwsza krajowa fabryka octu i musztardy pod firmą: Pierwsza krajowa fabryka octu i musztardy Leizor Gerstenfeld i Synowie, protokołowana spółka handlowa na Zniesieniu, jakoteż do prywatnego majątku osobiście odpowiedzialnych spólników tej firmy Eliasza Gerstenfelda, oraz niewiadomych z miejsca pobytu Arnolda Gerstenfelda i Samuela Gerstenfelda.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radcę Sądu kraj. p. Józefa Dobiję we Lwowie, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adwokata dr. Kornela Thumina we Lwowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 17 kwietnia 1912 godz. 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 20 przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 23 maja 1912 a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 28 maja 1912 godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia będą obowiązani tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają we Lwowie, lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział VII.
Lwów, dnia 5 kwietnia 1912.

L. cz. S. 4/10 (79) (4393)

Ogłoszenie.

Uchwałą tego sądu z dnia 21 lutego 1910 l. cz. S. 4/10 (1) otworzony kupiecki konkurs do majątku masy spadkowej Izraela Schönfelda kupca zarejestrowanego pod firmą „I. Schönfeld“ w Krakowie, uznaje się po myśli § 154 i 189 ust. konk. za ukończony.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 9 marca 1912.

Spadki.

L. cz. A. 169/10 (9) (4328 1—3)

Edykt
z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia, że dnia 13 kwietnia 1910 w Hodwiszni zmarł Ołeksa Buhaj bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu ustawowego dziedzica Hryńka Buhaja nie jest znane, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i dla nieobecnego ustanowionym kuratorem Hryńkiem Maćków.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rudki, dnia 8 maja 1911.

L. cz. A. 52/10 (14) (4483 1—3)

Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Winnikach ogłasza, że dnia 19 grudnia 1909 w Czyszkach zmarł Karol Zakrzewski sługa młynarski pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli z daty Czyszki 10 listopada 1909. Do spadku po nim pozostałego powołani są z ustawy jego pełnoletnie dzieci, a to córki Justyna, Antonina i Anna oraz syn Benedykt Zakrzewski.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu tychże nie jest znane, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego zgłosili się w tutejszym Sądzie i wnieśli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem c. k. notaryuszem Włodzimierzem Lewickim z Winnik ustanowionym dla wspomnianych nieobecnych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Winniki, dnia 10 listopada 1910.

L. cz. A. IV. 11/11 (12/IX.) (4445 1—3)

Edykt
z wezwaniem nieznanych sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Brodach zawiadamia, że w dniu 12 grudnia 1910 w Leszniowie zmarł Chaim Halpern bez pozostawienia testamentu.

Ponieważ sądowi niewiadomo, czy i którym osobom przysługuje prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego Leibisch Halpern w Leszniowie, kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, cześć zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Brody, dnia 10 stycznia 1912.

L. cz. A. VI. 15/11 (4349 1—3)

Edykt
z wezwaniem nieznanych Sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie ogłasza, że w dniu 8 grudnia 1910 w Haczowie zmarła Sabina Szajna po Pawle z pozostawieniem majątku nieruchomego i z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysługuje prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując je wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego Jan Szuber wójt w Haczowie kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Brzozów, dnia 10 grudnia 1911.

L. cz. A. V. 185/9 (9) (4221 1—3)

Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Skolem ogłasza, że dnia 9 czerwca 1905 w Jelenkowatem zmarła Marya Paruna córka Fedora nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Fedi z Parunów Łucyk nie jest znane, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniosła oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Jurkiem Łucykiem z Jelenkowatego ustanowionym dla nieobecnej Fedi z Parunów Łucyk.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Skole, dnia 20 grudnia 1911.

Amortyzacye.

L. cz tab. 1994/12 (4391 1—3)

Edykt.

C. k. sąd krajowy w Krakowie ogłasza niniejszem, że wskutek prośby Anny Gangel dozwolono wdrożenia postępowania amortyzacyjnego co do następujących wpisów na karcie ciężarów realności lwh. 1632 ks. gr. Kraków:

Poz. 2. Na zasadzie obligu z 22 stycznia 1823 prawo zastawu dla sumy 300 złp. zpn. na rzecz Samsona Bergera.

Poz. 3. Na zasadzie obligu z 17 marca 1838 prawo zastawu dla sumy 600 złp. zpn. na rzecz Arona i Hai Nussbaumów.

Poz. 4. Na zasadzie aktu notaryalnego z 14 lutego 1839 prawo zastawu dla sumy 400 złp. zpn. na rzecz Józefa Bosaka.

Wzywa się przeto wszystkich, którzy do tych wierzytelności jakieś prawa sobie roszczą, aby najpóźniej do dnia 15 kwietnia 1913 te prawa w tutejszym sądzie zgłosili, w przeciwnym razie po bezskutecznym upływie tego terminu na ponowne żądanie proszącej, amortyzacya tych wpisów i ich wykreślenie dozwolonem zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Kraków, dnia 9 marca 1912.

L. cz. T. IV. 4/12 (3) (4295 1—3)

Edykt.

Jan Mrożek z Ratułowa przed około 10 laty uległ w kopalni węgla w Ameryce nieszczęśliwemu wypadkowi, wskutek którego w kilka dni umarł.

To stwierdzone zostało zaprzysiężonemi zeznaniami świadków.

Wskutek tego wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora ck. notaryusza Struszkiewicza w Czarnym Dunajcu aż do dnia 1 lipca 1912 o życiu lub miejscu pobytu Jana Mrożka.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 2 marca 1912.

L. cz. T. IV. 13/11 (2) (4307 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Katarzyny Leśniak służącej w Oświęcimie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej Nr. 8538 Towarzystwa oszczędności i pożyczek w Oświęcimie, opiewającej na 204 kor. 08 hal.

Posiadacza powyżej opisanej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 tygodni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy Oddział IV.
Wadowice, dnia 24 grudnia 1911.

G. Z. T. 144/11 (3) (4387 1—3)

Amortisierung.

Auf Ansuchen der Böhmischen Escomte-Bank Filiale in Teschen wird das Verfahren zur Amortisierung des nachstehenden dem Gesuchsteller angeblich in Verlust geratenen Coupons u. zw. des am 31 Dezember 1911 zahlbaren Coupons II. 1911 Nr. 4535 per 225 Kr. von dem $4\frac{1}{2}$% auf den Überbringer lautenden Pfandbriefe der Galizischen Landesbank in Lemberg Dto Lemberg den 1 Jänner 1908 Nr. 4535 per K 10.000 eingeleitet.

Der Inhaber dieses Wertpapieres wird daher aufgefordert, seine Rechte geltend zu machen widrigens desselbe nach Verlauf vom 1 Jahr 6 Wochen und 3 Tagen nach dem Tage dieses Ediktes zu unwirksam erklärt wurde.

K. k. Landesgericht in C. R. S.,
Abtheilung VII.
Lemberg, am 18 März 1912.

L. cz. T. 6/12 (3) (4176 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Alfreda Webera w Sielcu wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Kasy Oszczędności powiatu Samborskiego Nr. 3314 opiewającej na 4000 kor, wystawionej na imię i nazwisko Alfreda Webera.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu pół roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Sambor, dnia 12 marca 1912.

L. cz. T. V. 5/12 (3) (4120 1—3)

Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Franciszka Jacka.

Franciszek Jacek urodzony w Nowej wsi czudeckiej w dniu 11 sierpnia 1878, syn Jana i Reginy z Rozborskich, stanu wolnego, wyrobnik, wyjechał z wiosną 1898 do Rumunii na robotę i tam w niewiadomej bliżej miejscowości w jesieni 1898 umarł.

Dowód śmierci tego nie da się ustalić przez dokumenty publiczne.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Franciszek Jacek poniósł śmierć, przeto na prośbę jego siostry Anny Jacek z Nowej wsi czudeckiej wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono sąd albo kuratora p. adwokata dra Szwaykowskiego w Rzeszowie aż do dnia 1 września 1912 o zaginionym.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 9 marca 1912.

L. cz. T. IV. 2/12 (2) (4306 1—3)

Edykt.

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Henryka Steinfelsena skarbnika stowarzyszenia nauczycieli szkół fundacyi barona Hirscha w Bohorodczanach wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych książeczek Kasy oszczędności miasta Tarnowa, opiewających na imię Stowarzyszenia nauczycieli szkół ludowych br. Hirscha, a to: Nr. 62.203 opiewającej z końcem 1911 r. na 4 kor. 99 hal., Nr. 67.541 opiewającej z końcem 1911 r. na 125 kor. 81 hal.

Posiadacza powyższych książeczek kas oszczędności wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy Oddział IV.

Tarnów, 16 marca 1912.

L. cz. T. IV. 5/12 (3) (4309 1—3)

Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego.

Podług zeznań świadków, wydalił się Józef Salachna syn Wojciecha i Anny, urodzony w Ujsołach 6 marca 1863, koło roku 1879 wyjechał na robotę do Węgier i od tego czasu nie dał o sobie żadnej wiadomości, tak, że ślad za nim zaginął.

Gdy zatem należy przyjąć, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę jego rodzeństwa Jana Salachny i Anny Salachnówny, postępowanie celem uznania za zmarłego tego zaginionego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi Panu Drow. Idzińskiemu adwokatowi w Milówce wiadomości o powyż wymienionym.

Józefa Salachnę wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 maja 1913 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Wadowice, dnia 17 marca 1912.

L. cz. T. VI. 7/12 (2) (4394 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Chaima Brennera z Chrzanowa, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Kasy eskontowej i oszczędności w Chrzanowie, wystawionej dnia 31 grudnia 1911 do L. 72 T. III. na nazwisko Chaima Brennera, a na kwotę 2166 kor. 31 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczonego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej, za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.

Kraków, dnia 13 marca 1912.

G. Z. Nc. XII. 640/11 (4) (4429 1—3)

Amortisierung.

Auf Ansuchen des Rafael Riff Kaufmann in Krakau wird das Verfahren zur Amortisierung des nachstehenden dem Gesuchsteller angeblich in Verlust geratenen:

1. Polizze der kk. priv. Assicurationi Generali in Triest Nr. 430.670 dato 16 August 1909 versichertes Kapital 6000 K.

2. Polizze der Lebens Versicherungsgesellschaft „New York" in Wien Nr. 1,562.905 de dato 8 Mai 1905 (versichertes Kapital 6000 K) eingeleitet.

Der Inhaber dieser Polizzen wird daher aufgefordert, seine Rechte binnen 1 Jahr geltend zu machen, widrigens nach Verlauf dieser Frist für unwirksam erklärt würde.

K. k. Bezirks Gericht, Abteilung XII.

Krakau, am 12 Februar 1912.

L. cz. T. VI. 4/12 (2) (4395 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Józefiny Biller w Wiedniu wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego losu krakowskiego Nr. 35.141.

Posiadacza powyższego losu krakowskiego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczonego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.

Kraków, dnia 13 marca 1912.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. V. 4/12 (2) (4339)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Tygodnik Ludowy" Nr. 12 z dnia 30 marca 1912 w artykułach a to:

I. a) pod tytułem: „Kołtuneryi sanockiej" od słów „na czele" do słów: „swojego narodu",

b) dalej od słów: „ale nudę" do słowa „śmieszności",

c) dalej od słów: „Sędzia" do słowa: „publiczność", zawierają znamiona a to ad a) przekroczenia z Art. V. ustawy z dnia 17 grudnia 1862 Nr. 8 Dz. p. p. z r. 1863, ad b) zbrodni z § 64 u. k., a ad c) przekroczenia z Art V. ustawy z dnia 17 grudnia 1862 Nr. 8 Dz. p. p. z r. 1863,

II. w artykule pod tytułem: „Syn bez opieki",

d) od słów: „jak zaczną" do słów: „walić" i

e) od słowa: „żandarm" do słów: „z wami źle", zawierają w ustępie ad d) znamiona zbrodni z § 64 u. k., zaś w ustępie ad e) znamiona występku z § 300 u. k., uznał dokonaną w dniu 30 marca 1912 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 u. p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Zarazem wydaje się nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by orzeczenie niniejsze bez powodów umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie.

Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ustawy drukowej z dnia 17 grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6 z roku 1863.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Sanok, dnia 31 marca 1912.

L. cz. Pr. 3/12 (1) (4427)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd obwodowy jako prasowy w Wadowicach na wniosek c. k. prokuratora Państwa orzekł, że treść zamieszczonego w Nr. 14 peryodycznego pisma drukowego „Wieniec i Pszczółka" z daty Bielsko Biała z 7 kwietnia 1912 artykułu pod napisem: „Polityka ustępowania" a zaczynający się od słów: „Zawsze mówiliśmy i pisaliśmy" do słów: „gwałtów i krzyków", zawiera przedmiotową istotę występku z §§ 300 i 305 u. k., i że zakazuje się rozszerzania skonfiskowanego ustępu artykułu „Polityka ustępowania".

C. k. Sąd obwodowy, Oddział VI.

Wadowice, dnia 6 kwietnia 1912.

Bl. 73 (4285)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 26 März 1912, Pr. XXXV. 111/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Folge 68, 10 Jahrgang, der periodischen Druckschrift: „Alldeutsches Tagblatt" vom 23 Lenzmonds (März) 2025 n. R (1912), und zwar in der Stelle von „Was ich da sah" bis „und oft verkehrt" (Seite 5, Spalte 1) im Artikel mit der Überschrift: „Hoch die Armee!" das Vergehen nach Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 26 März 1912.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntnisse vom 25 März 1912, Pr. V. 9/12, die Weiterverbreitung der Nummer 99 der Zeitschrift: „La Liberta" wegen der Artikel: „Evviva l'Austria e fuori gli italiani"; „Cose austriache" in der Stelle von „Questo sbando" bis „tutto e possibile"; „Il tricolore sequestrato" und „Galateo d'un pubblico funzionario" nach § 65 a, 300 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 20 März 1912, Pr. 18/12, die Weiterverbreitung der Nummer 11 der Zeitschrift: „Der Weckruf" vom 17 März 1912 wegen des Artikels: „Der Prozeß Rakus und seine Bedeutung" in den Stellen von „die verdammt" bis „sprechen" und von „Der ganze Fall" bis „zu machen" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 20 März 1912, Pr. 19/12, die Weiterverbreitung der Nummer 628 der Zeitschrift: „Der Tiroler Wastl" vom 17 März 1912 wegen des Artikels: „Die Konfiskation der letzten Nummer" in den Stellen von „Dürfte wohl die" bis „Landesgerichtes" und von „Am allerwenigsten aber" bis „als die Justifizierten" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 26 März 1912, Pr. I. 178/12, die Weiterverbreitung der Nummer 16 der Zeitschrift: „Plameny" vom 28 März 1912 wegen der Stellen von „Kdo by si" bis „novomanzele", von „To znamena" bis „zlata krev" des Artikels: „Hromadne vrazdeni.."; von „Kdyz Pan Buh" bis „nohy" des Artikels: „Cert"; des Artikels: „Jezis v raji (francouzsky napsal M. Deshumbert pro bruselskou ‚La Pense')" nach § 122 a und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 26 März 1912, Pr. I. 177/12, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Prag erschienenen Druckschrift: „Pan Johanes. Pokracovani ‚Ztraceneho venecku' (Treti vydani). Nakladem ‚Edice Veselost'. J. Hermann Zefi. Tisk. Th. Venty v Praze" wegen der Stelle von „Tu ona pravi" bis „jak stary deda" nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 März 1912, Pr. I. 179/12, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Prag-Smichov erschienenen Druckschrift: „II. Vydani. Nejnovejsi kuplety, vesele pisne a solove vystupy. Porada. Lud. Ratostka. Ja jsem malej a mam velkou. Nakladem knihkupectvi Vanek a Votsva, Smichov, Kinskeho tr. 26. Kminek a Bares, Nuse" wegen der Stellen von „ja mam neco" bis „behaji", von „Jednou jsme se" bis „me vice" und von „A proto jsem" bis „maleho otatku" nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 27 März 1912, Pr. I. 180/12, die Weiterverbreitung der Nummer 12 der Zeitschrift: „Stredocesky zivnostnik" vom 23 März 1912 wegen der Stelle von „Ci se i oni" bis „ssatni pravo" des Artikels: „O svetovy sbor okresu slanskeho" nach § 63 und 64 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jungbunzlau hat mit dem Erkenntnisse vom 27 März 1912, Pr. 9/12, die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Jizeran" vom 22 März 1912 wegen der Stellen von „ze anonymnich" bis „zabka" und von „Za Vase" bis „stezoval" des Artikels: „Z r. dakcniho kose" nach § 491 und 496 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 26 März 1912, Pr. IV. 7/12, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Ratibor" vom 23 März 1912 wegen der Stellen von „Cim vice jich bylo" bis „dovedeme se prihlasit" des Artikels: „Sluzebnik Pane" und von „Drive pry byli deti" bis „spicl·ovstvi" des Artikels: „Dobruska" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 25 März 1912, Pr. XI. 12/12, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Prerau gedruckten Druckschrift: „Machzrova Citanka". Nakladatel Fr. Radousek v Prerove, Morava. Tiskem knihtiskarny a kamenotiskarny spolecenstva v Prerove" wegen der Einleitung in der Stelle von „Vsimnete si" bis „vlastniho Boha"; der Gedichte: „Co se stalo, kdyz Leo XIII. prisel do nebe" in seiner Gänze, „Jak si predstavuje nebe" in seiner Gänze; der Artikel: „Monolog sv. Petra" von „Svaty Jan Evangelista" bis „Nemnoho tu takovych" und von „Ale zalozi li Pavel" bis „banda"; „Pater Dorovin" von „Vycital jsem mu" bis „mythologii"; „Denunciant" von „Panu Karlu Judovi" bis „ale my to tajime" und von „Tisice a tisice" bis „docela ne"; „Legenda, ktera se prihodila roku tohoto" von „jeden panovnik" bis „zeme nosila", von „Otce se netroufa" bis „kdesi cosi" und von „Leta dlouha" bis „takove veci"; „Pasije" in seiner Gänze; „Ceske svedomi" von „Rozum jeho je uspan" bis „promiseny vubec" und von „Modlitba neegoisticka" bis „neda a nemuze"; „Rakouska slava" von „Prodelal rakousko tu" bis „v tomto divadle"; „Benedek" von „Vojenska slava" bis „umira a mrzaci", von „Druhy vynikajici" bis „rodily Uher", von „Dne 19 listopadu 1866" bis „v zivote naposled", von „Benedek tedy" bis „vojacke cti" und von „Ulici, ktera" bis „byla spokojena" nach § 63, 64, 65 a, 122 a, 303 und 516 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 26 März 1912, Pr. XI. 14/12, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Narodni noviny" vom 23 März 1912 wegen der Artikel: „Heslo ‚Svuj k svemu'" in der Stelle von „V nedeli dopoledne" bis zum Schlusse; „V nasich hostincich" beginnend mit diesen Worten bis „Ryli jsme vyzvani" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 26 März 1912, Pr. XI. 13/12, die Weiterverbreitung der Nummer 12 der Zeitschrift: „Narodni noviny" vom 16 März 1912 wegen des Artikels: „Zajimave prelceni" in der Stelle von „Z toho plyne" bis zum Schlusse nach § 302 St. G. verboten.

Bl. 74 (4286)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 18 März 1912, Pr. IX. 63/12, die Weiterverbreitung verschiedener Ansichtskarten, und zwar: 1. Eine photolithographierte Ansichtskarte Nr. 574 im Verlage „Salon 1911" P. M. Buzon mit der Inschrift: „Le Modele et nes amis — Das Modell und meine Freunde — The Model and my Friends", ein Malermodell (weibliche Figur) darstellend; 2. eine Ansichtskarte Nr. 611 im Verlage „Salon 1911" Corrier Belleuse mit der Aufschrift: „En attendant la vague — Die Welle kommt — Waiting the wave", darstellend eine badende Frauensperson; 3. eine Serie von vier ohne Angabe eines Druckers und Verlegers erschienenen handkolorierten Ansichtskarten Nr. 572, betitelt „Generalwäsche", darstellend eine Frauensperson in einem Waschbecken; 4. eine Serie von vier handkolorierten Ansichtskarten Nr. 371, gleichfalls ohne Angabe des Druckers und Verlegers, darstellend eine Frauensprson mit einem roten Papierstreifen; 5. eine Serie von vier handkolorierten zweiteiligen Ansichtskarten Nr. 369 mit der Aufschriften: „Öffnen!" beziehungsweise „Heiße Wiener", darstellend eine Verkäuferin mit Würsteln; 6. vier handkolorierte zweiteilige Ansichtskarten Nr. 376 mit der Aufschrift: „Vorsichtig öffnen!", darstellend einen Frauenkopf, nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 19 März 1912, Pr. IX 64/12, die Weiterverbreitung der Broschüren: „I. „Garibaldi — Nel 10. Centenario della sua nascita" von Giuseppe Cesare Abba, Verlag Casa Editrice Dottor Francesco Vallardi — Milano-Roma Napoli wegen der darin enthaltenen Illustrationen mit den Aufschriften; a. „La difesa del Vascello a Roma (1849)", acquarello del quadro di G. Induno; b. „A Varese (1859)", quadro di Gerolamo Induno; c. „La difesa di Roma (1849)"; d. „S. Fermo (1859)", bassorilievi del Monumento a Garibaldi in Parma; e. „Bezzecca (1866)", quadro di F. Zennaro; f. „Episodi di Bezzecca, la morte del colonello Chiasso"; II. „Amori illeciti. — Il trionfo della carne" von Cav. Marino e G. Cattellani, Verlag Tipografia Editrice Bide i 1907 in Neapel, wegen der Kapitel mit der Aufschrift: a. „La Pastorella" in der Stelle von „Premo le acerbe poma" bis „restai contento" (Seite 13 bis 15), b. „Carne" in der Stelle von „poi li si stendeva" bis „esausti ed insoddisfatti" (Seite 16), in der Stelle von „Poggiato al letto" bis „maschio — il cameriere" (Seite 26), d. „Volutta" in der Stelle von „Spogliati!" bis „Egli impazzira" (Seite 42 bis 50); III. „Quei.. signori.. Scene del mal costume. (Dal vero)" von Provaglio, herausgegeben von Nerbini in Florenz, wegen der darin enthaltenen Illustration mit der Aufschrift: „Il Banchetto di Trimalcion" (Seite 23) und wegen des Kapitels mit der Aufschrift: „I Lesbiani" in der Stelle von „Nuda, con irto" bis „notte di luglio" (Seite 52 und 53); IV. „Le 13 peccatrici ovvero le orgie di Giovanna" von Giorgio Cattellani (Romanzo storico). Terza Edizione illustrata, Herausgeber Luigi o'Angelli in Neapel 1908, wegen der Illustration am Titelblatte selbst und wegen der Stellen von „Donne e giovinetti" bis „turgide mammelle" (Seite 9) und von „Ma com'eila s'accorse" bis „violenze del desiderio" (Seite 55); V. die in Budapest im Verlage Gustav Grimm erschienene Druckschrift: „Für Bonvivants", neue Sammlung pikanter und heiterer Erzählungen, Heft IX, Druck von Neuwald Illes, Budapest, wegen des Kapitels mit der Aufschrift: „V. p. e." von „Nun, mein armer Junge" bis „fortzusetzen, zu vollenden" (Seite 35 und 36) nach § 65 a und 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 27 März 1912, Pr. IX. 71/12, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „La Coda del Diavolo di Trieste" vom 23 März 1912 wegen der Stelle von „Ad ogni modo" bis „centri pagnottistici" und der Artikel: „Speriamo bene" nach § 300 St. G. und Artikel III. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnisse vom 27 März 1912, Pr. 8/12, die Weiterverbreitung der Nummer 637 der Zeitschrift: „Hrvatska Riec" vom 27 März 1912 wegen der Nachricht: „Nagodbena krpica" in der Stelle von „je li bis „podpisom" nach § St. G. verboten

Zl. 75 (4287)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 28 März 1912, Pr. XXXV. 116/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des zweiten Lenzmondheftes 1912 der periodischen Druckschrift: „Der Scherer", 14. Jahrgang, Nummer 6—352, und zwar: 1. das auf Seite 7 befindliche Bild aus der Serie „Die fünf Sinne", darstellend das „Gehör" und die Stellen: 2. von nach „durchaus lächerlich" bis vor „erdrücke den falschen", Seite 8, Spalte 3; 3. von „ein Mönch" bis „Vorurteile entspringen", Seite 8, Spalte 3; 4. von „Ich möchte ebenso" bis „niemand kauft", Seite 9, Spalte 1, im Artikel mit der Überschrift „Aussprüche und Gedanken Friedrich des Einzigen"; 5. der Titel des auf Seite 9, Spalte 3, befindlichen zweiten Artikels; 6. die Stelle von „wie nennt" bis vor „sie zieht eine" im vorgenannten Artikel, Seite 9, Spalte 3, ad 5 und 6 den Tatbestand das Vergehens nach § 300 St. G., ad 1, 2, 3, 4 das Vergehen nach § 303 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 28 März 1912.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 28 März 1912, Pr. 18/12, die Weiterverbreitung der hieramts am 24 März 1912 eingelangten ausländischen Zeitschrift: „L'Idea nazionale" ohne Datum und Nummer im Verlage der Tipografia E Armani e Stein", Rom, Via Babuino 173, nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 28 März 1912, Pr. 17/12, die Weiterverbreitung der Nummer 65 der Zeitschrift: „La Fiamma" vom 23 März 1912 wegen der Stellen von „Il Governo Austriaco" bis „Austriaca" des Artikels: „La vittoria dell' ambizione"; von „Percio l'alto" bis „consumati" des Artikels: „Lesa umanita" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 28 März 1912, Pr. I. 181/12, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Zensky list" vom 28 März 1912 wegen der Stellen von „Uvazime-li" bis „mezi lid" und von „a nesledníci" bis „podporovat vladu" des Artikels: „Laska klerikalu k bliznimu" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 28 März 1912, Pr. I. 182/12, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Zar" vom 28 März 1912 wegen der Stellen von „Buh otec" bis „vysvetil" des Artikels: „Jak se to shodne" und von „v minule „Zari" bis „dlouhou chvili" des Artikels: „Desata konfiskace" nach § 64 und 300 St G. sowie gemäß Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1912, Pr. I. 31/12, die Weiterverbreitung der Nummer 7 der Zeitschrift: „Zena" vom 28 März 1912 wegen der Stellen von „A jde li" bis „stare kuze" des Artikels: „Nabozenstvi a mravnost" und von „Nez uvazujme" bis „nadherne pomniky" des Artikels: „Atentat na italskeho krale Viktora Emanuela" nach § 303 und 305 St. G. verboten.

Firmy.

L. cz. Firm. 79 Rg. A. 139 (4305 2—3)

Obwieszczenie.

Wpis do rejestru handlowego kupców pojedynczych.

Wpisano do rejestru Oddział A. kupców pojedynczych.

Siedziba firmy: Dąbrowa.

Brzmienie firmy: Izaak Beller.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wyszynk napojów spirytusowych, piwa i wina.

Właściciel: Izaak Beller.

Dzień wpisu: 24 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 24 lutego 1912.

L. cz. Firm. 71 Rg. A. 135 (4304 2—3)

Obwieszczenie.

Wpis do rejestru handlowego kupców pojedynczych.

Wpisano do rejestru Oddział A. kupców pojedynczych.

Siedziba firmy: Dąbrowa.

Brzmienie firmy: Wolf Licht.

Przedmiot przedsiębiorstwa: przemysł szynkarski.

Właściciel: Wolf Licht.

Dzień wpisu: 24 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy Oddział IV.

Tarnów, dnia 24 lutego 1912.

L. cz. Firm. 72 Rg. A. 137 (4299 2—3)

Obwieszczenie.

Wpis do rejestru handlowego kupców pojedynczych.

Wpisano do rejestru Oddział A. kupców pojedynczych.

Siedziba firmy: Dąbrowa.

Brzmienie firmy: Markus Gross.

Przedmiot przedsiębiorstwa: przemysł szynkarski.

Właściciel: Markus Gross.

Dzień wpisu: 24 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 24 lutego 1912.

L. cz. Firm. 66 Stow. II. 1048 (4301 2—3)

Edykt.

Towarzystwo handlowe i kredytowe w Radomyślu wielkim, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w likwidacyi, zostało po ukończeniu likwidacyi wykreślone z rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 26 lutego 1912.

L. cz. Firm. 36 Rg. A. 131 (4297 2—3)

Obwieszczenie.

Wpis do rejestru handlowego firm spółkowych.

Do rejestru oddział A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Dębica.

Brzmienie firmy: Taub und Goldblatt, Eierexport Dębica.

Forma spółki: jawna.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Feiwel Taub i Schaje Goldblatt, przemysłowcy w Dębicy.

Dzień wpisu: 10 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 10 lutego 1912.

L. cz. Firm. 92 Stow. II. 1412 (4300 2—3)

Obwieszczenie.

Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Wielopole skrzyńskie.

Brzmienie firmy: Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Wielopolu skrzyńskim, stowarzyszenie zarejestrowane z poczwórną poręką ograniczoną

Data statutu: 23 stycznia 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Dostarczanie członkom swoim kapitałów obrotowych, potrzebnych dla handlu i przemysłu.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya: Izaak Segal, Alter Ehrlich Izaak Segner, kupcy w Wielopolu.

Podpis firmy (F. Z.): pod stampiglią stowarzyszenia podpisywać się będzie dwóch członków dyrekcyi.

Ogłoszenia będą uskuteczniane w „Gazecie Lwowskiej".

Udziały członków: 50 kor.

Odpowiedzialność sięga do poczwórnej wysokości deklarowanych udziałów.

Data wpisu: 9 marca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 9 marca 1912.

L. cz. Firm. 81 Stow. II. 1408 (4303 2—3)

Wpis zmiany statutu firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń za robkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Tarnów.

Brzmienie firmy: Spółka fakturowa w Krakowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką — filia w Tarnowie; po niemiecku: registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung — Filiale in Tarnow.

Data statutu: Kraków, dnia 27 czerwca 1908.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dostarczanie członkom kredytu potrzebnego w ich gospodarstwie.

Zakład główny tego samego nazwiska istnieje w Krakowie pod firmą spółka fakturowa w Krakowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya: dr. Bruno Szancer, kandydat adwokacki w Tarnowie, zastępcą dyrektora spółki fakturowej w Krakowie, naczelnik filii w Tarnowie Jan Nowakowski, prokurent spółki fakturowej w Krakowie.

Podpis firmy (F. Z): pod firmą stowarzyszenia kładzie swój własnoręczny podpis dr. Bruno Szancer i naczelnik filii Jan Nowakowski z dodatkiem „per procura".

Ogłoszenia następują w jednym z dzienników krakowskich.

Udziały członków po 100 koron. Ilość udziału członka nieograniczona.

Odpowiedzialność członków rozciąga się do deklarowanych udziałów oraz do dalszej kwoty równającej się trzykrotnej wysokości deklarowanych udziałów.

Data wpisu: 24 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 24 lutego 1912.

G. Z. Firm. 95 Stow. II. 1416 (4302 2—3)

Eintragung in das Genossenschaftsregister.

Einzutragen ist in das Genossenschaftsregister.

Sitz der Genossenschaft: Hohenbach.

Firmawortlaut: Spar- und Darlehenskassen-Verein für die evangelische Gemeinde Hohenbach, registrierte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung.

Datum der Statuten: 7 Februar 1912.

Zweck der Genossenschaft: Gewährung von Darlehen den Mitgliedern, von Annahme von Spareinlagen und Bildung von Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften im Verei nesgebiete.

Dauer der Genossenschaft: unbeschränkt.

Vorstand: Johann Heinrich Bauer, Johann Rudolf, Jakób Rudolf, Filip Schon, Johann Zimmermann in Hohenbach.

Firmazeichnung: Zu der geschriebenen oder vorgedruckten Firma setzen der Obmann oder der Stellvertreter und ein zweites Vorstandsmitglied ihre Untorschriften bei.

Bekanntmachungen: Erfolgen durch Anschlag an der Kundmachungstafel des Vereines in Hohenbach und durch einmalige Veröffentlichung im deutschen Volksblatte für Galizien.

Geschäftsanteile: Betragen 20 Kronen.

Haftung: unbeschränkt.

Datum der Eintragung: 9 März 1912.

K. k. Kreis als Handels-Gericht, Abteilung IV.

Tarnów, am 9 März 1912.

Ч. сп. Фірм. 811/11 Стов. II. 244 (3445)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришеня: Самбір.

Фірма звучить: Господарска спілка для збуту худоби, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Самборі.

Дата статуту: 20 липня 1911.

Предмет підприємства:

1. продавати худобу лише своїх членів на їх рахунок і лише в їх хосен,

2. уділяти лише своїм членам задатки на худобу і безроги, які мають бути спілкою продані,

3 закуповати лише для своїх членів і лише на їх рахунок худобу і безроги,

4. лише своїми членами доставлену худобу і безроги в різних спілкою означених бити (різати) і мясо продавати,

5. згрошевлювати скіру і прочі відпадки матеряли призначеного на заріз а доставленого лише своїми членами спілці,

6. худобу, яку лише свої члени доставлять, а також худобу, яку спілка лише для своїх членів закупить, випасати на пасовисках, які спілка возьме в аренду, а то в тій цїли, щоби спілка могла продавати матерял дозрілий і в часї до збуту відповідним,

7. приймати капітали до обороту за условлением опроцентованем в хосен своїх членів.

Час істнованя: необмежений.

Дирекция зложена з трох членів. Основательні збори 20 липня 1911 вибрали отсим трох членів:

1. Володимир Пласкач, справник,

2. о. Володимир Петрик, касиер,

3. Теофіль Монастирский, книговодець.

Підпис фірми: Управа буде підписувати стоваришене в той спосіб, що під фірмою стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів управи і се є услівем важности зобовязань стоваришеня.

Оголошеня будуть поміщувані на призначеній на се таблици на льокали стоваришеня або о однім з львівских часописий.

Уділ членів: 20 корон.

Відвічальність до пятиразової висоти уділу.

Дата впису: 29 січня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ V.

Самбір, дня 20 січня 1912.

Ч. сп. Фірм. 451/11 С. 196 (4183)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Надітичі.

Фірма звучить: Спілка господарско-молочарска „Дністер", стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою.

1. Члени дирекциї виступили: Василь Стасів, книговодець.

2. Члени дирекциї вибрані: Іван Проців, господар в Надітичах, яко кпиговодець.

Дата впису: 15 грудня 1911.

Поновний вибір членів управи а то: Івана Рудки, яко справника і Гриня Мельничина, яко касиера приймаєсь до відома суду.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ IV.

Стрий, дня 7 грудня 1911.

Ч. сп. Фірм. 288/11 С. 180 (4181)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Орава.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Ораві, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою.

1. Член дирекциї помер: Яким Ридай.

2. Членом дирекциї вибраний: Василь Красняньский, господар в Погари.

Дата впису: 30 вересня 1911.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ IV.

Стрий, дня 15 вересня 1911.

Ч. сп. Фірм. 124/12 Стов. III. 18 (4249)

Оповіщене.

Вписано в реєстрі стоваришень заробково-господарских, що на загальних зборах членів Спілки ощадности і позичок в Бедриківцях, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою дня 17 лютого 1912 вибрано настоятелем заряду Семена Юрійчука, господара в Бедриківцях в місце от. Евстахія Гордійчука Йосифа Кушнїра, дяка і господара в Бедриківцях, яко заступником настоятеля в місце Семена Юрійчука і Михайла Тютюнника, господара в Бедриківцях членом заряду в місце Михайла Олиньчика.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Чортків, дня 29 лютого 1912.

Ч. сп. Фірм. 12/12 Стов. II. 1253 (3624)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарчих стоваришень.

Осідок стоваришеня: Бережани.

Фірма звучить: Господарско-торговельна спілка „Нива" в Бережанах, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою.

Дата статуту: 27 грудня 1911.

Предмет підприємства: вести для своїх членів торговлю потрібної в господарстві, удержовати склади господарских знарядів, приймати капітали до обороту за условленим опроцентованем і уділяти лише своїм членам кредиту.

Час треваня: необмежений.

Дирекция: Гринько Бобляк, яко справник, Петро Бохеньский, яко касиер і Василь Романів, яко книговодець.

Підпис фірми: під фірмою стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів управи.

Оголошеня поміщувані будуть на призначеній таблиці на льокали стоваришеня.

Уділи членів: Оден уділ виносить 10 кор., котрий можна вплатити довільними ратами по 1 кор.

Відвічальність необмежена до пятьразової висоти заявленого уділу.

Дата впису: 9 січня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Бережани, дня 9 січня 1912.

L. cz. Firm. 5/12 Stow. I. 115 (3653)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Kamionka strumiłowa.

Brzmienie firmy: „Powiatowe Towa-

rzystwo zaliczkowe w Kamionce strumiłowej stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: Nadzwyczajne walne zgromadzenie stowarzyszenia z dnia 21 grudnia 1911 uchwaliło, a wydział powiatowy w Kamionce strumiłowej zatwierdził zmianę §§ 1, 2, 3, 5, 7, 23, 32, 34, 36, 37, 41, 42, 45, 46, 49, 51, 53, 56, 58, 62, 63, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 77, 78, 79, 81, 89 i 90 dotychczasowego statutu w brzmieniu jak w przedłożonym odpisie protokołu uchwał.

Wysokość udziału: dotąd 20 złr. Obecnie 10 kor.

Data wpisu: 13 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Złoczów, dnia 13 lutego 1912.

L. cz. Firm. 103/12 poj. I. 321 (3877)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru oddział A. wykreślono:

Siedziba firmy: Podzamcze kamioneckie.

Brzmienie firmy: Hersch Rosenbaum.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dzierżawa browaru w Podzamczu skutkiem zwinięcia przemysłu.

Dzień wpisu: 13 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Złoczów, dnia 13 lutego 1912.

L. cz. Firm. 950/11 Stow. I. 507 (3878)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Pomorzany.

Brzmienie firmy: Towarzystwo gospodarczo-przemysłowe w Pomorzanach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: Nadzwyczajne walne zgromadzenie stowarzyszenia z dnia 24 grudnia 1911 uchwaliło zmianę §§ 24, 37 i 42 dotychczasowego statutu w brzmieniu jak w przedłożonym odpisie protokołu uchwał.

Data wpisu: dnia 6 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Złoczów, dnia 6 lutego 1912.

L. cz. Firm. 227/12 (3870)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla Stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie: Bank komercyalny w Rozwadowie stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu członków odbytem w dniu 19 lutego 1912 uchwalono zmianę §§ 24 i 28 statutu, z których § 24 w nowem brzmieniu postanawia w końcowym ustępie, że do ważności podpisu stowarzyszenia na wekslach, skryptach dłużnych i listach poręczających, na które Stowarzyszenie zaciągnęłoby zobowiązania w obec osób trzecich potrzebne są podpisy wszystkich trzech dyrektorów.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 2 marca 1912.

L. cz. Firm. 106/12 St. I. 16 (3636)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie Stowarzyszenie kredytowe i oszczędności z ograniczoną poręką w Kołomyi.

Członkowie dyrekcyi wybrani ponownie dotychczasowi dyrektorowie: Chaim Rosen, Aleksander Schorr, Alter Knöpper i Aron Samuel 2 im. Brettler, oraz nowowybrany Samuel Seidman, kupiec w Kołomyi.

Data wpisu: 6 marca 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Kołomyja, dnia 6 marca 1912.

Doniesienia prywatne.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1 maja 1911 r. według czasu średnio-europ.

DO LWOWA

Na dworzec główny:

Pociąg posp. przych. o g.	Pociąg osob. przych. o g.	
12·05	—	z Ickan (Jass, Bukaresztu, Konstantynopola), Podwysokiego, Körösmezö, Kałusza, Zaleszczyk, Nowosielicy, Berhomethu, Czudina, Serethu i Suczawy.
2·22	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy, Szczucina, Orłowa, Zakopanego, N. Sącza (p. Tarnów), Mielca, Jasła, Chabówki, Zakopanego (p. Rzeszów), Rozwadowa.
—	5·45	z Stanisławowa, Kałusza, Husiatyna, Kołomyi.
—	5·50	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Oświęcimia, Wieliczki, Orłowa, N. Sącza (p. Tarnów), Mielca, Zakopanego, Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa (p. Przemyśl).
—	7·20	z Podwołoczysk (Odessy i Kijowa), Brodów.
—	7·28	z Ławocznego (Pesztu), Drohobycza, Borysławia, Kałusza.
—	7·30	z Krakowa, (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy, Wieliczki, Orłowa, N. Sącza (p. Tarnów).
—	7·33	z Rawy ruskiej, Sokala.
—	8·00	z Sambora, Chyrowa, Sanoka.
—	8·05	z Ickan, Dorny Watry, Brodiny, Radowiec, Żydaczowa.
—	8·15	z Jaworowa.
9·00	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi Opawy), Lubaczowa, Sanoka, Chyrowa.
—	9·58	z Sianek, Sambora.
—	10·04	ze Stojanowa.
—	10·15	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Zakopanego (p. Podgórze-Płaszów), Sanoka, Chyrowa (p. Przemyśl).
—	10·25	ze Stanisławowa, Żydaczowa, Potutor, Körösmezö.
—	11·15	z Podhajec.
—	11·40	z Ławocznego, Kałusza, Stryja, Drohobycza, Borysławia, Kochawiny.
—	11·55	z Podwołoczysk, Kopyczyniec, Czortkowa, Husiatyna, Potutor, Zbaraża.
—	1·10	z Tarnowa, N. Sącza, Zakopanego, Chabówki (p. Jasło), Dynowa.
—	1·26	z Sokala, Rawy ruskiej, Lubaczowa.
1·30	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Chyrowa, Zakopanego, N. Sącza, Tarnobrzegu, Rymanowa, Iwonicza, Sanoka, Chyrowa (p. Przemyśl).
—	1·40	z Sambora, Sianek, Zakopanego, N. Sącza, Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa.
2·00	—	z Krakowa (od 1 czerwca do 15 września włącznie codziennie).
2·05	—	z Ickan, Czortkowa, Kałusza, Zaleszczyk, Wyżnicy, Kocmania, Nowosielicy Serethu, Radowiec, Berhomethu, Suczawy.
2·10	—	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Potutor, Husiatyna, Czortkowa.
—	4·25	z Tuchli, Skolego, Drohobycza, Boryslawia.
—	4·30	z Jaworowa.
—	5·40	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Zbaraża, Potutor, Zaleszczyk, Husiatyna, Iwania pustego, Skały, Kopyczyniec, Grzymałowa.
—	5·48	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Oświęcimia, Suchy, Kocmyrzowa, Wieliczki, Szczucina, Orłowa (p. Tarnów), Mielca (p. Dębicę), Chyrowa (p. Przemyśl.
—	5·52	z Ickan, Żydaczowa, Kałusza, Zaleszczyk, Nowosielicy, Serethu, Berhomethu, Czudina, Radowiec, Brodiny, Putny.
6·26	—	z Czerniowiec, Ickan, Suczawy, Dorny Watry, Radowiec, Nowosielicy.
—	6·30	ze Stojanowa.
—	6·45	ze Stryja.
—	7·15	z Mszany od 15 czerwca do 30 września włącznie codziennie.
—	8·00	z Sokala.
8·25	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Kocmyrzowa, N. Sącza (p. Tarnów), Szczncina, Jasła, Dynowa, Lubaczowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Chyrowa (p. Przemyśl).
—	9·00	z Sambora, Orłowa, N. Sącza, Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa, Sianek, Csap.
—	9·34	z Ickan (Bukaresztu, Jass, Botuszan, Galacu), Potutor, Żydaczowa, Czortkowa, Körösmesö, Nowosielicy, Radowiec, Dorny Watry, Suczawy.
—	9·50	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Warszawy), Oświęcima, Wieliczki. Tarnobrzegu, Dynowa, Lubaczowa, Jasła, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa (p. Przemyśl).
—	10·10	z Krasnego.
—	10·19	ze Stryja (od 18 czerwca do 10 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta).
—	10·20	z Podhajec.
—	10·30	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego, Husiatyna, Zbaraża, Grzymałowa.
—	11·00	z Ławocznego (Pesztu), Kałusza, Borysławia, Drohobycza, Kochawiny.

Na dworzec „Lwów-Podzamcze“:

posp.	osob.	
—	7·01	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów.
—	7·26	z Winnik.
—	9·42	ze Stojanowa.
—	10·54	z Podhajec.
—	11·35	z Podwołoczysk, Kopyczyniec, Husiatyna, Czortkowa, Potutor, Zbaraża.
1·55	—	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Husiatyna, Potutor, Kopyczyniec, Czortkowa.
—	5·16	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Czortkowa, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego, Husiatyna, Grzymałowa, Zbaraża.
—	6·11	ze Stojanowa.
—	6·24	z Winnik.
—	9·52	z Krasnego.
—	9·57	z Podhajec.
—	10·13	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Czortkowa, Zaleszczyk, Iwania pustego, Skały, Husiatyna, Zbaraża, Grzymałowa.
—	12·00	z Winnik, tylko w sobotę i niedzielę.

Na dworzec „Lwów-Łyczaków“:

posp.	osob.	
—	7·08	z Winnik.
—	10·36	z Podhajec.
—	6·06	z Winnik.
—	9·36	z Podhajec.
—	11·43	z Winnik, tylko w sobotę i niedzielę.

ZE LWOWA

Z dworca głównego:

Pociąg posp. odch. o g.	Pociąg osob. odch. o g.	
12·35	—	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Kocmyrzowa, Rozwadowa, Dynowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego, Orłowa, N. Sącza (p. Tarnów), Szczucina.
2·50	—	do Ickan (Jass, Bukaresztu, Konstantynopola), Körösmezö, Kałusza, Zaleszczyk, Serethu, Berthomethu, Czudina, Nowosielicy, Brodiny, Putny, Suczawy, Dorny Watry.
—	3·40	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu, Opawy), Chyrowa, Sanoka, Mezelaborcza, Pesztu, Rymanowa, Iwonicza, Chabówki, Jasła, Mielca (p. Dębicę), Orłowa, Wieliczki, Oświęcima, Kocmyrzowa.
—	5·58	do Podhajec.
—	6·00	do Stryja, Drohobycza, Borysławia.
—	6·10	do Ickan (Jass, Bukaresztu, Botuszan), Żydaczowa, Potutor, Kałusza, Körösmezö, Czortkowa, Brodiny, Putny, Suczawy, Dorna Watry.
—	6·15	do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Czortkowa, Grzymałowa.
—	6·35	do Sambora, Sianek, Csap.
—	7·30	do Ławocznego (Pesztu), Kałusza, Drohobycza, Borysławia.
—	7·35	do Rawy ruskiej, Sokala, Lubaczowa.
—	7·50	do Stojanowa.
—	8·20	do Jaworowa.
8·22	—	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Chyrowa, Jasła (p. Przemyśl), Rozwadowa, Nadbrzezia, Dynowa, Orłowa (p. Tarnów), Zakopanego.
—	8·45	do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Sanoka, Rymanowa, Iwonicza (p. Przemyśl), Tarnobrzegu, N. Sącza, Orłowa, Szczucina, Wieliczki, Oświęcimia.
—	9·05	do Sambora, Sianek, Chyrowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Jasła, N. Sącza.
9·15	—	do Czerniowiec, Kałusza, Ickan, Brodiny, Putny, Suczawy.
—	9·37	do Ickan, Delatyna (p. Kołomyję), Serethu, Berhomethu, Czudina, Radowiec, Suczawy.
—	10·02	do Stryja od 18 czerwca do 10 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.
—	10·40	do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Potutor, Grzymałowa, Zbaraża.
—	1·45	do Ławocznego, Drohobycza, Borysławia, Kałusza.
2·18	—	do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Czortkowa, Zaleszczyk, Husiatyna, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa.
2·20	—	do Czerniowiec, Żydaczowa, Podwysokiego, Körösmezö, Kałusza, Czortkowa, Zaleszczyk, Wyżnicy, Kocmania.
—	2·28	do Sokala.
2·30	—	do Krakowa od 1 czerwca do 15 września włącznie codziennie.
—	2·35	do Krasnego.
2·45	—	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Warszawy, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Chyrowa, Sanoka (p. Przemyśl), Lubaczowa, Rozwadowa, Dynowa. Jasła, Chabówki, Zakopanego (p. Rzeszów), N. Sącza, Chabówki, Zakopanego (p. Podgórze Pł.), Oświęcimia.
—	3·05	do Stanisławowa, Potutor, Żydaczowa.
—	3·40	do Sambora, Sianek, Chyrowa, Sanoka.
—	3·50	do Rzeszowa, Chyrowa, Sanoka (p. Przemyśl).
—	5·20	do Stojanowa.
—	5·46	do Mszany.
—	6·00	do Jaworowa.
—	6·05	do Krakowa.
—	6·16	do Podhajec.
—	6·29	do Kołomyi, Żydaczowa, Kałusza.
—	6·50	do Ławocznego (Pesztu), Drohobycza, Borysławia, Kałusza.
7·00	—	do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu, Berlina), Orłowa, Koszyc (p. Tarnów).
—	7·30	do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Pragi. Karlsbadu), Chyrowa (p. Przemyśl).
—	7·49	do Rawy ruskiej, Sokala.
—	8·46	do Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów.
—	10·40	do Sambora, Chyrowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Jasła, Nowego Sącza, Orłowa, Zakopanego.
—	10·48	do Ickan, Czortkowa, Körösmezö, Kałusza, Zaleszczyk, Wyżnicy, Nowosielicy, Berhomethu, Czudyna, Serethu, Brodiny, Putny, Dorny Watry, Suczawy.
—	11·10	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Warszawy), Dynowa, Tarnobrzegu, Szczucina, Orłowa, Wieliczki Chabówki, Zakopanego.
—	11·13	do Podwołoczysk, Potutor, Kopyczyniec, Skały, Iwania pustego, Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa.
—	11·25	do Stryja, Drohobycza, Borysławia, Kochawiny.
—	11·35	do Rawy ruskiej (tylko w niedziele).

Z dworca „Lwów-Podzamcze“:

posp.	osob.	
—	6·12	do Podhajec.
—	6·30	do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Czortkowa, Grzymałowa.
—	8·12	do Stojanowa.
—	11·00	do Podwołoczysk, Brodów, Potutor, Grzymałowa, Zbaraża.
—	1·30	do Winnik.
2·33	—	do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów, Potutor, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Husiatyna, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa, Czortkowa.
—	2·52	do Krasnego.
—	5·38	do Stojanowa.
—	6·30	do Podhajec.
—	9·09	do Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów.
—	10·40	do Winnik, tylko w sobotę i niedzielę.
—	11·33	do Podwołoczysk, Kopyczyniec, Skały, Iwania pustego, Potutor, Hasiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa, Zbaraża.

Z dworca „Lwów-Łyczaków“:

posp.	osob.	
—	6·31	do Podhajec.
—	1·49	do Winnik.
—	6·51	do Podhajec.
—	10·59	do Winnik, tylko w sobotę i niedzielę.

Pociągi lokalne.

Na dworzec główny:

z Brzuchowic: codziennie: 7·00 rano; codziennie od 1 czerwca do 31 sierpnia 8·32 rano, 11·05 przed południem, 5·18 po południu; od 1 czerwca do 15 września 9·35 wieczór; od 1 czerwca do 30 września 3·48 po południu; od 10 maja do 30 września 7·45 wieczór; w niedziele i święta rzymsko-katolickie od 1 czerwca do 31 sierpnia 1·46 po południu; od 7 maja do 31 maja 3·48 po południu.

z Janowa: codziennie: od 1 maja do 30 września 1·11 po południu, 9·25 wieczór; w niedziele i święta rzymsko-katolickie od 7 maja do 10 września 10·00 wieczór.

z Lubienia: w niedziele i święta rzymsko-katolickie od 14 maja do 10 września 12·45 w nocy.

z Winnik: tylko w sobotę i niedzielę 12·16 w nocy.

Z dworca głównego:

do Brzuchowic: codziennie! 6·06 rano; codziennie od 1 czerwca do 31 sierpnia 7·22 rano, 10·05 przed południem, 6·31 wieczór; od 1 czerwca do 15 września 8·20 wieczór; od 1 czerwca do 30 września 2·50 po południu; od 10 maja do 30 września 4·18 po południu; w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 12·30 po południu; od 7 maja do 31 maja 2·50 po południu.

do Janowa: codziennie od 1 maja do 30 września 10·25 przed południem, 3·05 po południu; w niedziele i święta rzymsko-katolickie od 7 maja do 10 września 1·35 po południu.

do Lubienia: w niedziele i święta rzymsko-katolickie od 14 maja do 10 września 2·15 po południu.

UWAGA: Pora nocna oznaczona jest ramkami. — Wszelkiego rodzaju bilety, taryfy, ilustrowane przewodniki, rozkłady jazdy i t. p. nabywać można w biurze miastowem c. k. kolei państwowych w pasażu Hausmana l. 9. Informacye zaś w sprawach przewozu towarów i taryfowych udziela biuro informacyjne c. k. kolei państwowych, ul. Krasickich l. 5 drzwi nr. 67, w dnie powszednie od godziny 8 rano do 3 po południu, w niedziele i święta zaś od godziny 8 rano do 12 w południe.

K. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Jassy Eisenbahn-Gesellschaft.

Der gefertigte Verwaltungsrat gibt sich die Ehre, die Aktionäre der k. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Jassy-Eisenbahn-Gesellschaft zu der **am Samstag, den 27. April 1912** um 10 Uhr vormittags im Saale des Österr. Ingenieur- und Architekten-Vereines in Wien (I. Eschenbachgasse 9), stattfindenden

56. (ordentlichen) General-Versammlung

einzuladen.

Gegenstände der Verhandlung sind:

1. Bericht des Verwaltungsrates über die Geschäftsführung im Jahre 1911.
2. Bericht des Revisions-Ausschusses über den Rechnungsabschluss pro 1911.
3. Antrag des Verwaltungsrates über die Verwendung des Reinerträgnisses
4. Wahl des Revisions-Ausschusses.
5. Wahlen in den Verwaltungsrat.

Jene Herren Aktionäre, welche der General-Versammlung beiwohnen oder ihr Stimmrecht nach Massgabe der Statuten ausüben wollen, **haben ihre Aktien bis inklusive 19. April 1912** in **Wien** bei der k. k. priv. österreichischen Länderbank; in **Prag** bei der Filiale dieser Bank; in **Graz** bei der Wechselstube der Steiermärkischen Eskomptebank und der Filiale der k. k. priv. österreichischen Länderbank; in **Lemberg** bei der k. k. priv. galizischen Aktien-Hypothekenbank; in **Krakau, Czernowitz** oder **Tarnopol** bei den Filialen dieser Bank; in **Berlin** bei der Berliner Handelsgesellschaft, der Deutschen Bank, der Nationalbank für Deutschland und der Bank für Handel und Industrie; in **Frankfurt a. M.** bei der Deutschen Vereinsbank; in **Stuttgart** bei der Württembergischen Vereinsbank; in **Paris** bei der Banque Imp Roy. Privilegiée des Pays Autrichiens Succursale de Paris; in **London** bei der Anglo-Austrian-Bank und der Filiale der k. k. priv. österreichischen Länderbank mittels doppelt auszufertigender Konsignationen (wozu Blankette bei den genannten Kassen unentgeltlich verabfolgt werden) zu erlegen und erhalten mit der Empfangsbestätigung hierüber die Legitimationskarte zur General-Versammlung.

Im Vertretungsfalle müssen die auf der Rückseite der Legitimationskarten vorgedruckten Vollmachten eigenhändig unterfertigt werden.

Wien, im März 1912.

Der Verwaltungsrat.

Spokojna partya

poszukuje od 1 maja 2-ch słonecznych pokoi i kuchni z komfortem (może być oficyna) niedaleko śródmieścia. Zgłoszenia do portyera Banku hipotecznego.

DROBNE OGŁOSZENIA

od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym petitem 4 halerzy.

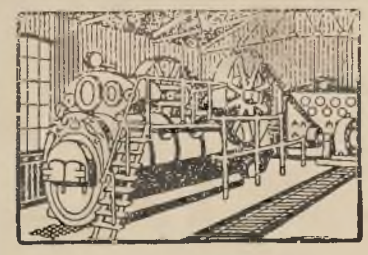
Fortepian najnowszej konstrukcyi, koncertowy, heban inkrustowany, tanio sprzedam. Ruska 3 front piętro.

Kolporter trzeźwy, pracowity, zostanie natychmiast przyjęty. Biuro dzienników St. Sokołowskiego, Lwów, Pasaż Hausmana.

R. WOLF

Magdeburg-Buckau.
Filia **Wiedeń III.** Heumarkt 21.

Zastępcy: **Chylewski & Wójcicki**, Sp. Kom. Lwów, Pasaż Hausmana 8.

Patent
Parowe-Lokomobile
z precyzyjnem sterowaniem **bez wentyli.**

Oryginalna budowa Wolfa. — O sile 10—800 koni par.

Maszyny najlepszego wykonania o najoszczędniejszej pracy

dla przemysłu i gospodarstwa.

Łączna dotychczasowa produkcya 800.000 koni par.

Fabryka założona w r. 1789.

Anna Szydłowska

przedtem

Fryderyk Schubuth i Ska

Lwów, Rynek l. 45.

Jedyna krajowa fabryka świec woskowych

poleca:

Świece kościelne, ołtarzowe z wosku białego i żółtego, gładkie i ozdobnie malowane.
Wosk pszczelny żółty, wosk pszczelny blichowany dla PP. Dentystów i Aptekarzy.
Masa kauczukowa z domieszek czystego wosku w pięciu odcieniach, pudełko 2 kor.
Kwiaty batystowe do świec ręcznej roboty. — Kadzidło królewskie.
Cenniki na żądanie opłatnie.

Do wydzierżawienia

od 24 czerwca 1913 następujące folwarki, należące do dóbr fundacyjnych Zakładu narodowego im. Ossolińskich w powiecie mieleckim.

a) **Folwark Zgórsko** o powierzchni 779 morgów, z czego wypada 4³/₄ morga na ogrody i podbudowle, 701¹/₄ na role, 33¹/₂ na łąki, 29 na pastwiska, reszta różne;

b) **Folwark Giełda** o powierzchni 570 morgów, w czem około 4 morgi ogrodów i podbudowle, 449¹/₂ roli, 87¹/₄ łąk, 28 pastwisk, reszta różne;

c) **Folwark Partynia** o powierzchni 431¹/₂ morgów, z czego wypada 4 morgi na ogrody i podbudowle, 358¹/₂ na role, 52¹/₄ na łąki 15¹/₂ na pastwiska.

Ofertę, na każdą z tych dzierżaw odrębnie, zaopatrzoną we wadyum, wynoszące przynajmniej 10% oferowanego czynszu, wnosić należy do dnia **25 maja 1912 na ręce J. W. P. Jana hr. Tarnowskiego w Chorzelowie.**

Folwarki oglądać można każdego czasu za zgłoszeniem się do W-go Józefa Rydla we Woli mieleckiej p. Mielec, gdzie też przeglądnąć można projekty kontraktów dzierżawy.

Projekty kontraktów dzierżawy i wyjaśnienia mieć można także w biurze adw. dr. Bilika we Lwowie, ul. Kraszewskiego l. 21.

Obwieszczenie.

Dnia 28 kwietnia 1912 odbędzie się o godzinie 3 po południu w sali gmachu własnego

35 Walne Zgromadzenie

członków Towarzystwa zaliczkowego w Dobromilu, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, na które PT. Panów Członków się zaprasza.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1911.
3. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej.
4. Rozdział czystego zysku
5. Wybór 3 członków do Rady nadzorczej.
6. Zatwierdzenie wyboru 1 zastępcy dyrektora.
7. Wybór komisyi rewizyjnej na rok 1912.
8. Zmiana statutu.
9. Wnioski członków.

Wstęp na salę za okazaniem książeczki udziałowej. W obradach mogą zabierać głos tylko członkowie, którzy pełny udział 20 koron wpłacili.

W razie braku kompletu do zmiany statutu potrzebnego, odbędzie się tego samego dnia ponowne Zgromadzenie o godzinie 5 wieczorem z porządkiem dziennym zmiana statutu.

Z Rady nadzorczej

Towarzystwa zaliczkowego w Dobromilu, stowarz. zarejestrowanego z nieogr. poręką.

Dobromil, dnia 8 kwietnia 1912.

Aleksy Jarema, sekretarz. **Filip Hirsch**, prezes.

SKŁAD POWOZÓW

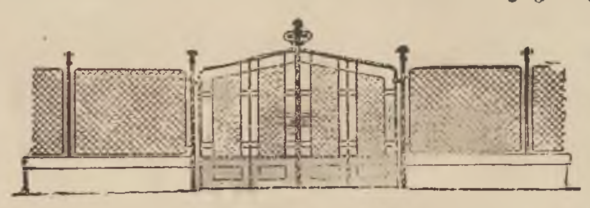
E. & J. STROMENGER

Lwów, ul. Karola Ludwika 5.

Bez pośrednictwa „domów technicznych i handlowych“ lub t. p. nazwy przybierających odsprzedawców, lecz wprost z fabryki!

Po cenach bezkonkurencyjnych!

SIATKI DRUCIANE

cztero- i sześciokątne, surowe lub cynkowane, do ogrodzeń domów, will, ogrodów, parków, szkół, kościołów, cmentarzy, ogrodzenia placów do gry „Lawn Tennis“, liny druciane, żelazne i stalowe, do promów i transmisyi, druty kolczaste, materace druciane, meble żelazne i mosiężne i t. p. wyroby, **poleca po cenach fabrycznych i na dogodne warunki spłaty,**

Hutter i Schrantz T. A. w Wiedniu.

Cenniki, oferty, wzory w naturze dostarcza zastępca firmy dla GALICYI

HENRYK WONSCH we LWOWIE

ul. Leona Sapiehy l. 61. — Telefon Nr. 990.

NB. Celem wzięcia wymiarów i przedłożenia oferty na większe ogrodzenia siatkowe, wyjeżdża zastępca firmy na prowincyę zupełnie własnym kosztem.

Towarzystwo dla wynajmu PÓL i GOSPODARSTW

w Ołomuńcu

Stow. zarejestr. z ograniczoną poręką przyjmuje wkładki na 5% i wyżej, jakoteż zgłoszenia o wydzierżawianie gospodarstw.

Udziały członków po 100 kor. — Dywidenda 6—8%.

Urzęduje codziennie w Ołomuńcu, Dolny Rynek l. 17.

„SAPOMENTHOL-MATULI“

najidealniejszy środek przeciw

Sapomenthol jest od lat wielu stosowany w szpitalach publicznych i domach prywatnych, a tysiące lekarzy uznało ten środek za doskonały!

Wystrzegać się bezwartościowych falsyfikatów!

ATAKOM PEDAGRYCZNYM, Ischias
REUMATYZMOWI MIĘSNI
REUMATYZMOWI STAWÓW
NERWOBÓLOM i bólom krzyżów
MIGRENIE, KŁUCIU W BOKACH
OBRZMIENIOM, PORAŻENIOM

wedle poleceń lekarskich.

...Gdzie inne środki terapeutyczne nie odnoszą skutku — tam Sapomenthol jest niezbędnym! — Tak orzekli najwybitniejsi lekarze i pisma lekarskie.

Sprzedaż jedynie w słoikach po cenie 1 60 i 6 K. — Do nabycia we wszystkich aptekach i drogueryach! Główny skład wysyłkowy i fabryka: **Eug. Matula w Radomyślu Wielkim.** — Po nadesłaniu 2 K. 05 h. wysyła się próbny słoik — opłatnie polecony.

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacyj kolejowych w Galicyi i Bukowinie

przez M. FISCHLERA

Cena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., za pobraniem 2 kor. 55 hal.

Główny skład: Biuro ST. SOKOŁOWSKIEGO

Lwów, pasaż Hausmana 9.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12 — Telefon 527.